

προλεταριακή

Προητάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί, ΕΝΩΘΕΙΤΕ!

σημαιο

δεκαπενθήμερη εφημερίδα του Κ.Ο. του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας (μαρξιστικού-λενινιστικού) www.kkempl.gr Σάββατο 8 Φλεβάρη 2025 ■ χρόνος 43ος φ. 978 ■ 1.50€

Το φουσκωμένο ποτάμι της οργής δεν μπαζώνεται!

Ο λαός να παραμείνει στους δρόμους!

Σε αμηχανία και αναταραχή βρίσκονται η κυβέρνηση και το σύνολο του αστικού πολιτικού συστήματος μετά τις ιστορικής σημασίας συγκεντρώσεις της Κυριακής 26/1. Αυτό το πολιτικό δεδομένο παρήγαγαν οι εκατοντάδες χιλιάδες που κατέκλυσαν τους δρόμους και τις πλατείες της χώρας -και όχι μόνο. Για άλλη μια φορά, κόντρα στις φωνές της μοιρολατρίας και της υποταγής, η λαϊκή πάλη απέδειξε τη δύναμή της! Γιατί έγινε ξανά φανερό ότι, ακόμα και στις πιο αυθόρμητες και ανοργάνωτες μορφές της, μπορεί να επιβάλλει εξελίξεις, να οξύνει τα αδιέξοδα του κυρίαρχου πολιτικού σκηνικού, να δημιουργεί προβλήματα και «πονοκεφάλους» στους «από πάνω».

Η λαϊκή οργή είναι εδώ και πανταχού παρούσα! Θα συνεχίσει να την τροφοδοτεί το έγκλημα στα Τέμπη, παρά τις λυσσασμένες προσπάθειες που έγιναν και γίνονται από τις δυνάμεις του συστήματος για να «θαφτεί» και να ξεχαστεί. Δε θα σταματήσουν να φουντώνουν ο θυμός και η αγανάκτηση των μαζών για τη θυσία των 57 ανθρώπων στον βωμό των συμφερόντων του ξένου και ντόπιου κεφαλαίου. Προπαντός, όμως, οι εργάτες, ο λαός και η νεολαία δεν θα πάψουν να στέκονται απέναντι στην κυρίαρχη πολιτική που θυσιάζει καθημερινά τα δικαιώματά τους. Αυτή η πολιτική, εξάλλου, ήταν που συμπυκνώθηκε και εκφράστηκε με τον πιο φρικτό τρόπο στη δολοφονία των Τεμπών.

συνέχεια στη σελ.2

Ο μαζικός απεργιακός αγώνας
η μόνη διέξοδος!
Όλοι στην απεργία 28/2

Λαός και εργαζόμενοι στον δρόμο
να διεκδικήσουν τη ζωή
και τα δικαιώματά τους!

(σελ. 11)

Αγροτικές κινητοποιήσεις
Κόντρα στην αντιαγροτική πολιτική
κυβέρνησης-ΕΕ, ενάντια
στη φτωχοποίηση και το ξεκλήρισμα

(σελ. 8)

Γενικευμένη η οργή ενάντια
στα Δημόσια Ωνάσεια σχολεία

Να πλατύνει ο αγώνας,
να υπερασπιστούμε τη δωρεάν
δημόσια παιδεία για όλα τα παιδιά
του λαού

(σελ. 15)

Μέση Ανατολή
Ιμπεριαλιστικός κυνισμός
και ανταγωνισμός στην υπηρεσία
αντιδραστικών επιδιώξεων

(σελ. 17)

22-23 Φλεβάρη

Διεθνιστική Αντιιμπεριαλιστική Αντιπολεμική Συνάντηση

Να αποτελέσει βήμα

για την υπηρετήση της κατεύθυνσης για

Μέτωπο των Λαών ενάντια

στον ιμπεριαλισμό και τον πόλεμο

(σελ. 12)

Συμμετοχές από οργανώσεις του εξωτερικού

(σελ. 13)

22 Φλεβάρη
πάντα 23

ΑΝΤΙΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΗ
ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΗ
ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ
ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ

ΜΕΤΩΠΟ ΤΩΝ ΛΑΩΝ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ
ΤΩΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΩΝ

ΔΕΝ ΔΙΑΛΕΓΟΥΜΕ ΔΥΝΑΣΤΕΣ
ΕΧΟΥΜΕ ΑΝΑΓΚΗ ΑΠΟ ΠΡΟΣΤΑΤΕΣ

ΚΚΕ(μ-λ)

Το φουσκωμένο ποτάμι της οργής δεν μπαζώνεται! Ο λαός να παραμείνει στους δρόμους!

συνέχεια από σελ. 1

Πίσω από τη λαϊκή οργή, συνεπώς, στους όρους και τις αιτίες που προκάλεσαν τις συγκλονιστικές κινητοποιήσεις της Κυριακής 26/1, βρίσκονται όλα τα εγκλήματα που διαρκώς διαπράττει το σύστημα της εκμετάλλευσης και της εξάρτησης σε βάρος των δικαιωμάτων και της ζωής της μεγάλης κοινωνικής πλειοψηφίας, η πολιτική που προωθούν ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ και οι κάθε λογής «εφεδρείες» τους, όλοι αυτοί που υπηρετούν τα συμφέροντα του κεφαλαίου και του ιμπεριαλισμού. Αυτό το δεδομένο θέλουν να ξορκίσουν η κυβέρνηση και η αστική αντιπολίτευση. Σε αυτό το ζήτημα είναι που εξελίσσεται η μεγαλύτερη των συγκαλύψεων!

Γι' αυτό και ο καβγάς που έχει στηθεί στο πολιτικό σκηνικό το τελευταίο διάστημα είναι πέρα για πέρα αντιδραστικός και δεν έχει τίποτα να περιμένει ο λαός από αυτόν. Γιατί ο κοινός παρονομαστής όλων των αστικών δυνάμεων είναι η επιδίωξη να εκτονωθεί η λαϊκή οργή, να διασωθεί η αντιλαϊκή-αντεργατική πολιτική, να βγει όσο το δυνατόν πιο «αλώβητο» το σύστημα για να προετοιμάσει τα επόμενα εγκλήματά του.

Αντιδραστικές μανούβρες και ελιγμοί

Η κυβέρνηση της ΝΔ πασχίζει εναγωνίως να διαχειριστεί τα αδιέξοδα και να ξεπεράσει τη δύσκολη θέση στην οποία την έφεραν οι λαϊκές κινητοποιήσεις. Οι αναδιπλώσεις του Μητσότακη στη συνέντευξη που έδωσε στον Σρόιτερ σε σχέση με τις μέχρι πρότινος τοποθετήσεις του για μια σειρά από πτυχές της υπόθεσης των Τεμπών, από το μπάζωμα του χώρου του εγκλήματος μέχρι το εύφλεκτο φορτίο της εμπορικής αμαξοστοιχίας, αλλά και το ότι δεν δίστασε να «αδειάσει» κορυφαία στελέχη του επιτελείου του, αποτυπώνουν το γεγονός ότι η κυβέρνηση θορυβήθηκε από τις μεγαλειώδεις συγκεντρώσεις και αναζητά τρόπους να φτιασιδώσει την αντιδραστική στάση αλαζονείας και κλευασμού της διάχυτης λαϊκής αγανάκτησης. Βρίσκεται, άλλωστε, αντιμέτωπη με δυσαρέσκεις που εκφράζονται από μερίδες του ντόπιου συστήματος για τους χειρισμούς της εδώ και δύο χρόνια μετά τον λαϊκό ξεσηκωμό για τα Τέμπη, που αντί να ενσωματώνουν τον αναβρασμό που επικρατεί στους κόλπους των μαζών, κατάφεραν τελικά να τον φουντώσουν.

Ο αποκλειστικός γνώμονας αυτών των παρεμβάσεων δεν είναι άλλος από τη διασφάλιση της απρόσκοπτης συνέχισης της επίθεσης στις εργατικές και λαϊκές κατακτήσεις, χωρίς τα εμπόδια που μπορεί να προκύψουν από τους αγώνες του λαού και της νεολαίας. Η πρόσφατη έκθεση του ΔΝΤ, άλλωστε, που επικαίρει για την «ισχυρή δυναμική ανάπτυξης» της οικονομίας, φροντίζει να καταστήσει σαφές ότι καμία παρέκκλιση δεν επιτρέπεται από την τροχιά των «ματωμένων» πρωτογενών πλεονασμάτων!

Την ίδια στιγμή, όλο και πιο φανερά γίνονται τα αδιέξοδα που καλείται να διαχειριστεί η κυβέρνηση για λογαριασμό της ντόπιας άρχουσας τάξης και σε σχέση με το παραγμένο γεωπολιτικό το-

πίο που διαμορφώνεται στην περιοχή και τον κόσμο. Έτσι, στις ανησυχίες του εγκλωβισμένου αστισμού για τον αναβαθμισμένο ρόλο που διεκδικεί η ανταγωνίστρια τουρκική άρχουσα τάξη διαμέσου της εμπλοκής της στις συριακές εξελίξεις, ήρθε να προστεθεί ο πανικός των ιθυνόντων από την αποκάλυψη των σχεδίων για την πώληση στην Τουρκία πυραύλων Meteor από τη Γαλλία. Φυσικά, η αποστοφή του Μητσότακη στη συνέντευξη του για τη «χρησιμότητα» της Ελλάδας στα ιμπεριαλιστικά σχέδια των ΗΠΑ, καθώς και οι δηλώσεις του στη σύνοδο κορυφής της Ε.Ε. για την ανάγκη οι Ευρωπαίοι να επι-

δείξουν «πραγματισμό» και «συνεργασία» στις σχέσεις τους με τους Αμερικάνους, αλλά και η φανατική υποστήριξη της πρότασης Τραμπ για αύξηση των στρατιωτικών δαπανών για το ΝΑΤΟ μέχρι και στο 5% του ΑΕΠ, δείχνουν ότι για το εξαρτημένο καθεστώς της χώρας η ακόμα βαθύτερη στοίχιση στα μεγάλα υπερατλαντικά αφεντικά είναι η μοναδική δυνατή επιλογή απέναντι στα στριμώγματά του. Ωστόσο, είναι σαφές ότι κάθε άλλο παρά εύκολα θα κυλήσουν τα πράγματα σε αυτό το επίπεδο, μιας και προβλέπεται πως η ντόπια άρχουσα τάξη θα βρεθεί ανάμεσα στην παρόξυνση των

αντιθέσεων των «προστατών» της, που ήδη προκαλούν οι αποφάσεις Τραμπ, και κάθε άλλο παρά μπορεί να προσπεράσει τη σχέση εξάρτησής της με τους Ευρωπαίους ιμπεριαλιστές.

Τα σενάρια ανασχηματισμού που έχουν πέσει στο τραπέζι, λοιπόν, αλλά και η συνεχιζόμενη «προεδρολογία» μέχρι οι απανωτές ψηφοφορίες να βγάλουν τον Τασούλα, αφορούν την ανάγκη περαιτέρω προσαρμογής του πολιτικού σκηνικού στην κατεύθυνση υπηρέτησης της επίθεσης και των ιμπεριαλιστικών απαιτήσεων, με την ταυτόχρονη αντιμετώπιση της λαϊκής οργής που εκφράστη-

Καλό κατευόδιο σύντροφε Στέλιο Μανούσακα

Το απόγευμα, στις 29/01/25, μας αποχαιρέτησε ο Στέλιος Μανούσακας κι έφυγε για το μακρινότερο ταξίδι της ζωής του. Και η ζωή του είχε ταξίδια και μακρινά.

Από νεαρή ηλικία έφυγε από το νησί της καταγωγής του, την Κρήτη, κι αφού τελείωσε τις γυμνασιακές σπουδές του, βρέθηκε στην Ιταλία, στην Πίζα, απ' όπου ξεκίνησε τις σπουδές του. Είναι τα πρώτα χρόνια του '60 και ο Στέλιος, ως ανήσυχο πνεύμα και φέροντας στην πλάτη του το αγωνιστικό οικογενειακό φορτίο Σφακιανών, δεν άργησε να ενταχθεί στην Ιταλία στη νεολαία της ΕΔΑ και στο παράνομο ΚΚΕ. Δεν άργησε, όμως, να αμφισβητήσει την πολιτική γραμμή του συμβιβασμού που ακολουθούσε η ΕΔΑ και να εναντιωθεί επίσης στη διάλυση του ΚΚΕ, που επεδίωκε η τότε ηγεσία και η ένταξη όλων των κομμουνιστών στην ΕΔΑ.

Ζώντας στην Ιταλία βίωσε και τις καταστάσεις του ιταλικού κομμουνιστικού κόμματος και άρχισε να γνωρίζει το μαρξιστικό-λενινιστικό κίνημα της Ιταλίας και γενικότερα την εξωκοινοβουλευτική Αριστερά, που στα χρόνια του '60 βρίσκονταν σε πλήρη άνθιση και ανάπτυξη.

Οι πολιτικές διώξεις των Ιουλιανών στην Ελλάδα και οι αντίστοιχες εξελίξεις στην Ιταλία έθεσαν πιο άμεσα και επιτακτικά τις πολιτικές διαφωνίες του Στέλιου και άλλων συναγωνιστών-συντρόφων κι έτσι η ρήξη με την τότε ηγεσία του ΚΚΕ και της ΕΔΑ δεν άργησε να εκδηλωθεί ανοιχτά και καθαρά. Στο μεταξύ ενημερώθηκαν για την έκδοση της «Αναγέννησης» και την εκδοτική δραστηριότητα των «Ιστορικών Εκδόσεων» και τη διαμόρφωση του μαρξιστικού-λενινιστικού χώρου, πράγματα παρόμοια που συνέβαιναν και στην Ιταλία και σε πολλές χώρες του κόσμου.

Οι ανησυχίες του σ. Μανούσακα και των υπόλοιπων συντρόφων για τις εξελίξεις και για την επιβολή φασιστικού πραξικοπήματος στην Ελλάδα δεν ήταν αστήριχτες και τον Απρίλη του '67, πριν τις προγραμματισμένες βουλευτικές εκλογές του Μαΐου, επιβάλλεται το αμερικανόπνευστο και αμερικανοστήριχτο φασιστικό πραξικόπημα.

Η νέα κατάσταση πραγμάτων επέβα-

λε πιο ριζοσπαστικές αποφάσεις κι έτσι ο σ. Στέλιος, ερχόμενος σε επαφή με τον σ. Γιώργο Λίλο και όλους αυτούς που μας αναφέρει στο τεκμηριωμένο ιστορικό αφήγημά του «Contro Vento», που μας άφησε πρόσφατα ως πολύτιμη παρακαταθήκη για το μ-λ κίνημα της χώρας και ιδιαίτερα για το ΑΜΕΕ που αναπτύχθηκε στο εξωτερικό και ιδιαίτερα στην Ιταλία με απόφαση του Στέλιου και άλλων συντρόφων. Στη δημιουργία αυτού του ιστορικού αποθέματος, συνέβαλαν αποφασιστικά τα πολλαπλά ταξίδια του σ. Στέλιου Μανούσακα.

Ξεκίνησε από την Ιταλία ο σ. Στέλιος για να συναντήσει τους συντρόφους του ελληνικού μ-λ κινήματος (ΟΜΛΕ) στο Παρίσι κι έτσι ιδρύεται το ΑΜΕΕ στην Ιταλία, στη συνέχεια στη Γερμανία (Βαγγέλης Πισοσίας, Σπύρος Γάκης, Ηλίας Καμαρέτσος) και για να βρεθεί και στον Καναδά για να ιδρυθεί το ΑΜΕΕ (Γρηγόρης Κωνσταντόπουλος και άλλοι), για να καταλήξει στο τέλος ως πενταμελής αντιπροσωπεία στην Κίνα και σε όλα τα μέρη που ήταν παρόν το ΑΜΕΕ.

Ξέρουμε, σύντροφε Στέλιο Μανούσακα, ότι σου άρεσαν τα ταξίδια και όλα τα εγκρίναμε, γιατί ξέραμε επίσης, ότι από κάθε ταξίδι σου θα προέκυπτε κάτι καλό, κάτι δημιουργικό, που θα βοηθούσε την παραπέρα ανάπτυξη του κινήματός μας και θα ήταν μια σπουδαία συμβολή στο επαναστατικό κίνημα της χώρας μας.

Αυτό, όμως, το τελευταίο σου ταξίδι ΔΕΝ μας άρεσε. Ειλικρινά θα μας λείψεις, αλλά εμείς θα σ' έχουμε ανάμεσά μας, στους αγώνες του σήμερα και του αύριο και θα λέμε ότι ο σ. Μανούσακας είναι εδώ ανάμεσά μας, είναι ΠΑΡΩΝ.

Στέλιος Αγκούτογλου

Για το θάνατο του σ. Στέλιου Μανούσακα το ΚΚΕ(μ-λ) εξέδωσε ανακοίνωση.

Στην κηδεία του παραβρέθηκε πλήθος παλιών αγωνιστών της ΟΜΛΕ και του ΚΚΕ(μ-λ). Εκ μέρους του ΚΚΕ(μ-λ) τονίστηκε η πολιτική πορεία του Στέλιου στην Ιταλία και η συμβολή του στην ίδρυση της πιο μαζικής και μαχητικής αν-

τιφασιστικής λαϊκής οργάνωσης στη δικτατορία, του ΑΜΕΕ, όπως και η συμβολή του στην ίδρυση του ΚΚΕ(μ-λ), στου οποίου την καθοδήγηση συμμετείχε (ΠΓ, ΚΕ) έως το 1981. Μετά το 2ο συνέδριο και την παραίτηση της πλειοψηφίας της ΚΕ, ο Στέλιος παρέμεινε μάχιμος πολιτικά στις πολιτικές διεργασίες που ακολούθησαν, συμμετέχοντας εκτός των άλλων, με τις απόψεις του αλλά και την κριτική του, σε συγκεντρώσεις, εκδηλώσεις της οργάνωσής μας. Η ισχυρή ιδεολογικοπολιτική του συγκρότηση και η πεποίθησή του ότι στις σημερινές δύσκολες εποχές είναι αναγκαιότητα η ανασυγκρότηση μιας κομμουνιστικής οργάνωσης που στηριγμένη στις αναλύσεις του μαρξισμού-λενινισμού θα μπορέσει να εκφράσει τις πολιτικές ανάγκες των νεότερων γενιών, ώστε να κερδίσουν έναν καλύτερο κόσμο, με την ανατροπή του βάρβαρου καπιταλισμού που σήμερα επιτίθεται με σφοδρότητα στην εργατική τάξη και τους λαούς, όπως και ο ανήσυχος χαρακτήρας του και η συμμετοχή του στα πολιτικά δρώμενα, του επέτρεψαν να μην ακολουθήσει την απογοήτευση και τελικά την παραίτηση παλιότερων αγωνιστών του κινήματός μας και να συμβάλει, μέσω και της έκδοσης του Βιβλίου του Contro Vento, στην προσπάθεια να διδαχθούν οι νεότερες γενιές για τον δρόμο που θα πρέπει να ακολουθήσουν απέναντι ακόμη και σε πιο δύσκολες συνθήκες όπως η δικτατορία, ώστε να οικοδομήσουν τις αντιστάσεις τους.

ΕΝΙΟΧΥΣΤΕ
την έκδοση

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: Εσωτερικού: 45 ευρώ
Εξωτερικού: 65 ευρώ

ΑΡ. ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ: Εθνική Τράπεζα: IBAN: GR320110711000071148003461
BIC: ETHNGRAA

Προλεταριακή Σημαία Κωδ.3112

Εκδόσεις ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΤΕΙΧΩΝ, Αστική μη κερδοσκοπική εταιρία

Διευθύνεται από Συντακτική Επιτροπή

Υπεύθυνος Σύνταξης: Θ. Φωτόπουλος

Εδρα: Γραβιάς 10-12, 10678 Αθήνα, Τηλ: 2103303639 cprgml@otenet.gr Θεσ/νίκη, Συγγρού 24, Τηλ: 2310 278978 cprgmlthe@the.forthnet.gr www.kkempl.gr

► κε μαζικά και ορμητικά στις κινητοποιήσεις για το έγκλημα στα Τέμπη.

Την ίδια ανάγκη ακριβώς υπηρετούν και οι κινήσεις της αστικής αντιπολίτευσης! Από την πρόταση δυσπιστίας του ΣΥΡΙΖΑ με τη Νέα Αριστερά και την Πλεύση Ελευθερίας μέχρι την πρόταση για σύσταση προανακριτικής επιτροπής του ΠΑΣΟΚ για τον Τριαντόπουλο, ξεδιπλώνονται πρωτοβουλίες που επιχειρούν να καπηλευτούν την αποστροφή του κόσμου απέναντι στην κυβέρνηση της ΝΔ και να την εντάξουν στις αντιδραστικές διεργασίες για την ανασύσταση του δεύτερου πυλώνα του αστικού πολιτικού συστήματος. Κοινή αγωνία όλων τους, παρά τις υποκριτικές κραυγές για «δικαιοσύνη» και ενάντια στη «συγκάλυψη», είναι το πώς θα βγάλουν από τη μέση τον κίνδυνο του εργατικού-λαϊκού ξεσηκωμού, το πώς θα υπαγάγουν την οργή των μαζών σε ελεγχόμενα για το σύστημα θεσμικά κανάλια.

Στην προσπάθεια να διοχετευτεί η λαϊκή αγανάκτηση μακριά από τον δρόμο του αγώνα έρχονται να συνδράμουν και οι υποταγμένες συνδικαλιστικές ηγεσίες από κοινού με τον καθεστωτικό ρεφορμισμό. Από την πρώτη στιγμή, άλλωστε, και αμέσως μετά τις μεγαλειώδεις συγκεντρώσεις της Κυριακής 26/1, το ΚΚΕ φρόντισε να σαλπίσει την «κλιμάκωση» για τις... 28/2, ενώ παράλληλα διακηρύσσει σε όλους τους τόνους πως ζητάει και αυτό προ ημερησίας κοινοβουλευτική συζήτηση και πως θα κάνει ό,τι «περνάει από το χέρι του στη Βουλή και την Ευρωβουλή» για να «μπει το μαχαίρι στο κόκαλο». Η ΑΔΕΔΥ ακολουθεί με προκήρυξη απεργίας για τις 28/2, ενώ η ΓΣΕΕ από την πλευρά της στέλνει σήμα ακόμα μεγαλύτερης υποταγής και υπευθυνότητας με απεργία στις 9/4!

Στον αντίποδα των παραπάνω σχεδιασμών, που επιδιώκουν να δώσουν χείρα βοηθείας στις δυνάμεις του συστήματος, το ξέσπασμα της λαϊκής οργής θέτει κάθε δύναμη με αναφορά στο κίνημα μπροστά στο πρωταρχικό καθήκον της σημερινής στιγμής: να αναληφθούν πρωτοβουλίες και να υπηρετηθεί με κάθε τρόπο η παραμονή του λαού στον δρόμο του αγώνα. Να δυναμώσει η κατεύθυνση συνέχισης της πάλης και να συνενωθούν οι εστίες αντίστασης και διεκδίκησης που ήδη είναι ενεργές, από τη φτωχομεσαία αγροτιά που παλεύει για την επιβίωση μέχρι τους εκπαιδευτικούς, τους μαθητές και τους γονείς που αγωνίζονται ενάντια στην ένταση των ταξικών φραγμών. Μόνο με αυτόν τον τρόπο, η απεργία στις 28/2 μπορεί να ξεπεράσει τους σχεδιασμούς των εμπνευστών της και να σηματοδοτήσει από την αποφασιστική είσοδο των μαζών στο προσκήνιο!

Απαράγραπτη πολιτική προϋπόθεση για αυτό, όμως, είναι να ξεπεραστεί ο αντιδραστικός «ορίζοντας» στον οποίο επιδιώκουν οι κυρίαρχοι και ο ρεφορμισμός να εγκλωβίσουν τη λαϊκή οργή. Να ξεφύγουν οι αναζητήσεις από το ποιοί θα «τιμωρηθούν» για το έγκλημα στα Τέμπη, που είναι σίγουρο ότι ακόμα και αν οδηγήσουν στο «κάψιμο» κάποιων συστημικών στελεχών για να εκτονωθεί ο θυμός, θα αφήσουν στο απυρόβλητο την εγκληματική πολιτική των αστικών κυβερνήσεων, του κεφαλαίου και του ιμπεριαλισμού. Να ξεπεραστούν οι χιλιοπληρωμένες αυταπάτες για την αστική δικαιοσύνη, για το κοινοβούλιο και τους θεσμούς του αστικού κράτους, για την αλλαγή που υποτίθεται πως μπορούν να φέρουν οι εναλλαγές προσώπων και κυβερνήσεων. Σε αντιπαράθεση με τη γραμμή της συμμόρφωσης και της υποταγής, η εργατική-λαϊκή πάλη μπορεί να συγκροτηθεί στη βάση των δικαιωμάτων και των συμφερόντων της πλατιάς κοινωνικής πλειοψηφίας, να οικοδομηθεί μέσα στην ανάπτυξη της μια κατεύθυνση αναμέτρησης με το σύστημα και τους μηχανισμούς του.

Νέες σκοτεινές εποχές φέρνουν οι ιμπεριαλιστικοί ανταγωνισμοί

Η εργατική τάξη, ο λαός και η νεολαία έχουν να αντιμετωπίσουν και τα «τέρατα» μιας εποχής γενικευμένης καπιταλιστικής κρίσης και παρόξυνσης των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών, που έχουν βάλει την ανθρωπότητα σε μια τροχιά προετοιμασίας των όρων για τον Γ' Παγκόσμιο Πόλεμο. Οι απανωτές αποφάσεις και ανακοινώσεις Τραμπ, που το τελευταίο διάστημα «αναστατώνουν» τον πλανήτη, είναι απόλυτα ενταγμένες στις επιδιώξεις του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού να σταθεί με όρους πρωτοκαθεδρίας σε αυτή την εξελισσόμενη προετοιμασία, καλύπτοντας το χαμένο έδαφος της σχετικής του αποδυνάμωσης έναντι της Ρωσίας και της Κίνας.

Αυτό αφορά η κήρυξη του εμπορικού πολέμου με την Κίνα, οι αντίστοιχες πιέσεις στον Καναδά, οι εκβιασμοί στο Μεξικό και τον Παναμά, που ήδη άρχισαν να «αποδίδουν», αλλά και η προπαρασκευή των όρων για το άνοιγμα του μετώπου απέναντι στους «συμμάχους» Ευρωπαίους ιμπεριαλιστές, από τους οποίους οι ΗΠΑ απαιτούν απόλυτη ευθυγράμμιση στον πολεμικό βηματισμό τους. Και φυσικά, το βλέμμα του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού είναι πάντοτε στραμμένο στο επίκεντρο των ανταγωνισμών, στην αντιπαράθεση που βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη στην Ουκρανία με τον ρώσικο ιμπεριαλισμό, σε σχέση με την οποία συσσωρεύουν όρους οι παραπάνω αποφάσεις, τροφδοτώντας ταυτόχρονα νέες εστίες σύγκρουσης και φέρνοντας ακόμα πιο μαύρες μέρες φτώχειας και φασιστικοποίησης για τους λαούς, προκειμένου να υπηρετηθεί η αντιδραστική πορεία προς τον Μεγάλο Πόλεμο.

Σε αυτό το πλαίσιο, η νέα ανακοίνωση του Τραμπ για την αμερικανική κατοχή της Γάζας και τον εκτοπισμό του παλαιστινιακού λαού δεν είναι τίποτε άλλο παρά η πιο ωμή και απροκάλυπτη στήριξη των σιωνιστικών σχεδίων για την «τελική λύση» της παλαιστινιακής υπόθεσης. Κλείνει το μάτι στο κράτος-δολοφόνο του Ισραήλ, που παρά την εύθραυστη εκκευρία και τα εμπόδια που συναντάει όλο αυτό το διάστημα από την αξιοσημείωτη αντοχή της Παλαιστινιακής Αντίστασης, συνεχίζει το δολοφονικό του έργο. Το μόνο σίγουρο, ωστόσο, είναι πως ο λαός της Παλαιστίνης δεν θα υποκύψει! Ταυτόχρονα, για τους λαούς του κόσμου, για την εργατική τάξη και τον λαό της χώρας μας, ακόμα πιο επιτακτικά τίθεται το καθήκον της ολόπλευρης αλληλεγγύης στην πάλη του, στον αγώνα του για λευτέρη πατρίδα από τον Ιορδάνη μέχρι τη Μεσόγειο!

Απέναντι σε αυτές τις εξελίξεις, η Αντιιμπεριαλιστική Αντιπολεμική Διεθνιστική Συνάντηση που διοργανώνει το ΚΚΕ(μ-λ) στις 22-23 Φλεβάρη στο Πάντειο Πανεπιστήμιο επιδιώκει να θέσει στο επίκεντρο την επείγουσα αναγκαιότητα της περιόδου: τη συγκρότηση της αντιιμπεριαλιστικής-αντιπολεμικής πάλης των λαών. Με τη σημαντική συμμετοχή αριστερών οργανώσεων από το εξωτερικό, αλλά και την παρουσία πολιτικών δυνάμεων με αναφορά στο κίνημα της χώρας μας, στις εκδηλώσεις του διημέρου θα επιχειρήσουμε να ανταλλάξουμε απόψεις και εκτιμήσεις, αλλά και να ανιχνεύσουμε δρόμους για την οικοδόμηση του μετώπου πάλης των λαών, της μόνης δύναμης που μπορεί να βάλει φραγμό στις εφιαλτικές πολεμικές προετοιμασίες του καπιταλιστικού-ιμπεριαλιστικού συστήματος. Στη βάση αυτή, θεωρούμε πως η Αντιιμπεριαλιστική Αντιπολεμική Διεθνιστική Συνάντηση έρχεται να υπηρετήσει μια μεγάλη ανάγκη του λαού μας και των λαών του κόσμου. Ως τέτοια πρέπει να προωθηθεί και να παλευτεί! Να γίνει υπόθεση κάθε μέλους και φίλου της οργάνωσης, κάθε αγωνίστριας και αγωνιστή του κινήματος η επιτυχία της!

Αποψη

Την ίδια ώρα που εκατοντάδες μαθητές σε όλη τη χώρα αγωνίζονται απέναντι στη μετατροπή πολλών σχολείων σε Ωνάσεια και βροντοφωνάζουν για το έγκλημα στα Τέμπη, το υπουργείο Παιδείας σχεδιάζει νέα βάρβαρα μέτρα απέναντι στους μαθητές. Σύμφωνα με δημοσιεύματα που κυκλοφορούν σε αστικές φυλλάδες το τελευταίο διάστημα, το Υπουργείο στοχεύει στο να επιβάλλει περισσότερους ταξικούς φραγμούς στα σχολεία, με απροσπέλαστες εξετάσεις, που θα δυσκολεύουν τόσο την εισαγωγή στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση όσο και την απόκτηση Απολυτηρίου Λυκείου και Γυμνασίου! Συγκεκριμένα, αναφέρουν πως στοχεύουν «να βάλουν φρένο στα εύκολα απολυτήρια». Σε συνδυασμό με τους κόφτες της τράπεζας θεμάτων και της ΕΒΕ, συμπεραίνουμε πως με τα νέα μέτρα που σχεδιάζουμε, τα Γυμνάσια και τα Λύκεια θα μετατραπούν κυριολεκτικά σε εξεταστικά κότεργα για τους μαθητές.

Οι μαθητές μπροστά σε νέα επίθεση

Με βάση τα συγκεκριμένα δημοσιεύματα, το Υπουργείο δυσανασχετεί με «το ποσοστό των μαθητών που παίρνουν απολυτήριο με ευκολία, λόγω του θεσμικού πλαισίου, που τους περνάει με τον γενικό βαθμό (13 για το γυμνάσιο, 10 για το λύκειο)» και το αποδίδει στην «ανυπαρξία αυστηρών εξετάσεων», στην «πίσηση των γονιών» και στην «επιείκεια των εκπαιδευτικών». Για αυτό και σχεδιάζουν να πάρουν μέτρα για την αυστηροποίηση των εξετάσεων, να αυξήσουν τον μέσο όρο που θα απαιτείται για το απολυτήριο και να θεσμοθετήσουν το «Εθνικό Απολυτήριο». Το Εθνικό Απολυτήριο θα αποτελεί την απογείωση των ταξικών φραγμών στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση. Για την απόκτηση του Εθνικού Απολυτηρίου και για την εισαγωγή στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση θα μετρούν οι βαθμοί και των τριών τάξεων του Λυκείου με ειδικό συντελεστή ανά μάθημα. Οι βαθμοί των ενδοσχολικών εξετάσεων και των τριών τάξεων θα συνυπολογίζονται, ενώ στόχος είναι το 100% των θεμάτων να μπαίνουν από το Υπουργείο μέσω της τράπεζας θεμάτων. Συμπεραίνουμε, λοιπόν, πως το «Εθνικό Απολυτήριο» θα σημαίνει πως οι μαθητές θα πρέπει να περάσουν από τέσσερις Πανελλαδικές σε όλο το Λύκειο! Μαθητές θα πετιούνται σε ακόμα πιο μαζική κλίμακα από την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση και λίγοι θα τα καταφέρουν μέχρι το Απολυτήριο.

Η τράπεζα θεμάτων, που εφαρμόζεται στις ενδοσχολικές εξετάσεις στο Λύκειο, έχει αυξήσει κατακόρυφα την εντατικοποίηση στα σχολεία. Η Ελάχιστη Βάση Εισαγωγής αποκλείει δεκάδες χιλιάδες υποψήφιους από την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση. Οι εξετάσεις, με την επιβολή αυτών των ταξικών φραγμών, είναι ήδη απροσπέλαστες και επιβάλουν μια εξοντωτική σχολική καθημερινότητα στους μαθητές σε όλο το Λύκειο. Ο δρόμος και για το απολυτήριο είναι ήδη ένας αγώνας δρόμου μετ' εμποδίων για τους μαθητές Γυμνασίου και Λυκείου. Συνεπώς, η επιβολή των νέων μέτρων που σχεδιάζει το υπουργείο Παι-

δείας, σε συνδυασμό με τους παρόντες ταξικούς φραγμούς, θα γεννήσει πολλαπλάσιους αποκλεισμούς μαθητών από λαϊκές και φτωχές οικογένειες και θα επισφραγίσει την εκπαίδευση των λίγων και εκλεκτών που θέλουν να χτίσουν.

Η πίση μεταβιβάζεται και στους γονείς και συνολικά στις λαϊκές οικογένειες, που αιμορραγούν οικονομικά με το να πληρώνουν φροντιστήρια για να ανταπεξέλθουν τα παιδιά τους στη δυσκολία των εξετάσεων. Εξοντώνονται μαθητές και πιέζονται γονείς, που κάνουν πολλαπλές θυσίες για να τα καταφέρουν τα παιδιά τους να τελειώσουν το Λύκειο ή να περάσουν σε μια σχολή. Είναι, λοιπόν, κάτι παραπάνω από προκλητικό, το Υπουργείο να κατηγορεί τους γονείς «ότι πιέζουν για εύκολα απολυτήρια» και τους μαθητές που δίνουν αγώνα δρόμο «ότι οι ίδιοι δεν αξίζουν να πάρουν καν απολυτήριο». Βλέπουμε πως για την επιβολή αυτών των μέτρων προβάλλεται άλλη μια φορά το αντιδραστικό ιδεολόγημα της «αριστεί-

ας», που αναπαράγει με τον χειρότερο τρόπο τις ταξικές ανισότητες ως προς την πρόσβαση στην εκπαίδευση.

Στο στόχαστρο των νέων αυτών μέτρων είναι και οι εκπαιδευτικοί. Στα δημοσιεύματα αυτά κατηγορούνται για «επιείκεια» και ότι «πριμοδοτούν τους μαθητές με βαθμούς για να πάρουν το απολυτήριο». Στο σχολείο του μεσαιώνα που επιβάλλουν, ο εκπαιδευτικός που παλεύει για τα δικαιώματα μαθητών και εκπαιδευτικών δεν θα έχει θέση. Αυτό τον στόχο τον υπηρετεί ήδη επάξια το Υπουργείο με τη βιομηχανία διώξεων που έχει εξαπολύσει σε εκπαιδευτικούς λόγω της συνδικαλιστικής και αγωνιστικής τους δράσης. Στην ίδια κατεύθυνση είναι και η αξιολόγηση που επιβάλλεται και ενισχύεται στα σχολεία.

Η κυβέρνηση θέλει να ξεριζώσει το δικαίωμα στις σπουδές, στη δημόσια δωρεάν εκπαίδευση για όλα τα παιδιά του λαού και της εργατικής τάξης. Ισοπεδώνει τα δικαιώματα μαθητών και εκπαιδευτικών με οδοστρωτήρα νέων μέτρων στην εκπαίδευση. Το μόνο που μπορεί να βάλει φραγμό στα σχέδιά τους είναι η μαζική και οργανωμένη πάλη μαθητών, εκπαιδευτικών, γονιών. Οι μαθητές έχουν αρχίσει να μπαίνουν στον αγώνα με καταλήψεις, καλούν σε διαδηλώσεις καταγγελίας του εγκλήματος των Τεμπών και της μετατροπής πολλών σχολείων σε Ωνάσεια. Η κυβέρνηση έχει εξαπολύσει μια άνευ προηγουμένου τρομοκρατία στα σχολεία με αποβολές, ποινές, τηλε-μαθήματα σε καταλήψεις κ.λπ. για να καθυποτάξει τους μαθητές και τους αγώνες τους. Γιατί φοβάται τη δυναμική των αγώνων της νεολαίας. Είναι ανάγκη σε αυτό το σημείο οι μαθητές να επιμεινούν στην κατεύθυνση ζωντανών συνελεύσεων σε όλα τα σχολεία, καταλήψεων και διαδηλώσεων. Η πάλη των μαθητών πρέπει να συνολοκοποιηθεί, να πλαισιωθεί από στόχους αντίστασης στην επίθεση που σχεδιάζουν, από αιτήματα ανατροπής των ταξικών φραγμών της Τράπεζας Θεμάτων, της ΕΒΕ, του Εθνικού Απολυτηρίου.

Αθώωθηκαν οι 25 εστιακοί φοιτητές στα Γιάννενα Διώκονταν γιατί «τόλμησαν να διαδηλώσουν» στην επέτειο του Πολυτεχνείου του 2020

Άλλη μια πολιτική δίκη που αφορά τις απαγορεύσεις συγκεντρώσεων και διαδηλώσεων του 2020 είχε σαν αποτέλεσμα την αθώωση των διωκόμενων, ύστερα από σχεδόν 5 χρόνια πολιτικής τους ομηρίας. Στις 17 Νοέμβρη του '20, συγκέντρωση που καλούσε ο Σύλλογος Εστιακών Φοιτητών του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων περικυκλώθηκε και χτυπήθηκε άγρια απ' τα ΜΑΤ. Ξανά η ίδια προσχηματική κατηγορία για «διασπορά μολυσματικής νόσου», σε φοιτητές που τηρούσαν όλα τα μέτρα προφύλαξης (μάσκες, αποστάσεις). Η δολοφονική μανία των φραϊδοκρατών του συστήματος είχε σαν αποτέλεσμα να πέσουν στο έδαφος, ο ένας πάνω στον άλλο, να χτυπηθούν πολύ άσχημα (δύο διαδηλωτές μεταφέρθηκαν στο Νοσοκομείο, με ανοιγμένα κεφάλια), μέχρι και δύο χειροβομβίδες «κρότου-λάμψης» τους έριξαν και τελικά να προσαχθούν και στη συνέχεια να συλληφθούν 23 φοιτητές. Έναν χρόνο μετά απαγγέλθηκαν οι ίδιες κατηγορίες σε δύο ακόμα, σ' αυτούς που μεταφέρθηκαν στο Νοσοκομείο, ανεβάζοντας τους διωκόμενους στους 25. Τους επιβλήθηκαν, επίσης, εξοντωτικά πρόστιμα, 900 ευρώ στον καθένα, εκτός απ' τη δίωξη. Η δίκη πραγματοποιήθηκε την Τρίτη 4 Φλεβάρη, ενώ συγκέντρωση αλληλεγγύης καλούνταν έξω απ' το Δικαστικό Μέγαρο Ιωαννίνων.

Υπόθεση Ξυλοδαρμού και δολοφονίας του Βασίλη Μάγγου Ποινή 2 χρόνων φυλάκισης στους 3 αστυνομικούς, για τον Ξυλοδαρμό

Μετά από 4,5 χρόνια, απ' τον Ιούνιο του 2020 και «ουκ ολίγες» προσπάθειες συγκάλυψης της δολοφονίας του νεολαίου αγωνιστή, Βασίλη Μάγγου, κρίθηκαν τελικά ένοχοι οι 3 από τους 6 αστυνομικούς για «επικίνδυνη σωματική βλάβη από κοινού», απ' το Πλημμελειοδικείο Βόλου, που τους επέβαλε την ποινή των 2 χρόνων φυλάκισης, με 3ετη αναστολή. Πρόκειται για ποινή ιδιαίτερα χαμηλή για έναν παρατεταμένο φονικό Ξυλοδαρμό (έξω από τα δικαστήρια, κατά τη διάρκεια συγκέντρωσης αλληλεγγύης σε συλληφθέντες της μεγαλειώδους διαδήλωσης ενάντια στο εργοστάσιο καύσης της ΑΓΕΤ-Lafarge, αλλά και στο περιπολικό και στα κρατητήρια του αστυνομικού τμήματος), που είχε σαν αποτέλεσμα τον θάνατο του Βασίλη, έναν μήνα μετά. Στη δίκη αυτή, αποκλείστηκε η συμμετοχή της οικογένειας του Βασίλη, ο πατέρας του, Γιάννης

δημοκρατικά δικαιώματα

Ξεκίνησε η δίκη των 6 αγωνιστών της πορείας της 17ης Νοέμβρη του 2020, στη Θεσσαλονίκη ΝΑ ΑΘΩΩΘΟΥΝ!

Με αντιφάσεις των καταθέσεων των αστυνομικών μαρτύρων κατηγορίας, όσον αφορά τον τόπο, τον τρόπο και τον χρόνο σύλληψης, τόσο κατά τη διαδικασία, όσο και σε σχέση με τις αρχικές τους καταθέσεις, προκειμένου να σχηματιστεί η δικογραφία, ξεκίνησε, τελικά, τη Δευτέρα 27 Γενάρη, η δίκη των 6 αγωνιστών, συλληφθέντων απ' τις δυνάμεις καταστολής, κατά τη διάρκεια της συγκέντρωσης για την επέτειο της αντιιμπεριαλιστικής εξέγερσης του Πολυτεχνείου, το 2020, στη Θεσσαλονίκη. Ο γιατρός Νικόλας Μτσούκας, μέλος του ΚΚΕ(μ-λ), ο τότε φοιτητής Αρχιτεκτονικής Ζήσης Μπ., ο Ηλίας Σμήλιος, δάσκαλος και γραμματέας του Ζ' ΣΕΠΕ Θεσσαλονίκης και δημοτικός σύμβουλος Αμπελοκήπων-Μενεμένης και 3 ακόμα φοιτητές κι εργαζόμενοι δικάζονται γιατί τόλμησαν να τιμήσουν την επέτειο της εξέγερσης του Νοέμβρη, κόντρα στην απόφαση απαγόρευσης που επέβαλε η κυβέρνηση σ' ολόκληρη τη χώρα, με υποκριτικό πρόσχημα την προστασία απ' τον Covid-19. Στις κατηγορίες για «διασπορά μολυσματικής νόσου», προστέθηκαν, επιλεκτικά, κι άλλες κατασκευασμένες κατηγορίες, όπως «αντίσταση κατά της αρχής» ή «διέγερση σε ανυπακοή». Από τη μεριά των συνηγόρων υπεράσπισης κατατέθηκε πλούσιο υπερασπιστικό υλικό, όπως ψηφίσματα αλληλεγγύης σωματείων και συλλογικοτήτων, δηλώσεις εκπροσώπων του συστήματος που καταρρίπτουν το κατηγορητήριο, δεδικασμένα αντίστοιχων υποθέσεων αγωνιστών που αθώωθηκαν πανηγυρικά, αποδεικτικό υλικό, φωτογραφίες και βίντεο. Ας μην ξεχνάμε και την πρόσφατη αθώωση, για όλες τις κατηγορίες, των 62 συλληφθέντων της 6ης Δεκεμβρη του '20 στις 18/12, των 25 συλληφθέντων στα Γιάννενα στις 4/2 ή ακόμα και των δύο ακόμα διωκόμενων (στις 15/1), επειδή συμμετείχαν σε συγκέντρωση κατά της βίας εναντίον των γυναικών στις 25/11/2020, στο Σύνταγμα. Συγκέντρωση αλληλεγγύης, με συμμετοχή οργανώσεων, συλλογικοτήτων και συλλόγων, πραγματοποιούνταν έξω απ' τα δικαστήρια. Η δίκη θα συνεχιστεί την Τρίτη 11 Φλεβάρη. Ο πολιτικός χαρακτήρας και αυτής της δίωξης και της δίκης είναι φανερός. Στοχεύει στην τρομοκράτηση του λαού και της νεολαίας, συνολικότερα, ώστε να μην διαδηλώνουν, να μην απεργούν, να μην αγωνίζονται. Ανεξάρτητα απ' το υποκριτικό πρόσχημα που χρησιμοποιήθηκε για τη δίωξη. Να αθωωθούν όλοι οι αγωνιστές!

Μάγγος, απειλήθηκε μετά την απόφαση, ενώ δεν έγινε δεκτή ούτε η πρόταση αναβολής της δίκης, με παραπομπή και των 6 αστυνομικών σε δίκη για κακούργημα. Εκκρεμεί η παραπομπή (:) και των 6, στο Μικτό Ορκωτό Εφετείο Λάρισας. Πέρα απ' την απαίτηση για την τιμωρία των φυσικών αυτουργών της δολοφονίας, αναδεικνύεται, για πολλοστή φορά, η ανάγκη της μαζικής λαϊκής εναντίωσης -κι όχι, απλά και μόνο, της καταγγελίας- σ' ένα σύστημα που δολοφονεί, που εκμεταλλεύεται και καταπιέζει, η ανάγκη της εναντίωσης στην πολιτική, στους διαχειριστές και στους φορείς του. Και μόνο έτσι δικαιώνεται και ο Βασίλης.

Κατηγορούνται για «σωματική βλάβη», ενώ ήταν σιδηροδέσμοιο! Δίκη δυο νέων της Κατάληψης Προσφυγικών Λ. Αλεξάνδρας

Δύο νέοι άνθρωποι, 19 και 20 χρονών, σύρθηκαν σε δίκη την Πέμπτη 6/2, στο Τριμελές Πλημμελειοδικείο της Αθήνας, με κατηγορίες για «βία κατά υπαλλήλων, διακεκριμένη φθορά, επικίνδυνη σωματική βλάβη (τετελειωμένη και σε απόπειρα), εξύβριση, απειλή, απείθεια, οπλοφορία και οπλοχρησία». Κι όλα αυτά ενώ ήταν ...δεμένοι πισθάγκωνα, με χειροπέδες, αφού είχαν ήδη συλληφθεί, απροσημάτιστα, από αστυνομικούς της ΟΠΚΕ, κατά τη διάρκεια μεγάλης κατασταλακτικής επιχείρησης της αστυνομίας στα κατειλημμένα Προσφυγικά της Λεωφόρου Αλεξάνδρας, τον Ιούνιο του 2021. Ήταν τότε που οι δυνάμεις των ΜΑΤ «έπνιξαν» την περιοχή με χημικά και «κρότου-λάμψης», ανάμεσα σε παιδιά και ηλικιωμένους, που Ξυλοκόπησαν άγρια έναν 15χρονο, που πραγματοποίησαν 78 συλλήψεις. Αναφέρεται πως, σε περίπτωση καταδίκης, ο κίνδυνος έκτισης μέρους της ποινής είναι πολύ πιθανός, βάσει του νέου Ποινικού Κώδικα.

Γάζα Μαρτυρία ισραηλινού ομήρου αδειάζει τη σιωνιστική προπαγάνδα

Η μαρτυρία του ισραηλινού ομήρου, Keith Siegal, προς τις Ταξιαρχίες Al Quassam, μετά την απελευθέρωσή του, σε σχέση με τις συνθήκες κράτησής του, μιλά από μόνη της, αδειάζοντας τη σιωνιστική και την ιμπεριαλιστική προπαγάνδα. Την παραθέτουμε, ατόφια:

«Στους μαχητές της Qassam:

Το όνομά μου είναι Keith Siegal και είμαι από το Kfar Azza. Ήμουν κρατούμενος στη Γάζα, από τις 10-7-2023 έως τις 31-01-2025. Οι μαχητές που με φύλαγαν κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου θέλησαν να καλύψουν όλες μου τις ανάγκες σε φαγητό, υγρά, φάρμακα, βιταμίνες, θεραπεία ματιών, πιεσόμετρο και άλλες ανάγκες. Μου παρείχαν και γιατρό, όταν ένιωθα αδιαθεσία για πολλή ώρα. Οι φρουροί ανταποκρίθηκαν στα αιτήματά μου σχετικά με τρόφιμα, προβλήματα διατροφής και άλλα. Φρόντισαν επίσης να μου παρέχουν φαγητό που ήταν κατάλληλο για την κατάσταση της υγείας μου (φαγητό για χορτοφάγους και χωρίς λάδι). Οι φρουροί μου φέρονταν καλά. Πιστεύω ότι η ισραηλινή κυβέρνηση δεν έκανε ό,τι της ζητήθηκε για να καταλήξει σε συμφωνία για την επιστροφή των αιχμαλώτων και τον τερματισμό του πολέμου, ο οποίος οδήγησε σε πολλά θύματα και πρόσθετη ζημιά και στα δύο μέρη. Ελπίζω να έρθει σύντομα η ειρήνη και θα ήθελα να εκφράσω τις ευχαριστίες μου στους αγωνιστές που με διατήρησαν αυτή την περίοδο. Κιθ Σίγκαλ»

ΧΑΝΙΑ

ΝΑ ΑΘΩΩΘΟΥΝ ΟΙ 8 ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗΣ ΤΗΣ 6/12/2020! ΝΑ ΔΥΝΑΜΩΣΕΙ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ!

Στις 19 του Φλεβάρη δικάζονται στα δικαστήρια των Χανίων, οι 8 συλληφθέντες διαδηλωτές (ανάμεσά τους και δύο μέλη του ΚΚΕ(μ-λ)), με κατηγορία για παραβίαση της απόφασης απαγόρευσης συγκεντρώσεων του αρχηγού της ΕΛ.ΑΣ. Στην πραγματικότητα, με μια ακόμα προσχηματική και υποκριτική πολιτική δίωξη, κατηγορούνται για τη συμμετοχή τους στη συγκέντρωση που καλούσαν μαζικοί φορείς, στην Πλατεία Αγοράς, που χτυπήθηκε άγρια απ' την αστυνομία. Με κλομπ και χημικά, με χειροβομβίδες «κρότου-λάμψης», τα ΜΑΤ επιτέθηκαν στους διαδηλωτές, προχώρησαν σε Ξυλοδαρμούς και συλλήψεις, ενώ αυτοί τηρούσαν όλα τα μέτρα

υγειονομικής προστασίας. Την Τετάρτη, 12 Φλεβάρη, στις 6.30μμ στο Εργατικό Κέντρο, η Πρωτοβουλία Αντίστασης Χανίων καλεί σε σύσκεψη μαζικούς φορείς, συλλογικότητες, αγωνιστές-αγωνίστριες, για να συντονίσουν τη δράση τους ενόψει της δίκης. Όπως στην Αθήνα, στη Θεσσαλονίκη, στα Γιάννενα, έτσι και για τη δίκη στα Χανιά, πρέπει να εκφραστεί ξανά το πλατύ κίνημα αλληλεγγύης ενάντια και σ' αυτήν την πολιτική δίωξη και να απαιτήσει να αθωωθούν οι 8 αγωνιστές, όπως και όλοι οι διωκόμενοι αγωνιστές της περιόδου των απαγορεύσεων συγκεντρώσεων και διαδηλώσεων, με πρόσχημα την πανδημία! Οι αγώνες δεν μπαίνουν στον γύψο!

10 χρόνια από την εκλογική νίκη του ΣΥΡΙΖΑ

Συμπληρώθηκαν δέκα χρόνια από την εκλογική νίκη του ΣΥΡΙΖΑ στις εκλογές της 25 Γενάρη του 2015 και το σχηματισμό της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛΛ. Η «πρώτη φορά αριστερά» στην εκλογική πλειοψηφία συγκροτεί κυβερνητικό σχήμα με το ακροδεξιό μόρφωμα των ΑΝΕΛΛ, ακολουθώντας τις «παραδόσεις» του ρεφορμιστικού χώρου ΚΚΕ - ΕΑΡ (στα πλαίσια του τότε ΣΥΝ) με τη συμμετοχή τους στις κυβερνήσεις Τζαννετάκη και Ζολώτα το 1989-1990.

Μία «ανορθογραφία» στο πλαίσιο του αστικού πολιτικού συστήματος διαχείρισης, όπου μπροστά στην κατάρρευση των «παραδοσιακών» του δυνάμεων (ΠΑΣΟΚ - ΝΔ) από το ξέσπασμα της λαϊκής οργής και της αγανάκτησης για τα βάρβαρα μνημονιακά μέτρα, έπρεπε να βρεθούν «φρέσκιες» πολιτικές δυνάμεις να αναλάβουν τη διακυβέρνηση.

Να αναλάβουν από τη μία τη συνέχιση της διαπραγματεύσεως για λογαριασμό της ντόπιας άρχουσας τάξης με τους ιμπεριαλιστές δανειστές της ΕΕ - ΔΝΤ και από την άλλη να συνεχίσουν την επίθεση στα δικαιώματα και το επίπεδο ζωής του εργαζόμενου λαού.

Ιδιαίτερα ο ΣΥΡΙΖΑ, ένα κόμμα της ρεφορμιστικής αριστεράς, μέσα σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα έπρεπε να αντιληφθεί τα «σημεία των καιρών» και να προσαρμοστεί απόλυτα σε αυτά. Μεταλλασσόμενος σε οργανικό κομμάτι της επίθεσης, με πλήρη υποταγή στους ιμπεριαλιστές επικυρίαρχους των ΗΠΑ - ΕΕ. Βέβαια οι διαβεβαιώσεις είχαν δοθεί πολύ πριν από τις εκλογές του 2015 προς τους επικυρίαρχους με τη δήλωση του Τσίπρα ότι «η Ελλάδα ανήκει στο ΝΑΤΟ» και με δεδομένη την φιλο-ΕΕ αντίληψη και στάση του χώρου αυτού δεν τέθηκε ούτε ίχνος αμφισβήτησης του πλαισίου της ιμπεριαλιστικής εξάρτησης. Με αυτό δεδομένο η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ φρόντισε να προσθέσει ακόμα ένα σημαντικό αβαντάζ στο κυβερνητικό της διαπιστευτήριο. Το «πάγωμα κινήματος» που επέβαλε την περίοδο 2012-2015, σκορπώντας αυταπάτες για «κεντρική πολιτική λύση», με την αγαστή συμπαράσταση δυνάμεων του εξωκοινοβουλευτικού χώρου αλλά και του ΚΚΕ που σε κάθε πολιτική κρίση του αστικού συστήματος ήταν μόνιμο το αίτημα για προσφυγή στις κάλπες, ενισχύοντας έτσι τη λογική ότι η απάντηση του λαού θα είναι εκλογική και όχι στους αγώνες, τις απεργίες και τις διαδηλώσεις.

Πολλοί είναι αυτοί που διαχωρίζουν την περίοδο διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ στο πρώτο εξάμηνο του 2015 από το επόμενο διάστημα που ακολούθησε μετά το δημοψήφισμα, την ψήφιση του τρίτου μνημονίου και τη διακυβέρνηση μέχρι το 2019. Τόσο από αυτούς που συμμετείχαν ενεργά μέσα στον ΣΥΡΙΖΑ σε όλο το εγχείρημα συγκρότησης της «κυβερνώσας αριστεράς» αλλά και όσους από τις δυνάμεις του εξωκοινοβουλευτικού χώρου έβλεπαν «ελπίδα» και μία «αντιφατική κυβέρνηση» που θα μπορούσε ακόμα και να υιοθετήσει το «μεταβατικό πρόγραμμά» τους, για το οποίο μάλιστα υπήρχε πλήρη ταύτιση μεταξύ τους όλο το προηγούμενο διάστημα, πριν από την ανάληψη της κυβερνητικής διαχείρισης από τον ΣΥΡΙΖΑ. Για να μη φτάσουμε στο «μακρινό» 2012 όπου η ηγεσία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ ανταποκρίθηκε στις διερευνητικές επαφές του Τσίπρα για σχηματισμό κυβέρνησης, οι οποίες είχαν διεξαχθεί σε «θετικό κλίμα» κατά δήλωσή τους.

Όμως για όλους αυτούς είτε μέσα

στον τότε ΣΥΡΙΖΑ είτε στους απέξω, τα ζητήματα είχαν ήδη αποκαλυφθεί από τον Φεβρουάριο του 2015 όταν μετά το «σούου» Βαρουφάκη - Ντάισελμπλουμ, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛΛ. στέλνει την περίφημη επιστολή στην «τρίοικα» όπου δηλώνουν ότι: «τιμούν τις οικονομικές υποχρεώσεις της Ελλάδας προς όλους τους πιστωτές, θα συνεργαστούν στο πλαίσιο της Κύριας Σύμβασης Χρηματοπιστωτικής Διευκόλυνσης την οποία αναγνώρισαν σαν δεσμευτική, αιτούνται την επέκταση της Κύριας Σύμβασης Χρηματοπιστωτικής Διευκόλυνσης (MFA) για μια περίοδο έξι μηνών από τη λήξη της, συμφωνούν στους χρηματοπιστωτικούς και διοικητικούς όρους, για τη σταθεροποίηση της δημοσιονομικής θέσης της Ελλάδας, την επίτευξη πρωτογενών δημοσιονομικών πλεονασμάτων που θα εγγυηθούν τη βιωσιμότητα του χρέους, θα απέχουν από μονομερείς ενέργειες οι οποίες θα υπονόμευαν τους δημοσιονομικούς στόχους, την οικονομική ανάκαμψη και τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, αποδέχονται την εποπτεία υπό το πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και, στο ίδιο πνεύμα, υπό το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, κατά τη διάρκεια της επεκταθείσας Συμφωνίας».

Η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛΛ δεν δήλωσε μόνο πίστη στους «θεσμούς» της ΕΕ και του ΔΝΤ, αλλά και τη συμφωνία της να ακολουθήσει την ίδια αντιλαϊκή πολιτική των προηγούμενων κυβερνήσεων ΝΔ - ΠΑΣΟΚ. Για να φτάσουμε τον Ιούνιο του 2015 όπου οι διαπραγματεύσεις με τους «εταίρους» έχουν φρακάρει και τότε αποφασίζεται η διεξαγωγή του περιβόητου δημοψηφίσματος της 5 Ιουλίου. Για το οποίο ο Τσίπρας στη συνέντευξή του στη Liberation στις 24/1/2025 δηλώνει ότι: «Έτσι, θέσαμε σε εφαρμογή μια στρατηγική που αποσκοπούσε στη δραματοποίηση της κρίσης, προκειμένου να προκαλέσουμε ένα αποτελεσματικό σοκ. Αυτή ήταν η στρατηγική του δημοψηφίσματος. Μετάξυ του τεράστιου κύματος υποστήριξης της Ελλάδας και της προοπτικής να εκδιωχθεί από την Ευρώπη το λίκνο της δημοκρατίας, η Ευρώπη βρέθηκε αντιμέτωπη με δύο πολιτικά προβλήματα. Χάρη σε αυτή την πίεση, καταφέραμε να καταρτίσουμε με την Κομισιόν ένα πρόγραμμα που περιλάμβανε μεν δύσκολα μέτρα, για τα οποία πληρώσαμε το πολιτικό κόστος, αλλά και τριετή χρηματοδότηση της χώρας και την προοπτική αναδιάρθρωσης του χρέους και τη διαχείριση του Ταμείου της Δημόσιας Περιουσίας στην Ελλάδα. Καταφέραμε έτσι να διατηρήσουμε τη συνοχή της Ευρώπης, την παρουσία μας στο ευρώ και, πάνω απ' όλα, να επιστρέψουμε στην ανάπτυξη προστατεύοντας τους πιο αδύναμους».

Εδώ είναι ανάγκη να σημειώσουμε ότι όλο το αστικό πολιτικό προσωπικό που ανέλαβε για λογαριασμό της ντόπιας άρχουσας τάξης να διαπραγματευθεί με τους ιμπεριαλιστές τους όρους της εξάρτησης λίγο - πολύ βρέθηκε στην ίδια θέση. Της υποχώρησης και της υποταγής στις απειλές και τους εκβιασμούς των «εταίρων». Τόσο ο ΓΑΠ - ΠΑΣΟΚ με την «απειλή» για δημοψήφισμα, ο Σαμαράς - ΝΔ με τα περιβόητα «Ζάπεια», όσο και ο Τσίπρας - ΣΥΡΙΖΑ με το δημοψήφισμα που πραγματοποίησε, στην συνέχεια όλοι επέβαλαν νέα αντεργατικά - αντιλαϊκά μέτρα, αποκάλυπτοντας έτσι και την φύση και την θέση τόσο της ντόπιας άρχουσας τάξης όσο και του πολιτικού της προσωπικού. Το «good job Alexis» του Ομπάμα προς

τον Τσίπρα τα λέει όλα.

Η «προσφορά» του ΣΥΡΙΖΑ δεν περιορίστηκε μόνο στο πεδίο των οικονομικών μνημονίων, αλλά συνέβαλε τα μέγιστα στη διαμόρφωση ενός ακόμα πιο ισχυρού και δεσμευτικού μνημονίου στο γεωπολιτικό - στρατηγικό επίπεδο, ενισχύοντας ακόμα περισσότερο τα δεσμά της εξάρτησης και ιδιαίτερα με ΗΠΑ - ΝΑΤΟ από την επέκταση των βάσεων μέχρι τη σύμψηξη στρατηγικών συμμαχιών με

το Ισραήλ.

Αυτή είναι η «προσφορά» του ΣΥΡΙΖΑ προς το σύστημα της εκμετάλλευσης και της εξάρτησης, με το προβοκάρισμα της Αριστεράς, που σκόρπισε τη σύγχυση και την απογοήτευση στον εργατικό - λαϊκό κόσμο και την υποχώρηση του εργατικού - λαϊκού κινήματος. Και αυτή είναι και η βασική αιτία της μετέπειτα πορείας του, των διασπάσεων, του πολιτικού του εκφυλισμού στα όρια της διάλυσης.

Ηλίας Καμαρέτσος, Γρηγόρης Κωνσταντόπουλος, Στέφανος Καραμήτρος Παρόντες!

Τούτες τις μέρες που συμπληρώθηκαν οι μαύρες επέτειοι από τον χαμό των τριών συντρόφων μας, μαζί με τις θύμισες, την άοκη πολιτική δουλειά και το μοναδικό ύφος του καθενός από τα αλησμόνητα στελέχη μας, έρχεται στο νου η πολιτική τους παρακαταθήκη, κτήμα της κάθε συντρόφισσας και του κάθε συντρόφου. Γιατί και οι τρεις τους άφησαν ανεξίτηλο αποτύπωμα στο ΚΚΕ(μ-λ), στους νεότερους λαϊκούς αγωνιστές της οργάνωσής μας αλλά και πέρα από αυτήν. Σ' όλους όσους είχαν την ευτυχία να τους συναντήσουν, να επηρεαστούν από τη στάση ζωής και να βαδίσουν δίπλα τους στους δρόμους του αγώνα.

Ακόμη, όμως, κι οι νεότεροι σ. που ακούν πολλά και διάφορα γι' αυτούς, έχουν την δυνατότητα να διαβάσουν κείμενά τους, όλα συμβολή στην ανάπτυξη των ταξικών κι επαναστατικών αγώνων. Γιατί, όσο κι αν πέρασαν τα χρόνια και πάντα χρειάζεται η επικαιροποίηση, η βάση της μ-λ σκέψης παραμένει αξεπέραστη για την ανάλυσή της, πηγή έμπνευσης όσων ασφυκτιούν στα όρια του καπιταλιστικού-ιμπεριαλιστικού συστήματος και θέλουν να το υπερβούν. Θέλουν να παλέψουν οργανωμένα, όχι μόνο για τη βελτίωση της καθημερινότητας αλλά, κυρίως, για την επαναστατική ανατροπή, για μια άλλη δικαιότερη κοινωνία, τον σοσιαλισμό. Αλλά και να ψηλαφίσουν στοιχεία της κομμουνιστικής κοινωνίας του απώτερου μέλλοντος.

Τιμάμε, λοιπόν, τους συντρόφους μας αυτούς, αλλά και άλλους που δεν είναι πια μαζί μας, με μία υπόσχεση: να συνεχίσουμε με ακόμη μεγαλύτερη αποφασιστικότητα για την ευόδωση των ελπίδων των λαϊκών μαζών. Κόντρα στους αντιδραστικούς ανέμους που φυσούν σε Δύση και Ανατολή, ενάντια στη βαρβαρότητα του συστήματος και των φορέων του, αδιάλλακτα και πεπεισμένοι για το δίκιο της μεγάλης λαϊκής πλειοψηφίας. Αυτής που, με την πάλη της και την εργατική τάξη πρωτοπορία, πρέπει και μπορεί να χαράξει τον δρόμο της ελπίδας και της προοπτικής. Ως προς αυτό, η συμβολή των τριών στελεχών του ΚΚΕ(μ-λ) είναι πολύ σπουδαία.

ΑΘΑΝΑΤΟΙ!

Λαός και νεολαία πλημμύρισαν τους δρόμους σε όλη τη χώρα!

Σε κάθε άκρη της χώρας εκατοντάδες χιλιάδες λαού και νεολαίας γέμισαν πλατείες και δρόμους! Οι συγκεντρώσεις αυτές αποτελούν τις μαζικότερες συγκεντρώσεις των τελευταίων χρόνων και αποτυπώνουν ότι οι μάζες αναζητούν συνεχώς ευκαιρίες για να εκφράσουν την οργή και την αγανάκτησή τους ενάντια στην πολιτική που βιώνουν. Μπορεί οι συγκεντρώσεις να είχαν ως «επίδοκο» τις νέες αποκαλύψεις για το έγκλημα των Τεμπών, αλλά βασικός παράγοντας που κινητοποίησε τον λαό ήταν η πολιτική που οδηγεί συνεχώς σε «νέα Τέμπη». Η πολιτική που δολοφονεί με «εργατικά ατυχήματα», που έχει δημιουργήσει έναν εργασιακό μεσαίωνα, που διαλύει τα νοσοκομεία και τη δωρεάν περίθαλψη. Η πολιτική που πετάει τη νεολαία εκτός εκπαιδευτικής διαδικασίας και της «τάξης» ένα μαύρο μέλλον. Η πολιτική που πηγάζει από το σύστημα της εξάρτησης και της εκμετάλλευσης και ετοιμάζει λαό και νεολαία να γίνουν κρέας στα κανόνια των ιμπεριαλιστών.

Η αντίθεση σε αυτή την πολιτική είναι το «καύσιμο» το οποίο τροφοδότησε τις μαζικές διαδηλώσεις σε όλη τη χώρα! Δεν πρέπει να περάσει η προσπάθεια του συστήματος και του ρεφορμισμού να «μπαζώσουν» τον λαό και να τον εγκλωβίσουν σε μονοπάτια εκτόνωσης της οργής.

Ο ξεσηκωμός πρέπει να συνεχιστεί! Με συνελεύσεις, πρωτοβουλίες, κινήσεις σε συλλόγους και σωματεία πρέπει να δοθεί συνέχεια και στόχοι πάλης στη μεγαλύτερη έκφραση της λαϊκής οργής που είδαμε στις 26 Γενάρη! Με απεργίες και διαδηλώσεις, να παλέψουμε ενάντια στην εγκληματική πολιτική!

Αθήνα

Η μεγαλύτερη συγκέντρωση των τελευταίων ετών πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 26/1 στην Αθήνα. Δεκάδες χιλιάδες λαού και νεολαίας κατέκλυσαν την πλατεία Συντάγματος (εκτιμήσεις μιλούν για πάνω από 100.000). Κόσμος συνέρρεε από κάθε μεριά της πόλης, γεμίζοντας ασφυκτικά τους συρμούς και τις εξόδους του μετρό, καθώς και τους δρόμους και τα στενά σε όλο το κέντρο.

Οι προσπάθειες έτσι ώστε η μεγαλύτερη συγκέντρωση να «διαλυθεί ησυχως» δεν πέρασαν, παρόλο που δυνάμεις όπως το ΚΚΕ (το οποίο εμφανίστηκε μόνο μέσω Συλλόγων και Σωματείων) έσπευσαν να μαζέψουν τα πανό τους και να εξαφανιστούν από το Σύνταγμα. Η προτροπή από τα μικρόφωνα «να αποχωρήσει ο κόσμος» όταν τελείωσαν οι προγραμματισμένες ομιλίες δεν εισα-

κούστηκε από πολλές χιλιάδες κόσμο, που παρέμεινε και διαδήλωσε με πορεία μέχρι την Ομόνοια.

Όσοι παρέμειναν στο Σύνταγμα βρέθηκαν αντιμέτωποι με τις δυνάμεις καταστολής, που χωρίς προσχήματα επιτέθηκαν με χημικά και κρότου λάμψης για να διαλύσουν τη συγκέντρωση.

Θεσσαλονίκη

Δεκάδες χιλιάδες κόσμο, φοιτητικοί σύλλογοι, σωματεία, πολιτικές οργανώσεις και διάφορες συλλογικότητες συγκρότησαν μια από τις μεγαλύτερες διαδηλώσεις των τελευταίων χρόνων! Είναι χαρακτηριστικό ότι ο κόσμος άρχισε να συγκεντρώνεται στην Καμάρα πολύ πριν από το ανακοινωμένο κάλεσμα του Συλλόγου Πληγέντων Δυστυχήματος Τεμπών.

Ενδεικτικό του μεγέθους της διαδήλωσης είναι ότι όταν η κεφαλή της Βρισκόταν στο Βαρδάρη, υπήρχε ακόμη συγκεντρωμένος κόσμος στην Καμάρα που δεν είχε ξεκινήσει να διαδηλώνει! Στο τέλος της διαδήλωσης οι δυνάμεις καταστολής προχώρησαν σε 12 προσαγωγές!

Λάρισα

20.000 λαού και νεολαίας κατήγγειλαν με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο το έγκλημα στα Τέμπη με συγκέντρωση στην κεντρική πλατεία της Λάρισας και πορεία μέχρι τον σταθμό του ΟΣΕ.

Πάτρα

15.000 λαού και νεολαίας συγκεν-

τρώθηκαν στην πλατεία Γεωργίου πραγματοποιώντας την πιο μαζική διαδήλωση των τελευταίων ετών! Στη διαδήλωση συμμετείχαν σωματεία, φορείς, σύλλογοι, οργανώσεις και συλλογικότητες.

Γιάννενα

Περισσότεροι από 5.000 κόσμο συγκεντρώθηκαν αρχικά στην Περιφέρεια, ενώ ακολούθησε διαδήλωση μέχρι τη λίμνη.

Σάμος

Με δύο μαζικότερες κινητοποιήσεις, 800 διαδηλωτών, στο Βαθύ και στο Καρλόβασι, εξέφρασε την οργή και την αγανάκτησή του ο λαός του νησιού. Αρνητικό στοιχείο ήταν η ύπαρξη δυο ξεχωριστών καλεσμάτων, αλλά και η έλλειψη της μαθητικής νεολαίας, που αποτέλεσε επιλογή των δυνάμεων της ΚΝΕ, που δεν άνοιξαν το ζήτημα.

Ηγουμενίτσα

Πολλές εκατοντάδες λαού και νεολαίας συγκεντρώθηκαν στην κεντρική πλατεία της πόλης και διαδήλωσαν για να εκφράσουν την οργή τους! Στη συγκέντρωση συμμετείχαν με συγκροτημένα μπλοκ το Εργατικό Κέντρο, το ΚΚΕ(μ-λ) και το Μ-Λ ΚΚΕ.

Τρίκαλα

Μετά από το κάλεσμα του Συλλόγου συγγενών θυμάτων Τεμπών στην Καλαμπάκα, σωματεία και δυνάμεις κάλεσαν σε συγκέντρωση στην πλατεία Ρήγα Φε-

ραίου στα Τρίκαλα. Η μαζική συγκέντρωση κατευθύνθηκε στον σιδηροδρομικό σταθμό της πόλης, ενώ χαρακτηριστική ήταν η μεγάλη συμμετοχή της νεολαίας, που έδωσε τόνο και ζωντάνια!

Σέρρες

Χιλιάδες Σερραίοι, κάθε ηλικίας, όχι μόνο ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα για την καταδίκη του εγκλήματος των Τεμπών αλλά κατέκλυσαν στην κυριολεξία την πλατεία Ελευθερίας και στη συνέχεια τους κεντρικούς δρόμους της πόλης, το μεσημέρι της Κυριακής. Στη συγκέντρωση συμμετείχαν εργατικά σωματεία, εκπαιδευτικοί, κοινωνικές οργανώσεις, ακόμα και οργανωμένοι οπαδοί.

Ξάνθη

Χιλιάδες κόσμο γέμισαν την πλατεία και στη συνέχεια τους κεντρικούς δρόμους της πόλης στην πορεία που ακολούθησε, η οποία μάλιστα ήταν μαζικότερη από την αντίστοιχη περσινή και προπερσινή. Στην πορεία συμμετείχαν με πανό ο Σύλλογος Φοιτητών και ο Σύλλογος Οικοτρόφων Φοιτητών, ο Διδασκαλικός Σύλλογος, η ΕΛΜΕ, η Ένωση Ιδιωτικών Υπαλλήλων, το ΚΚΕ(μ-λ) και το ΣΕΚ.

Ηρακλείο

Οργισμένος και αγανακτισμένος ο λαός του Ηρακλείου πλημμύρισε κατά χιλιάδες το κέντρο της πόλης. Το ΚΚΕ(μ-λ) παρέμβηκε με τοποθέτηση στη μικροφωνική της συγκέντρωσης.

Χανιά

Πολύ μαζική συγκέντρωση και διαδήλωση πραγματοποιήθηκε και στα Χανιά, με πλήθος λαού και νεολαίας να γεμίζει από νωρίς την πλατεία Αγοράς!

Καρδίτσα

Άνθρωποι κάθε ηλικίας, κυρίως νεολαίοι, έδωσαν το παρών σε μια από τις μαζικότερες διαδηλώσεις των τελευταίων χρόνων στην κεντρική πλατεία της Καρδίτσας.

Βόλος

Χιλιάδες λαού και νεολαίας βγήκαν στους δρόμους με συμμετοχή φοιτητικών συλλόγων και σωματείων. Παρέμβηκαν οργανώσεις της αριστεράς και του α/α χώρου με ανακοινώσεις, πανό, συνθήματα.

Κόρινθος

Μαζική συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε έξω από το Δικαστικό Μέγαρο Κόρινθου, ενώ πορεία πραγματοποιήθηκε μέχρι τον παλιό σιδηροδρομικό σταθμό.

Έγκλημα στα Τέμπη

Το γαϊτανάκι της συγκάλυψης δεν έχει τέλος

Το διάστημα των δύο ετών που έχει μεσολαβήσει από τη σύγκρουση των τρένων στα Τέμπη δεν έχει σταθεί ικανό για να ξεχαστεί το έγκλημα και να λειανθεί η οργή που προκαλεί στον λαό και τη νεολαία. Οι διάφορες πλευρές της θηριωδίας που φωτίζονται κάθε τόσο, όχι μόνο κρατούν το ζήτημα στην επικαιρότητα, αλλά αποτελούν καύσιμο για να εκφραστεί με συλλογικό τρόπο η αγανάκτηση του λαού, απέναντι σε ένα σύστημα του οποίου η πολιτική σε όλα τα επίπεδα γίνεται απειλή κατά της ίδιας της ζωής.

Οι τελευταίες αποκαλύψεις ήταν άλλη μια γροθιά στο στομάχι, αφού τα ηχητικά από την υπηρεσία 112, που δύο χρόνια μετά δόθηκαν στη δημοσιότητα, ζωντανεύουν τις τελευταίες αγωνιώδεις στιγμές των θυμάτων. Παράλληλα, αποτελούν μια ακόμη ένδειξη στο μακρύ γαϊτανάκι της συγκάλυψης, που δεν φαίνεται να έχει τέλος.

Ανοίγει ξανά, λοιπόν, η δημόσια συζήτηση γύρω από το φορτίο της εμπορικής αμαξοστοιχίας που συγκρούστηκε με το επιβατηγό τρένο εκείνο το βράδυ. Από τις διαβεβαιώσεις του Μη-

τσολάκη ότι η εμπορική δεν μετέφερε εύφλεκτα υλικά και περνώντας από αναλύσεις στα μπαζωμένα εδάφη που αποδεικνύουν παρουσία επικίνδυνων ουσιών, φτάνουμε σήμερα να ακούμε τις φωνές των ανθρώπων που πασχίζουν να αναπνεύσουν μετά τη σύγκρουση των τρένων. Παράλληλα, έκθεση πραγματογνωμόνων σε θέματα πυρκαγιών αναφέρει ότι 27 θύματα επέζησαν της σύγκρουσης, αλλά έχασαν τη ζωή τους από την πυρκαγιά που προκλήθηκε λόγω «ακαριαίας ανάφλεξης του εκρηκτικού μίγματος διαρρέου-

σας μεγάλης ποσότητας ατμών χημικών διαλυτών - υδρογονανθράκων, σε χρόνο μεταγενέστερο της σύγκρουσης». Η δε φόρτωση της εμπορικής αμαξοστοιχίας φαίνεται να είναι το μόνο σημείο που λείπει από το βιντεοληπτικό υλικό ασφαλείας του σταθμού. Ας προσθέσουμε σε όλα αυτά και τις υπόνοιες ότι μερικοί τόνοι εύφλεκτων χημικών κατασχέθηκαν κάποια στιγμή στον Προμαχώνα και λίγες μέρες πριν τη σύγκρουση των τρένων δημοπρατήθηκαν σε άγνωστο αγοραστή.

Ανεξάρτητα, όμως, από όλες αυτές

Η «έκρηξη» της 26 / 1 δεν χωράει στις κοινοβουλευτικές κοκορομαχίες Στον δρόμο, λαέ, μπορείς να τους νικήσεις!

Η προσέγγιση ενός γεγονότος, ενός ζητήματος με σημαντικές έως κρίσιμες κοινωνικές, πολιτικές και ταξικές παραμέτρους δεν είναι - δεν μπορεί να είναι- «αντικειμενική». Γιατί η προσέγγιση αυτή είναι άμεσα συναρτώμενη και εξαρτώμενη από τις θέσεις, τους στόχους, τις κοινωνικές δυνάμεις και τελικά την «πορεία», την τροχιά των εξελίξεων που η κάθε πλευρά θέλει να υπηρετήσει και να προωθήσει.

Αυτή η αξιωματική αλήθεια επιβεβαιώνεται με πολύ μεγάλο θόρυβο και με ακόμα μεγαλύτερη «σιωπή» μετά τις συγκεντρώσεις λαού και νεολαίας που πλημμύρισαν όλη τη χώρα την Κυριακή της 26/1.

Ο θόρυβος είναι γνωστός. Αφορά σε μια σειρά στοιχεία σχετικά με το έγκλημα στα Τέμπη (κατάσταση και όροι ελέγχου του σιδηροδρομικού δικτύου, υποστελέχωση, μεταφορά επικίνδυνου και παράνομου φορτίου από την εμπορική αμαξοστοιχία κ.ά.) και επικεντρώνεται στην προφανή και πανθομολογούμενη προσπάθεια της κυβέρνησης της ΝΔ, δύο χρόνια τώρα, να «κουκουλώσει» και να μπαζώσει (κυριολεκτικά και μεταφορικά) τα στοιχεία του εγκλήματος. Έχει ενδιαφέρον ότι ακόμα και σε αυτή τη θορυβώδη και «αμείλικτη» (όπως θέλουν να την παρουσιάζουν οι πρωταγωνιστές της) καταγγελιολογία, μια σειρά βασικά στοιχεία (η κατάτμηση του ΟΣΕ, το ξεπούλημα στην ιταλική Hellenic Train, η σύμβαση 717...) «προσπερνούνται» ή «στρογγυλεύονται».

Ωστόσο, ο μεγάλος αυτός θόρυβος επιστρατεύεται για να συγκαλύψει αυτό που αναφέραμε ως «σιωπή» σε σχέση με το κεντρικό ερώτημα που χρειάζεται σήμερα να τεθεί: Τι κινητοποίησε τις εκατοντάδες χιλιάδες λαού και νεολαίας στις 26 του Γενάρη; Τι χρειάζεται, τι αναζητά αυτός ο κόσμος και πολλοί περισσότεροι από αυτόν τον κόσμο που ήθελαν/δεν μπόρεσαν να βρεθούν στις 26/1 στις πλατείες και στους δρόμους της χώρας; Το έγκλημα στα Τέμπη αποτελεί οπωσδήποτε μια αποτρόπαιη και εξαιρετικά βίαιη «συμπύκνωση» της κατάστασης που ζει και αντιμετωπίζει. Και ακριβώς γι' αυτό, επειδή δεν πρόκειται για «μια στιγμή», αλλά για μια διαρκή κατάσταση που γίνεται όλο και πιο βαριά, αποτελεί το «σύμβολο» της πάλης που χρειάζεται, που αναζητά να βρει. Τα Τέμπη δηλαδή ενεργοποιούν τη συσσωρευμένη οργή απέναντι στην πολιτική της φτώχειας, της εργασιακής και κοινωνικής βαρβαρότητας, της τρομοκρα-

τίας, των διώξεων και της καταστολής.

Αυτή η ανάγκη και η τάση πλατιών μαζών είναι τόσο προφανής όσο και επικίνδυνη! Επικίνδυνη για ένα πολιτικό σύστημα χωρίς εναλλακτικές πολιτικές λύσεις και κατακερματισμένο. Επικίνδυνη για μια άρχουσα τάξη που βρίσκεται μπροστά στην ανάληψη νέων μνημονίων, όπως ουσιαστικά έδειξε και η τελευταία έκθεση του ΔΝΤ. Επικίνδυνη για μια άρχουσα τάξη που στηρίζει την υποταγή της στον ρόλο του «καλού στρατιώτη» των Αμερικανών, ενώ αναταράσσονται οι ισορροπίες της διπλής της εξάρτησης από ΗΠΑ-ΕΕ και η γεωπολιτική-πολεμική θύελλα τραντάζει την περιοχή και τον κόσμο.

Γι' αυτό απέναντι στην Κυριακή της 26/1 στήθηκαν -αμέσως μετά τον αιφνιδιασμό τους- όλοι μαζί, και η κυβέρνηση και η λεγόμενη «αντιπολίτευση». Αντιμάχονται, βέβαια, αφού ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ και οι συνοδοιπόροι τους έχουν την επιδίωξη της φθοράς της κυβέρνησης και της ανάδειξής τους σε διάδοχη κυβερνητική λύση. Ωστόσο, όλοι μαζί έχουν έναν κοινό βασικό τόπο: Να φράξουν τον δρόμο της μαζικής πάλης στον λαό και στη νεολαία. Να καναλιζάρουν την οργή και τις πλατιές αγωνιστικές διεργασίες που εκδηλώθηκαν με εκρηκτική μαζικότητα, στους δρόμους του συστήματος; στη Βουλή, στη «δικαιοσύνη» τους, στην προσδοκία «λύσεων» και «απαντήσεων» από τις δυνάμεις του συστήματος.

Η «έκρηξη» της 26/1 αναμφίβολα στρίμωξε και έκανε πολύ δύσκολη τη θέση της κυβέρνησης. Αλλά ταυτόχρονα εξέθεσε πολύ περισσότερο τη χρεωκοπία της «αντιπολίτευσης» στη λαϊκή συνείδηση. Ανέδειξε πως τα κόμματα που παριστάνουν πως εναντιώνονται στην κυβέρνηση, ούτε θέλουν ούτε μπορούν να εκφράσουν και να οργανώσουν την οργή και εναντίωση των μαζών απέναντι στην κυβερνητική πολιτική. Ακριβώς γιατί δεν είναι μόνο «κυβερνητική» αυτή η πολιτική. Είναι η πολιτική του συστήματος• είναι ο μονόδρομος του συστήματος που όλες οι αστικές δυνάμεις υπηρετούν• είναι η πολιτική στην οποία υποτάσσεται -και ουσιαστικά στηρίζει με τις θέσεις της και την πρακτική της- και η ηγεσία του ΚΚΕ.

Σε αυτή τη βάση συγκροτήθηκε το άτυπο μέτωπο «ενάντια στη συγκαλύψη». Οι... πολέμιοι της συγκαλύψης διαγκωνίζονται ποιος θα καταθέσει πότε πρόταση προανακριτικής στη Βουλή, ποιος και πότε θα προβάλει αυτό ή εκείνο το στοιχείο των πορισμάτων. Αν το

ζήτημα δεν αφορούσε τους όρους δουλειάς και ζωής ενός λαού, το παρόν και το μέλλον της νέας γενιάς, θα ήταν μια φαρσοκωμωδία! Όλοι αυτοί οι «πολέμιοι της συγκαλύψης» αγωνίζονται να (μην) αποδείξουν αυτό που ξέρεi όλος ο λαός! Ότι στα Τέμπη έγινε έγκλημα της πολιτικής που υπηρετεί το κεφάλαιο και την ΕΕ. Όλοι αυτοί οι διαπρύσιοι κήρυκες της δικαιοσύνης είναι υπηρέτες της αδικίας, γιατί είναι οι πολιτικές δυνάμεις που υπηρετούν το κεφάλαιο, τον ιμπεριαλισμό, την εκμετάλλευση και την καταπίεση των μαζών, ακόμα και τις σφαγές των λαών που προστάζουν τα ιμπεριαλιστικά αφεντικά τους!

Η έρευνα «θα πάει ως το τέλος», διαβεβαιώνουν ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ, Νέα Αριστερά. Τις «ποινικές και πολιτικές ευθύνες» ζητά να διερευνηθούν και να αποδοθούν η πρόταση για προανακριτική επιτροπή που κατέθεσε η ηγεσία του ΚΚΕ στη Βουλή. Δηλαδή; Τι σημαίνουν όλα αυτά; Ποιο είναι το «τέλος»; Ποια είναι η «απόδοση των πολιτικών ευθυνών» για μια πολιτική που εξαθλιώνει το λαό, εξοντώνει -και κυριολεκτικά- τους εργαζόμενους και επιβάλλει συνθήκες ισόβιας δουλειάς και κοινωνικής βαρβαρότητας για τη νεολαία; Θα ανατραπεί, λόγου χάρη, ο νόμος για τον κατώτατο μισθό; Τα 13ωρα του νόμου Γεωργιάδη; Ο «γύψος» που βάζει στα σωματεία και στην απεργία ο νόμος Χατζηδάκη; Θα αποκτήσουν δωρεάν περίθαλψη τα εκατομμύρια λαού που στοιβάζονται στις ουρές των εφημερίων των νοσοκομείων,

που περιμένουν μήνες για μια εγχείρηση, που δεν έχουν καν πρόσβαση ούτε στις άθλιες αυτές συνθήκες; Θα συγκρουστούμε με την πολιτική που μετατρέπει τη χώρα σε πολεμική βάση και πλατφόρμα εξόρμησης των αμερικανονατοϊκών φονιάδων; Με την πολιτική που καλλιεργεί το μίσος ανάμεσα στους λαούς και απαιτεί το προσκύνημα των δυναστών μας; Με άλλα λόγια (μιας και ο κατάλογος είναι πολύ μακρύς) θα ανατρέψει ο λαός τις πολιτικές που επιβάλλουν «Τέμπη» στα δικαιώματά του και στη ζωή του;

«Όχι», απαντούν οι «πολέμιοι της συγκαλύψης»! Όλα αυτά «δεν αλλάζουν», ο λαός και η νεολαία «πρέπει» να περιμένουν τις εκλογές και να «διαλέξουν σωστά» από τα προγράμματα που θα του προταθούν! Τώρα... τους «επιτρέπεται» να ελπίζουν ότι θα βρεθούν «κάποιοι Τριαντόπουλοι» που θα την πληρώσουν! Που θα χρησιμοποιηθούν, δηλαδή, για να εκτονωθεί η λαϊκή οργή, για να κατασκευαστεί εικόνα «δικαιοσύνης», ενώ θα συνεχίζει απρόσκοπτη η άγρια αντιλαϊκή-αντεργατική επίθεση.

Στην αντίθετη κατεύθυνση από αυτή που προβάλλουν οι «πολέμιοι της συγκαλύψης» είναι η διέξοδος για την οργή, για τα δικαιώματα λαού και νεολαίας. «Όλων των δικαιωμάτων μας να γίνουμε φωνή», πάλη και μαζικός αγώνας, με στόχους ανατροπής της πολιτικής του συστήματος που καθημερινά γκρεμίζει εργατικές κατακτήσεις και λαϊκά δικαιώματα!

ή όποιες άλλες λεπτομέρειες και στοιχεία έχουν δημοσιοποιηθεί τις τελευταίες ημέρες, είναι από την αρχή φανερό ότι όλο αυτό το δίχρονο στήνεται μια μεγάλη επιχείρηση συγκαλύψης. Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε εάν αυτή προσπαθεί να σώσει πολιτικά πρόσωπα ή/και επιχειρηματικούς κύκλους και δεν έχει ιδιαίτερη σημασία. Η συγκαλύψη κυρίως αφορά το ίδιο το σύστημα και τις δικές του δολοφονικές ευθύνες, ανεξαρτήτως χρωματισμού του διαχειριστή σε αυτή τη φάση. Αυτή είναι η «αποκάλυψη» που από την πρώτη μέρα έβγαλε τον λαό και τη νεολαία στον δρόμο, που συντηρεί έκτοτε αυτή την αγανάκτηση και, πολύ περισσότερο, ενισχύει τη συλλογική κινηματική έκφραση, με όποιες πολιτικές αδυναμίες μπορεί να εντοπίζει κανείς. Είναι η

συγκαλύψη της ενοχής ενός ολόκληρου εκμεταλλευτικού συστήματος και της πολιτικής του, που ξεκινάει από την ακρίβεια, τους μισθούς και τις συντάξεις πείνας, περνάει από την ενεργειακή φτώχεια, τη φασιστικοποίηση, την κατάρρευση της δωρεάν υγείας, την ταξικότερη εκπαίδευση, που πνίγει στη βροχή, ακινητοποιεί στο χιόνι, καίει στην πυρκαγιά και φτάνει μέχρι τη φρικτή και όχι τόσο μακρινή προοπτική του γενικευμένου πολέμου.

Η συνέντευξη που έδωσε ο Μητσότακης λίγες ημέρες μετά τις μαζικές συγκεντρώσεις σε όλη τη χώρα, ήταν μια προσπάθεια να περιορίσει την αγανάκτηση που ήδη υπήρχε και πυροδοτήθηκε ξανά. Αυτό που κυρίως φάνηκε, όμως, είναι το στρίμωγμα μιας κυβέρνησης που «αυτά της έλεγαν, αυτά μετέφε-

ρε», που δείχνει ως βασικό ένοχο τη Hellenic Train, που «δεν θα σταθεί εμπόδιο» αν ο εισαγγελέας τεκμηριώσει την ανάγκη διερεύνησης ευθύνες πολιτικών προσώπων... Φάνηκε το στρίμωγμα μιας κυβέρνησης που κυρίως φοβάται τον λαό και τη μαζική του κίνηση.

Οι λεπτομέρειες και οι διάφορες πλευρές της συγκαλύψης του εγκλήματος των Τεμπών είναι αποκαλυπτικές για τον χαρακτήρα και τους στόχους αυτού του συστήματος και των διαχειριστών του. Δεν αποτελούν για τον λαό εργαλεία για την «απόδοση δικαιοσύνης» από τους αστικούς θεσμούς και τα δικαστήρια. Ο ίδιος ο πρωθυπουργός, άλλωστε, άφησε να εννοηθεί στη συνέντευξή του ότι θα μπορούσε η κυβερνητική πλειοψηφία να εμποδίσει τη δικαιοσύνη στο έργο της! Αυτό, βέβαια,

ο λαός το γνωρίζει πολύ καλά και ξέρεi ποια είναι τα όρια της αστικής δικαιοσύνης. Είναι μακρύς ο κατάλογος των επιφανών δολοφόνων που κυκλοφορούν ελεύθεροι...

Η μόνη δικαίωση που μπορεί να υπάρξει για τους νεκρούς των Τεμπών είναι να συνεχιστεί ο αγώνας του λαού, η διεκδίκηση συνολικά του δικίου και της ζωής του! Είναι να συνεχίσει ο λαός το δικό του γαϊτανάκι των μαζικών διαδηλώσεων, όπως έκανε στην επέτειο του Πολυτεχνείου και τη γενική απεργία τον Νοέμβρη, στην επέτειο από τη δολοφονία του Γρηγορόπουλου στις 6 Δεκέμβρη, στις 26 του Γενάρη στις πλατείες της χώρας. Η μόνη προοπτική είναι η συνέχιση του ξεσηκωμού, ενάντια στη δολοφονική πολιτική του συστήματος!

Αγροτικές κινητοποιήσεις

Κόντρα στην ανταγροτική πολιτική κυβέρνησης-ΕΕ, ενάντια στη φτωχοποίηση και το ξεκλήρισμα

Κλείνουν κοντά δύο βδομάδες τα μπλόκα των αγροτών που έχουν στηθεί σε διάφορες περιοχές της χώρας και όλα δείχνουν ότι θα υπάρξει συνέχεια. Οι αγρότες βγήκαν από μια χρονιά με μεγάλη ζημιά. Σε όλα σχεδόν τα προϊόντα, το 2024 έκλεισε με μειωμένες παραγωγές, αλλά και μειωμένες τιμές. Μιλάμε για μεγάλη και απότομη μείωση του αγροτικού εισοδήματος. Χιλιάδες αγροτικά νοικοκυριά «μπήκαν μέσα» από τις καλλιέργειες. Οι τιμές που πληρώθηκαν δεν καλύπτουν ούτε το κόστος παραγωγής, με συνέπεια τα χρέη σε τράπεζες και εμπόρους να αυξάνονται και όλο και περισσότερα νοικοκυριά να είναι αντιμετώπιση με το φάσμα της φτωχοποίησης και της εγκατάλειψης καλλιεργειών.

Η κυβέρνηση και ο υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης, Κ.Τσιάρας, από τη μια δηλώνουν υποκριτικά «αναγνωρίζουν» το πρόβλημα και από την άλλη απαξιώνουν τον αγώνα των αγροτών μιλώντας για «επαναστατική γυμναστική» και «παρωχημένες» και «εθιμικές» κινητοποιήσεις (Παραπολιτικά, 28/1). Από την άλλη, βέβαια, παρότι «αναγνωρίζουν» το πρόβλημα, όχι μόνο δεν ικανοποιούν κανένα από τα αιτήματα των αγροτών, αλλά με καθημερινές δηλώσεις, συνεντεύξεις και δελτία τύπου ισχυρίζονται ότι τάχα έχουν ικανοποιηθεί όλες οι βασικές διεκδικήσεις των αγροτών από τις περσινές κινητοποιήσεις (ΣΚΑΪ 5/2)!

Πρόκειται για εμπαιγμό, αφού αυτά που «ικανοποίησε» η κυβέρνηση σε καμιά περίπτωση δεν ισοφαρίζουν τη ζημιά και τη χασούρα που είχε φέτος ο φτωχομεσαίος αγρότης. Για παράδειγμα, διαφημίζει η κυβέρνηση τη «νομοθετική κατοχύρωση για την επιστροφή του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης στο Πετρέλαιο στο 100%» (δελτίο Τύπου 5/2). Κρύβει, όμως, ότι για την επιστροφή του ΕΦΚ στο αγροτικό πετρέλαιο στον προϋπολογισμό προβλέπονται μόνο 100 εκατ. ευρώ, όταν πριν την κατάργησή του με το τρίτο μνημόνιο (2016), η επιστροφή έφτανε τα 180 εκατ. ευρώ και μάλιστα με τιμή πετρελαίου στο 1 ευρώ και όχι στα 1,60 που είναι σήμερα! Ίδια κοροϊδία και με τον ΦΠΑ: Προβάλλει η κυβέρνηση τη μείωση του ΦΠΑ στα αγροτικά εφόδια (από 13% στο 6% για λιπάσματα, ζωοτροφές κ.ά.) σαν μέτρο για τη μείωση του κόστους παραγωγής. Στην πραγματικότητα, πρόκειται για μέτρο που περισσότερο «ανακουφίζει» τις επιχειρήσεις αγροτικών εφοδίων παρά τους αγρότες, αφού οι αγροκτηνοτρόφοι εξακολουθούν να πωλούν τα προϊόντα τους με ΦΠΑ 13%, δηλαδή αυτό που «γλιτώνουν» από τον προμηθευτή-γεωπόνο, το πληρώνουν στην εφορία!

Σε ορισμένα προϊόντα, η εικόνα είναι πιο τραγική. Στο βαμβάκι η χρονιά έκλεισε με 23% μείωση παραγωγής (με μέση απόδοση 317 κιλά το στρέμμα όταν το 2022/2023 -πριν τον DANIEL- ήταν 360 κιλά το στρέμμα) και με τιμή 0,45-0,47€ το κιλό, όταν πρόπερσι ήταν πάνω από 0,70€ το κιλό! Πάνω από 35 χιλιάδες βαμβακοπαραγωγοί είδαν το εισόδημά τους να βυθίζεται. Και αυτή η άσχημη κατάσταση δεν είναι μόνο στο βαμβάκι, αλλά και στο καλαμπόκι, στο σιτάρι, στο κριθάρι κ.λπ.

Η αναπλήρωση του χαμένου εισοδήματος είναι ανάγκη ζωής για χιλιάδες αγροτικά νοικοκυριά. Είναι ένα δίκαιο

και σωστό αίτημα και σωστά μπαίνει σαν πρώτο στις αγροτικές κινητοποιήσεις. Η κυβέρνηση γι' αυτό το αίτημα των αγροτών δεν παίρνει θέση, το προσπερνάει. Μητσοτάκης και Τσιάρας μιλάνε για όλα τα άλλα, για τον ΕΦΚ, για τον ΦΠΑ, για το ΓΑΙΑ, για το ΥΔΩΡ 2.0 κ.λπ., αλλά λέξη δεν λένε για αναπλήρωση εισοδήματος. Στη συζήτηση στη Βουλή για το αγροτικό, ούτε ο Μητσοτάκης, ούτε ο Ανδρουλάκης αναφέρθηκαν στην αναπλήρωση εισοδήματος. Ακούσαμε «τα πάντα όλα», τίποτα όμως για το κεντρικό αίτημα των αγροτικών κινητοποιήσεων. Το ίδιο και ο ΣΥΡΙΖΑ. Φάμελος και Πολάκης παρουσίασαν το «επικαιροποιημένο -τάχα- αγροτικό πρόγραμμα» του ΣΥΡΙΖΑ, χωρίς να αναφέρουν το παραμικρό για αναπλήρωση εισοδήματος. Ίσα ίσα, σε όλες τις θέσεις και σε όλα τα μέτρα που προτείνουν, βιάζονται να διευκρινίσουν ότι είναι «με βάση τη ρήτρα μηδενικού ελλείμματος». Μην τυχόν και ξεστρατίσουν από τις ράγες της ΕΕ και της ΚΑΠ...

Και την ίδια στιγμή, ο υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης, Κ.Τσιάρας, (συνάντηση με Διεπαγγελματική Βάμβακος, 5/2) αντί να απολογείται για την ανταγροτική πολιτική της κυβέρνησής του, «κουνά το δάχτυλο» στον φτωχομεσαίο αγρότη και τον καλεί «να εξελιχθεί σε επιχειρηματία, διαχειριζόμενος το προϊόν του με όρους αγοράς»! Μιλάμε για αυτή την καπιταλιστική αγορά της ΚΑΠ και της ΕΕ, την «ελεύθερη αγορά» της διατροφικής εξάρτησης της χώρας μας, που βυθίζει στα χρέη τα αγροτικά νοικοκυριά, που φτωχοποιεί και ξεκληρίζει τον μικρό και μεσαίο γεωργοκτηνοτρόφο με τη συγκέντρωση-συγκεντροποίηση

της γης και της παραγωγής προς όφελος μεγάλων καθετοποιημένων επιχειρηματικών ομίλων. Ακριβώς αυτή η «αγορά» είναι που βγάζει τα τρακτέρ στα μπλόκα και «υποκινεί» τις αγροτικές κινητοποιήσεις.

Θα συνεχιστούν, θα απλωθούν, θα κλιμακωθούν οι κινητοποιήσεις; Θα προσπεράσουν τις εκτονωτικές «συμβολικές» δράσεις, «συμβολικές» παραστάσεις, «συμβολικά» μπλόκα, που «παίζουν» στα κανάλια και στα ΜΜΕ, αλλά δεν πιέζουν και ούτε δημιουργούν πολιτικό πρόβλημα στην κυβέρνηση; Θα συνενωθούν τα αγροτικά μπλόκα με τα άλλα κομμάτια του λαού, με απεργίες, καταλήψεις, συλλαλητήρια και με τα τρακτέρ στις πόλεις; Θα μπει σαν στόχος η

ανατροπή της ανταγροτικής πολιτικής της κυβέρνησης και της ΚΑΠ-ΕΕ ή στόχος θα είναι «μέτρα-ασπιρίνες» και μικροπαροχές στα πλαίσια που επιτρέπει η ΚΑΠ και η ΕΕ; Θα προσπεραστούν οι διάφοροι αγροτοπατέρες που αποσκοπούν να εξαργυρώσουν τους αγώνες σε παζάρια και να αναδειχτούν «συνομιλητές» του Τσιάρα και της κυβέρνησης; Με μπροστάρη τη φτωχομεσαία αγροτιά, με τον αγώνα στα δικά της χέρια, τα μπλόκα μπορούν να νικήσουν. Οι αγρότες με τον αγώνα τους μπορούν να διαφεύσουν αυτά που λέει κυβέρνηση για «επαναστατική γυμναστική» και «εθιμικές κινητοποιήσεις». Μπορούν να γυρίσουν νικητές στα χωριά τους.

Μαζικές απολύσεις συμβασιούχων στους Δήμους

Οι δημοτικές αρχές ξεκίνησαν να εφαρμόζουν την αντεργατική διάταξη Βορίδη, η οποία υποχρεώνει τους Δήμους να ασκούν έφεση σε πρωτόδικες αποφάσεις που δικαιώνουν συμβασιούχους προκειμένου να τους απολύσουν. Όλο αυτό, και μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα, έχει δημιουργήσει σκηνικό διάλυσης σε πολλούς Δήμους. Δήμοι όπως ο Δήμος Ιλίου, Βριληθίων και Ηλιούπολης, πήρανε απόφαση να στείλουν στην ανεργία δεκάδες εργαζόμενους. Έπεται και συνέχεια βέβαια, καθώς εκκρεμεί να παρθούν αποφάσεις και από πολλούς άλλους για το αν θα προχωρήσουν στην άσκηση έφεσης στις πρωτόδικες αποφάσεις ή στη μονιμοποίηση των εργαζομένων που έχουν δικαιωθεί από τα δικαστήρια. Η διάταξη Βορίδη, που ψηφίστηκε για εμποδίσει και να βάλει φραγμό στους συμβασιούχους που βρίσκονται εδώ και πολλά χρόνια σε εργασιακή ομηρία, άρχισε, λοιπόν, να εφαρμόζεται με γοργούς ρυθμούς.

Στον Δήμο Βριληθίων, οι εργαζόμενοι προχώρησαν σε στάση εργασίας και έχουν ανακοινώσει νέα για τις 14/2. Οι 50 εργαζόμενοι στον Δήμο Ηλιούπολης, οι οποίοι πριν λίγες εβδομάδες είχαν απολυθεί, έπειτα από κινητοποιήσεις επέστρεψαν στη

δουλειά τους για ακόμη 11 μήνες. Μέσα στις γιορτές, ο Δήμος Αθηναίων απέλυσε τρεις εργαζόμενους από τον ραδιοφωνικό σταθμό του Δήμου Αθηναίων «ΑΘΗΝΑ 9,84». Πρόκειται για μια εργαζόμενη που δουλεύει 32 χρόνια, μια εργαζόμενη που δουλεύει 17 χρόνια και άλλη μια που δουλεύει 4 χρόνια. Αυτές είναι οι τρεις ανανεώσεις συμβάσεων που δεν έγιναν, από τις συνολικά τριάντα έξι.

Από ό,τι φαίνεται, για ακόμη μια φορά, ο δρόμος της δικαιοσύνης, κομμένος και ραμμένος στα μέτρα του συστήματος, δεν είναι αυτός που μπορεί να εξασφαλίσει το δικαίωμα του εργαζόμενου λαού στη μόνιμη και σταθερή δουλειά με δικαιώματα.

Ο δρόμος της διεκδίκησης, μέσω της οργάνωσης και του αγώνα, είναι ο μόνος που θα επιφέρει αποτελέσματα υπέρ των εργαζομένων. Η κατάσταση της αποσυγκρότησης του κινήματος, οι ξεπουλημένες συνδικαλιστικές ηγεσίες και η συστράτευση των πολιτικών ηγεσιών στους Δήμους με τις επιταγές της κυβέρνησης, διαμορφώνουν όρους υποβάθμισης και διάλυσης, προετοιμάζοντας μεταξύ άλλων και το έδαφος για την εισροή ιδιωτών στη διαχείριση των δημοσίων υπηρεσιών. Τα σχέδια που έχει η κυβέρνηση για το μέλλον των Δήμων, που όπως

φαίνεται μόνο αυτοδιοικούμενοι δεν είναι, θα επιφέρει χιλιάδες απολύσεις συμβασιούχων, θα χειροτερεύσει ακόμα περισσότερο τους όρους δουλειάς όλων των εργαζομένων και θα αυξήσει κι άλλο το δυσβάσταχτο κόστος στις πλάτες των δημοτών.

Τα αναχώματα που βάζουν οι δημοτικές αρχές και οι συνδικαλιστικές ηγεσίες της ΠΟΕ-ΟΤΑ και της ΑΔΕΔΥ, οδηγούν σε αδιέξοδα και σ' έναν φαύλο κύκλο δικαστηρίων και οικονομικής αφαιμάξης των εργαζομένων, φέρνοντας τους αντιμετώπιους με την αστική δικαιοσύνη και το αντεργατικό και αντιλαϊκό νομικό οπλοστάσιο της κυβέρνησης. Μ' αυτόν τον τρόπο, παραμένουν οι συμβασιούχοι σε εργασιακή ομηρία και με τον φόβο της απόλυσης.

Ο εργαζόμενος λαός είναι αυτός που μέσα από μαζικούς αγώνες, στον δρόμο, μπορεί να παλέψει για υπερασπιστεί τα δημόσια αγαθά που του ανήκουν και το δικαίωμά του να δουλεύει και να ζει με αξιοπρέπεια. Η οργάνωση στα σωματεία, η συμμετοχή στις συνελεύσεις, στην απεργία και τις διαδηλώσεις είναι τα εργαλεία του αγώνα του για τη διεκδίκηση των δικαιωμάτων του.

Περίθαλψη

Η αντιλαϊκή πολιτική θα αναμετρηθεί με τη λαϊκή οργή

28 Φλεβάρη ΑΠΕΡΓΟΥΜΕ!

Μεγαλύτερη αφαίμαξη του λαϊκού εισοδήματος φέρνουν τα καινούρια μέτρα της κυβέρνησης στον τομέα της περίθαλψης.

Ενώ μόνο τον τελευταίο χρόνο είχαμε αύξηση τιμών των φαρμάκων (υπέρ αναξιοπαθούντων φαρμακοβιομηχάνων), αύξηση της συμμετοχής του ασθενή με τις νέες ασφαλιστικές τιμές του ΕΟΠΥΥ, το χαράτσι 1€ σε κάθε συνταγή και 3€ σε κάθε παραπεμπτικό, επιπλέον, από 1η Φλεβάρη έγιναν αυξήσεις στις τιμές των εργαστηριακών εξετάσεων. Με τη νέα απόφαση θεσπίζεται **αύξηση της τάξης του 30% στις τιμές των εξετάσεων**, η οποία θα καλυφθεί από την αντίστοιχη **αύξηση της συμμετοχής των ασφαλισμένων του ΕΟΠΥΥ.**

Ταυτόχρονα μπαίνουν **περιορισμοί στη συχνότητα με την οποία συνταγογραφείται η κάθε εξέταση**, ανάλογα με τη διάγνωση. Έτσι, σε περίπτωση που κάποια εξέταση θα ζητηθεί από τον θεράποντα γιατρό περισσότερες φορές από τις επιτρεπόμενες, υπάρχουν οι εξής επιλογές: 1. Να απευθυνθεί ο ασφαλισμένος με το παραπεμπτικό σε δημόσια δομή, αν και όταν μπορεί να βρει, οπότε δεν θα πληρώσει τίποτα και 2. Να μην τη συνταγογραφήσει ο γιατρός οπότε γλυτώνει και τη συνταγογράφηση με τις σχετικές γνωματεύσεις και δεν χρεώνεται υπερβολικές εξετάσεις στον λογαριασμό του, ενώ ο ασφαλισμένος χρεώνεται όλο το κόστος.

Πλάι σ' αυτά, ανακοινώνεται και καινούρια ψηφιακή πλατφόρμα για «ηλεκτρονικά ιατρικά ραντεβού» που τάχα θα διευκολύνει τους πολίτες να κανονίζουν επισκέψεις σε γιατρούς. Γι' άλλη μια φορά και σε ακόμα μια δραστηριότητα, το κράτος μέσω του gov.gr επιβάλλεται ως διαμεσολαβητής, εποπτεύων και οπωσδήποτε παντεπόπτης «ΜΕΓΑΛΟΣ ΑΔΕΛΦΟΣ». Κι ενώ όλος αυτός ο οργανισμός ψηφιακών εργαλείων συνεισφέρει, αναμφίβολα, στον τζίρο των ανάδοχων εργολάβων που τα στήνουν, η ωφέλεια για τον πολίτη παραμένει, τουλάχιστον, αμφισβητούμενη.

Αντίθετα, η πολυδιαφημισμένη ψηφιοποίηση των νοσοκομείων αρχίζει να δίνει τα πρώτα αρνητικά αποτελέσματα. Το σύστημα των DRG, **Βασικό εργαλείο επιβολής ιδιωτικοοικονομικών κριτηρίων λειτουργίας των τμημάτων και κλινικών των νοσοκομείων**, δίνει τα πρώτα δεδομένα. Εξιτήρια επιστρέφονται από τον ΕΟΠΥΥ ως μη δικαιολογημένες νοσηλείες, άρα δεν θα πληρωθούν. Και συνοδεύονται με απειλές προς τους γιατρούς ότι θα χρεωθούν οι ίδιοι τη νοσηλεία! Και από την άλλη, αρχίζουν κι οι πιέσεις από τους προϊστάμενους των τμημάτων να προστίθενται όσο γίνεται περισσότερα DRG («Διαγνωστικά Ομοιογενείς Ομάδες») σε κάθε εξιτήριο, ώστε να πληρωθεί περισσότερο το νοσοκομείο. Αυτό, πέρα από την εντατικοποίηση που φέρνει καθώς το ιατρικό προσωπικό έχει πλέον ν' ασχολείται και με δουλειά Γραφείου Κίνησης Ασθενών, **προετοιμάζει τον δρόμο για την επιβολή κλειστών προϋπολογισμών ανά τμήμα.** Κάτι που θα υποχρεώσει τους νοσοκομειακούς γιατρούς να λειτουργούν απέναντι στους ασθενείς τους με γνώμονα το διαθέσιμο κάθε φορά κονδύλι.

Κοινός παρονομαστής είναι η **μεταφορά της ευθύνης και του κόστους για την περίθαλψη στις πλάτες του λαού και των εργαζόμενων.** Κι ενώ η κυβέρνηση προχωράει στο βάθεμα και πλάτεμα της επίθεσης στον λαό, οι συνδικαλιστικές ηγεσίες περί άλλων τυρβάζουν. Η ΓΣΕΕ προκηρύσσει απεργία για τις 9/4, η ΑΔΕ-ΔΥ «δικεικεί» την επαναφορά των δώρων σε πρότυπες δίκες, ενώ η γνωστή για τα «καραβάνια» της, ΠΟΕΔΗΝ, προκηρύσσει απεργία για τις 19/3. Μάλλον δεν αποτελούν για τους εργατοπατέρες επειγούσα προτεραιότητα ούτε οι άθλιες συνθήκες δουλειάς, ούτε οι εξευτελιστικοί μισθοί, ούτε η κοροϊδία για τα Βαρέα και Ανθυγιεινά, ούτε οι συγχωνεύσεις και καταργήσεις που ετοιμάζει η κυβέρνηση. Είναι φανερό ότι η ηγεσία της ΠΟΕΔΗΝ κινείται στους ρυθμούς του 17ου Συνεδρίου της, προγραμματισμένο για τα τέλη Μάη. Εκεί όπου για άλλη μια φορά, μακριά από τους εργαζόμενους και τις ανάγκες τους, θα κονταροχτυπηθούν για τις καρέκλες.

Ενθαρρυσμένη από την παθητικότητα και την αβελτηρία των εργατοπατέ-

ρων, η κυβέρνηση έχει βάλει στόχο να προχωρήσει ταχύτατα το αντιλαϊκό της έργο. Και τα πρόσφατα μέτρα δείχνουν ότι, με σταθερά βήματα, **ολοένα και περισσότερα βάρη ρίχνονται στις πλάτες υγειονομικών και ασφαλισμένων.** Ωστόσο, στις 26 του Γενάρη ένα νέο δεδομένο εμφανίστηκε στο προσκήνιο. Χιλιάδες λαού βγήκαν στους δρόμους για το έγκλημα των Τεμπών. Διαδήλωσαν σε πόλεις και κωμοπόλεις, ακόμα και σε χωριά, όλης της χώρας. Και αποκάλυψαν έναν λαό εξοργισμένο, αηδιασμένο από ένα πολιτικό σύστημα που ευθύνεται για τη φτώχεια, την ανεργία, τις άθλιες συνθήκες δουλειάς, σπουδών, της ζωής του συνολικά. Που μάλλον δεν είναι και τόσο πεισμένος για το αφήγημα περί ανάπτυξης της κυβέρνησης και μάλλον βλέπει με δυσπιστία τις σπασμωδικές προσπάθειες της αντιπολίτευσης να καπελώσει και να χειραγωγήσει την οργή του. **Αυτή η εισβολή στο πολιτικό κάδρο του αστάθμητου αυτού παράγοντα, που κανείς μέχρι τώρα δεν φαινόταν να**

υπολογίζει, θα επηρεάσει σε κάποιο βαθμό τις εξελίξεις. Μέχρι ποιον βαθμό θα εξαρτηθεί από την αποτελεσματικότητα της «αντεπίθεσης» της κυβέρνησης (και της αντιπολίτευσης) να επαναφέρουν το κλίμα προ 26ης Γενάρη. Κυρίως όμως θα εξαρτηθεί από το κατά πόσο θα γίνουν συνείδηση στον κόσμο οι πραγματικές αιτίες και οι πραγματικοί ένοχοι του εγκλήματος των Τεμπών. Κι αυτοί δεν είναι άλλοι από το καπιταλιστικό σύστημα και την πολιτική του, που στερεί από τον λαό τις τακτικές και τα δικαιώματά του.

Σ' αυτή την κατεύθυνση, μπροστά στην απεργία της 28ης Φλεβάρη τα σωματεία των υγειονομικών πρέπει να κινηθούν με γενικές συνελεύσεις, με στόχο τη μαζική συμμετοχή στην απεργία. Για να μην επιτρέψουμε άλλα εγκλήματα, γιατί αυτή η πολιτική που έχουμε απέναντί μας είναι εγκληματική σε όλα τα επίπεδα. Να διεκδικήσουμε αξιοπρείς και ασφαλείς συνθήκες δουλειάς, καλύτερους μισθούς, το δικαίωμα όλου του λαού στη δωρεάν περίθαλψη.

«Ρεκόρ» εργοδοτικών εγκλημάτων τον Γενάρη

Χωρίς προηγούμενο οι αριθμοί που δημοσιεύτηκαν από τον πρόεδρο της Ομοσπονδίας Συλλόγων Εργαζομένων Τεχνικών Επιχειρήσεων Ελλάδος (ΟΣΕΤΕΕ) για τα εργατικά ατυχήματα-εργοδοτικά εγκλήματα που σημειώθηκαν τον Γενάρη. Τα στοιχεία καταγράφουν 15 νεκρούς εργαζόμενους, όταν στο ίδιο διάστημα το 2024 οι νεκροί ήταν 4, ενώ το 2023 ο αριθμός έφτασε τους 11. Η δημοσίευση μάλιστα έγινε στις 28/1 με τον Α. Στοϊμένιδη να επανέρχεται με νέα δήλωση στις 3/2 και να κάνει λόγο για **18 νεκρούς σε ώρα εργασίας τον περασμένο μήνα**, σημειώνοντας πως υπάρχουν ήδη **2 νεκροί τον Φλεβάρη.** Εν αναμονή των επίσημων στοιχείων για το προηγούμενο έτος, όλα δείχνουν πως το 2025 θα είναι χρονιά ρεκόρ για τη μακάβρια λίστα.

Τρομάζει κανείς στη σκέψη πως όλα αυτά συμβαίνουν όταν η πλειοψηφία των εργατικών «ατυχημάτων» δεν καταγράφονται, αφού εκτιμάται πως τα 3/4 των περιστατικών κουκουλώνονται. Ακόμα κι αν υπάρξει η δημοσιοποίηση, σε πολλές περιπτώσεις δεν λαμβάνονται υπ' όψη στην επίσημη καταγραφή, καθώς αποδίδονται σε άλλα αίτια (πχ. τροχαία ή παθολογικά αίτια) και όχι ως θάνατοι σχετιζόμενοι με τη δουλειά. Για τους εκατοντάδες σοβαρούς τραυματισμούς ούτε λόγος φυσικά, αφού έχουν γίνει «κανονικότητα» σχεδόν σε κάθε εργασιακό χώρο, ανεξαρτήτως αντικειμένου.

Τα γνωστά τερατώδη αφηγήματα

για «μεμονωμένα περιστατικά» και «τυχαία γεγονότα» δεν μπορούν να πείσουν κανέναν. Είναι φανερό πως τα εργατικά «ατυχήματα» συμβαίνουν εκεί όπου επικρατούν ελαστικές σχέσεις και εξαντλητικά ωράρια, εκεί όπου η εντατικοποίηση τρέχει με εξουθενωτικούς ρυθμούς και ακόμα και τα βασικά μέτρα προστασίας λογίζονται σαν κόστος και χάσιμο πολύτιμου χρόνου. Ο αριθμός των θανάτων αυξάνεται ειδικά σε χώρους εργασίας όπου οι εργαζόμενοι δεν έχουν έστω και τα στοιχειώδη εργασιακά δικαιώματα και η ανασφάλιστη εργασία είναι σχεδόν κανόνας, όπως η οικοδομή και οι κατασκευές, αλλά και οι αγροτικές δουλειές. Σε τέτοιους εργασιακούς χώρους, η εργοδοσία, με στόχο να ρίξει το κόστος, συνειδητά επιλέγει ανειδίκευτους εργάτες χωρίς δικαιώματα όπως οι μετανάστες, συχνά θύματα στον βωμό της κερδοφορίας.

Όσο υφίσταται και ισχυροποιείται αυτό το πλαίσιο, τόσο θα αυξάνονται κι οι νεκροί και σακατεμένοι. Το κεφάλαιο κι η εργοδοσία αντιμετωπίζει τους εργαζόμενους σαν αναλώσιμα εργαλεία και έχει την πλήρη στήριξη και αρωγή της κυβέρνησης. Πολλές από τις άθλιες συνθήκες με τις οποίες έρχονται αντιμέτωποι οι εργαζόμενοι έχουν πλέον νομιμοποιηθεί από τους προπαγανδιστές από τους παπαγάλους των ΜΜΕ. Μια ματιά στους νόμους Χατζηδάκη και Γεωργιάδη αρκεί για να αντιληφθεί κάποιος το βάθος της ανεργατικής επίθεσης που έχει εξαπολύ-

σει το σύστημα απέναντι στον κόσμο της δουλειάς, με αποτέλεσμα το μεροκάματο να μοιάζει κυριολεκτικά πλέον με μάχη στην οποία δεκάδες εργαζόμενοι κάθε μήνα χάνουν τη ζωή τους.

Η ειρωνεία της υπόθεσης είναι πως μια μέρα πριν τη δημοσίευση του αριθμού των νεκρών του Γενάρη, στις 27/1, η διοίκηση της Ανεξάρτητης Αρχής Επιθεώρησης Εργασίας περφηναυόταν σε ανακοίνωσή της πως το 2024 σημειώθηκε ιστορικό υψηλό, με 79.207 ελέγχους και 49,6 εκατ. ευρώ πρόστιμα.

Αλίμονο αν οι εργαζόμενοι ελπίζουν στην προστασία από τις όποιες «ανεξάρτητες» αρχές που είναι καθ' όλα εξαρτημένες από τις συστημικές πολιτικές. Αποδεικνύεται εξάλλου από την ίδια την πραγματικότητα ότι μονάχα στηριγμένοι στις δικές τους δυνάμεις η εργατική τάξη και οι εργαζόμενοι, με όπλο την οργανωμένη πάλη τους, μπορούν να βάλουν φραγμό στην εργασιακή βαρβαρότητα.

Η σκέψη πως «ζούμε από τύχη» που εκφράστηκε με αφορμή το σιδηροδρομικό έγκλημα στα Τέμπη, γίνεται ακόμα πιο ισχυρή όταν αναλογιστεί κανείς τον φόρο αίματος που δίνει καθημερινά η εργατική τάξη στους χώρους εργασίας. Οι θάνατοι, οι ακρωτηριασμοί, οι τραυματισμοί, η εκμετάλλευση και ο εργασιακός μεσαίωνας όμως δεν συνηθίζονται αλλά ανατρέπονται, με αγώνες που διεκδικούν ανθρώπινους όρους δουλειάς, μέτρα ασφάλειας και εργασιακά δικαιώματα.

Κατώτατος μισθός

Οι συνδικαλιστικές ηγεσίες διαγκωνίζονται με την κυβέρνηση στην κοροϊδία προς τους εργαζόμενους

Την ομόφωνη άρνησή της να συμμετάσχει φέτος στην «επιτροπή διαβούλευσης» που προβλέπει ο πρόσφατος ψηφισμένος νόμος 5163/2024 για τον κατώτατο μισθό γνωστοποίησε η ΓΣΕΕ με επιστολή της προς τον πρόεδρο του ΟΜΕΔ, που είναι και πρόεδρος της επιτροπής. Παράλληλα, έστειλε στην υπ. Εργασίας τα ονόματα των τεσσάρων εκπροσώπων της για την επιτροπή απ' το 2028 κι ύστερα, υπονοώντας ότι δεν σκοπεύει να συμμετάσχει ούτε το 2026 και το 2027. Εν πολλοίς, η ηγεσία της ΓΣΕΕ κατηγορεί την κυβέρνηση ότι ο νόμος κατοχυρώνει τη δυνατότητα της εκάστοτε κυβέρνησης να αποφασίζει η ίδια το ύψος του κατώτατου μισθού όπως θέλει, επομένως η «επιτροπή διαβούλευσης» είναι πρακτικά διακοσμητική. Και έχει δίκιο. Μόνο που το ίδιο ακριβώς ισχύει και απ' το 2028 κι ύστερα, οπότε υποτίθεται πως ενεργοποιείται ο «αυτόματος συντελεστής», αλλά και πάλι ο κατώτατος, μαζί κι οι μισθοί στο δημόσιο, παραμένει στα χέρια της κυβέρνησης. Επομένως η ΓΣΕΕ, και σ' αυτό το ζήτημα, ουσιαστικά κάνει πλάτες στην κυβερνητική πολιτική και αναπαράγει τα ιδεολογήματα που τη συνοδεύουν.

Άλλωστε, σε πρακτικό επίπεδο δεν έκανε το παραμικρό ενάντια στην ψήφιση του νόμου, δεν κάνει το παραμικρό στην κατεύθυνση ανατροπής του, όπως (δεν) κάνει ενάντια στην αντεργατική πολιτική συνολικά. Και σίγουρα η στάση της δεν ξεπλένεται μ' αυτό το... μισό βήμα, στο οποίο δεν περιλαμβάνεται καν το

ΙΝΕ-ΓΣΕΕ, που φαίνεται πως θα συμμετάσχει κανονικά ως «επιστημονικός φορέας» στη διαδικασία συγκάλυψης της ταξικής πολιτικής σαν «αντικειμενικής» και «επιστημονικά τεκμηριωμένης».

Η ΑΔΕΔΥ απ' τη μεριά της δεν συγκινήθηκε απ' τη στάση της ΓΣΕΕ και δεν θ' αφήσει την «ευκαιρία» (για την ίδια) να κάτσει στο τραπέζι του «κοινωνικού διαλόγου», τώρα που της έδωσε τέτοιο ρόλο η κυβέρνηση. Λίγο την απασχολεί το γεγονός ότι ο νόμος για τον κατώτατο οδηγεί σε μόνιμη συμπίεση των μισθών των δημοσίων υπαλλήλων, μέσω της πρόβλεψης για αναπροσαρμογή των μισθολογικών κλιμακίων κατά το απόλυτο ποσό, όχι το ποσοστό, της όποιας αύξησης του κατώτατου, μειώνοντας διαρκώς την πραγματική αξία της μισθολογικής ωρίμανσης. Ακόμα λιγότερο, το γεγονός ότι ο 13ος και 14ος μισθός κατοχυρώνονται σαν κομμένοι, μέσω της υποτιθέμενης «εξίσωσης» των κατώτατων αμοιβών στο δημόσιο με τον κατώτατο μισθό του ιδιωτικού τομέα, σε μηνιαία όμως βάση. Δηλαδή η παρουσίαση σαν «δικαιη» μιας κατάστασης όπου στο δημόσιο κάποιος μπορεί να παίρνει μόλις το 85% του κατώτατου τον χρόνο!

Είναι ξεκάθαρο ότι οι ανώτατες συνδικαλιστικές ενώσεις δεν θα κάνουν τίποτα στην κατεύθυνση της αντίστασης στην κυβερνητική πολιτική. Κι οι δύο, απ' τη μια θα συνεχίσουν να της επιτρέπουν να ισοπεδώνει τα εργασιακά (κι όχι μόνο) δικαιώματα των εργαζομένων και, απ' την άλλη, θα δηλώνουν πως «έκαναν

ό,τι μπορούσαν», αλλά... Η πρακτική της ΓΣΕΕ, που εδώ και πολλά χρόνια δεν προκηρύσσει ούτε καν τις απεργίες που κάποτε θεωρούνταν «καθιερωμένες» στο τέλος κάθε έτους, με πρόσχημα ότι δεν έχει λόγο στο ζήτημα του κατώτατου μισθού (και «επομένως» -σύμφωνα με την αντιδραστική της λογική- δεν έχουν λόγο ούτε οι εργαζόμενοι), είναι ενδεικτική του ποιον ρόλο διεκδικεί στο πλευρό του συστήματος. Παρόμοια, και με τον ίδιο σκοπό, κινείται η ΑΔΕΔΥ, ενώ οι δευτεροβάθμιες οργανώσεις αναπαράγουν την κεντρική απραξία.

Βασικός στόχος όλων τους και κύρια υπηρεσία που προσφέρουν στο σύστημα της εκμετάλλευσης αποτελεί η καλλιέργεια της ηττοπάθειας και της μοιρολατρίας μαζικά στους εργαζόμενους. Όστε να μην αντιλαμβάνονται, πόσο μάλλον να οργανώνουν και ν' αξιοποιούν για τα συμφέροντά τους, την τεράστια δύναμη που έχει ο αγώνας τους, αν κινηθούν συλλογικά και συγκροτημένα. Ο νόμος για τον κατώτατο μισθό έχει ακριβώς τον ίδιο πυρήνα: να πειστούν οι εργαζόμενοι ότι τα δικαιώματά τους «πρέπει» να υποτάσσονται στις ανάγκες και τις κατευθύνσεις του κεφαλαίου, με την κυβέρνηση να τις προωθεί σε κεντρικό επίπεδο και συνολικά.

Οι πρόσφατες εξελίξεις γύρω απ' την ευρωπαϊκή οδηγία 2022/2041, με τη δικαστική προσβολή της απ' τη Δανία και τη Σουηδία, δεν πρόκειται να έχουν καμία επίδραση σ' αυτόν τον πυρήνα του νόμου για τον κατώτατο, ανεξάρτητα να

την αξιοποίησε ως κατεύθυνση η κυβέρνηση. Γράφτηκε πως είναι πιθανό το ευρωπαϊκό δικαστήριο να καταλήξει πράγματι στην ακύρωσή της, με δεδομένο ότι ο γενικός εισαγγελέας συμφωνεί με μέρος της προσφυγής, δηλαδή εκτιμά πως η οδηγία εμπλέκεται με το θέμα των αμοιβών (πράγμα που απαγορεύεται απ' τις βασικές συνθήκες για τη λειτουργία της ΕΕ) και πως η υιοθέτηση της οδηγίας έπρεπε να γίνει ομόφωνα (ενώ διαφωνησαν Δανία και Σουηδία και απείχε η Ουγγαρία). Στην επιχειρηματολογία του, καταλήγει ότι η οδηγία «υπονομεύει την αυτονομία των εθνικών συστημάτων καθορισμού μισθών». Επομένως, καμία «υποχρέωση» αλλαγής του τρόπου καθορισμού του κατώτατου και των μισθών των Δ.Υ., όπως ορίζεται με τον νέο νόμο, δεν προκύπτει για το ελληνικό κράτος.

Η ανάγκη να συγκροτηθεί πραγματικός αγώνας για την ανατροπή του νόμου για τον κατώτατο μισθό παραμένει στο ακέραιο. Και συνδέεται άμεσα με την πάλη τόσο για πραγματικές αυξήσεις στους μισθούς που να καλύπτουν το κόστος της ζωής, όσο και για συλλογικές συμβάσεις εργασίας που να βελτιώνουν τη θέση των εργαζομένων. Σ' αυτή την κατεύθυνση μπορούν οι εργαζόμενοι ν' ανατρέψουν την πολιτική που έχει οδηγήσει, ανάμεσα σε όλα, και στη μείωση του μέσου διαθέσιμου εισοδήματος κατά 29% απ' το 2010, και να κατακτήσουν καλύτερους όρους αμοιβών, δουλειάς και ζωής.

Ο 13ος και 14ος μισθός δεν θα κερδηθεί με δικαστήρια και τροπολογίες

Αυξημένη «κινητικότητα» παρατηρείται τελευταία για το ζήτημα του 13ου και 14ου μισθού στο δημόσιο. Μια κινητικότητα, όμως, που αυτή τη στιγμή αναλώνεται σε τροπολογίες στη Βουλή (από τον ΣΥΡΙΖΑ και τα 627 «ταξικά» σωματεία του ΚΚΕ) και συζητήσεις της ΑΔΕΔΥ. Η τελευταία μάλιστα, στις 16 Ιανουαρίου πραγματοποίησε, σε συνεργασία με την Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων, εκδήλωση στην Παλαιά Βουλή, με καλεσμένους εκπροσώπους πολιτικών κομμάτων, όπως ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ, Νέα Αριστερά, Πλεύση Ελευθερίας, αλλά και Ελληνική Λύση και Νίκη, δίνοντάς τους μάλιστα τον λόγο και βήμα να αναπτύξουν τις αντιδραστικές τους θέσεις.

Και μόνο αυτά καταδεικνύουν το πως ακριβώς αντιλαμβάνονται τα κόμματα του ΣΥΡΙΖΑ και του ΚΚΕ, καθώς και η ΑΔΕΔΥ, όχι μόνο το ζήτημα αλλά και τον τρόπο διεκδίκησής του: τροπολογίες, συζητήσεις και κυρίως «εργασιακή ειρήνη», όπως έσπευσε να τονίσει επανειλημμένως και ο προεδρεύων της ΑΔΕΔΥ στη σχετική συνέντευξη τύπου που έδωσε την Πέμπτη 30 Ιανουαρίου. Μια συνέντευξη επίσης άνευρη, που ενώ είχε κάλεσμα και προς τις Ομο-

σπονδίες δεν άφησε κανέναν χώρο για συζήτηση και τοποθετήσεις εκ μέρους τους. Αρκούσε μόνο να καταγραφεί η «έκκληση», επί της ουσίας, του ανώτερου συνδικαλιστικού οργάνου των δημοσίων υπαλλήλων προς την κυβέρνηση να δεχτεί το αίτημά του.

Αυτό, εξάλλου, επιβεβαιώνει και η στάση εργασίας που είχε προκηρυχτεί για την Τρίτη 4 Φεβρουαρίου. Μια στάση που περιοριζόταν στην Αττική, άρα με καμία διάθεση κλιμάκωσης και ανοίγματος του θέματος πανελλαδικά, που ξεκινούσε στις 12:00 και καλούσε σε «πράσταση διαμαρτυρίας» στις 12:30, αρά και με κανέναν όρο μαζικοποίησης, έξω από το υπουργείο Οικονομικών στο Σύνταγμα τη στιγμή που οι εκπρόσωποι της ΑΔΕΔΥ θα είχαν σχετική συνάντηση με τον υπουργό. Μιλάμε λοιπόν για μια κινητοποίηση εξ αρχής υπονομευμένη που και μόνο από το κάλεσμά της παρέπεμπε σε συγκέντρωση κάποιων δεκάδων εργαζομένων σε ρόλο «γλάστρας» και «αγωνιστικής υπόκρουσης». Ακόμα κι αυτός ο σχεδιασμός έμεινε στον αέρα, καθώς το υπουργείο αρνήθηκε τη συνάντηση και η παράσταση (διαμαρτυρία) σχόλασε στο μισάωρο.

Όστόσο, η επαναφορά του 13ου και 14ου μισθού για το σύνολο των δημοσίων υπαλλήλων, αλλά και των συνταξιούχων, είναι ανάγκη και δεν είναι καθόλου εύκολη, όπως δεν ήταν εύκολη ούτε και η κατάκτησή τους. Το αίτημα για δώρο Πάσχα, συγκεκριμένα, πρωτοδιατυπώθηκε την 1η Απριλίου 1822 από τους εργάτες του Τυπογραφείου της Διοίκησης, τους σημερινούς, δηλαδή, εργαζόμενους στο Εθνικό Τυπογραφείο. Ξανατέθηκε στις 6 Δεκεμβρίου του 1925, εν μέσω μεγάλων εργατικών κινητοποιήσεων, παλεύτηκε με απεργία πρώτη φορά δυο χρόνια μετά, στις 22 Δεκεμβρίου 1927, για να κερδηθεί οριστικά το 1944 και το 1946. Η κατάκτηση του 13ου και 14ου μισθού ήταν αποτέλεσμα μεγάλων κινητοποιήσεων σε μια εποχή όπου η εργατική τάξη, εμπνεόμενη από τις σοσιαλιστικές ιδέες και κατακτήσεις, εφορμούσε διεκδικώντας, με αξιώσεις και όρους, ένα καλύτερο αύριο. 60 χρόνια μετά και κάτω από πολύ διαφορετικές συνθήκες και όρους για την εργατική τάξη, στις 6 Αυγούστου 2009, το ΔΝΤ πρότεινε την περικοπή τους. Ακολούθησε η μείωσή τους κατά 30%, η αντικατάστασή τους, στις 2 Μαΐου 2010, με ένα επίδομα της τάξης των

500 ευρώ, για να φτάσουμε το 2012 στην πλήρη κατάργησή τους από την κυβέρνηση Σαμαρά και την οριστική τους ταφόπλακα το 2015 από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Για να υπάρξει, λοιπόν, πιθανότητα και δυνατότητα οι δημόσιοι υπάλληλοι και συνταξιούχοι να κερδίσουν, αυτή η κατάσταση θα πρέπει να αλλάξει. Οι εργαζόμενοι γνωρίζουν πολύ καλά τις συνέπειες της περικοπής των μισθών τους, ειδικά σε αυτές τις συνθήκες ακραίας ακρίβειας και φτώχειας που ζούμε. Όλος ο λαός, ακόμα κι η κυβέρνηση, το γνωρίζει και δεν έχει κανείς ανάγκη «ενημέρωσης». Αυτό όμως που έχουν ανάγκη οι εργαζόμενοι από την ΑΔΕΔΥ και τα συνδικαλιστικά τους όργανα είναι η διεκδίκηση μαζικά στον δρόμο. Εκεί που πραγματικά κερδίζονται οι αγώνες και δίνονται οι μάχες. Δεν χρειάζονται λοιπόν «ανακίνηση» του ζητήματος με «πρότυπες δίκες» που, χωρίς μαζικούς απεργιακούς αγώνες, είναι καταδικασμένες σε ήττα. Χρειάζονται ισχυρό εργατικό κίνημα που θα διεκδικήσει με όρους τους δύο μισθούς που έχουν κοπεί από τους εργαζόμενους στον δημόσιο και ευρύτερο δημόσιο τομέα εδώ και 13 χρόνια.

Ο μαζικός απεργιακός αγώνας η μόνη διέξοδος! Λαός και εργαζόμενοι στον δρόμο να διεκδικήσουν τη ζωή και τα δικαιώματά τους!

Οι μεγαλειώδεις συγκεντρώσεις της 26ης Γενάρη ήρθαν για να «υπενθυμίσουν» πως ο λαός όχι μόνο δεν είναι «ξοφλημένος», αλλά ότι η οργή κι η αγανάκτηση για όσα συντελούνται γύρω του ξεχειλίζει και ψάχνει τον τρόπο για να εκφραστεί. Η λαοπλημμύρα στις 26 Γενάρη αποτέλεσε σημαντική πίεση για την κυβέρνηση και το σύστημα. Η συνέντευξη Μητσοτάκη λίγες ημέρες μετά είναι ενδεικτική. Παράλληλα όμως σκιαγράφησε και την αναγκαιότητα να δοθεί συνέχεια και απεργιακή απάντηση κόντρα στην εγκληματική πολιτική του συστήματος. Παρά βέβαια το μαζικότατο των κινητοποιήσεων, το ΠΑΜΕ φρόντισε την ίδια μέρα να προεξοφλήσει ότι λαός και εργαζόμενοι θα πρέπει να περιμένουν έναν μήνα, μέχρι δηλαδή τη μαύρη επέτειο στις 28 Φλεβάρη, για να ξαναβρεθούν στον δρόμο.

Στην κατεύθυνση προκήρυξης απεργίας για τις 28 Φλεβάρη κινήθηκαν η Πανελλήνια Ομοσπονδία Σιδηροδρομικών καθώς και περιφερειακά εργατικά κέντρα, με το Εργατικό Κέντρο Αθήνας να μην έχει πάρει σχετική απόφαση μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές. Παράλληλα, γίνονται προσπάθειες από πρωτοβάθμια σωματεία ώστε η 28η Φλεβάρη να πάρει χαρακτηριστικά γενικής απεργίας. Κάτω από την πίεση που έχει δημιουργηθεί, η ΑΔΕΔΥ αποφάσισε τη συμμετοχή στην απεργία, προσπαθώντας να πείσει ότι την έπιασε τάχα ο πόνος για όσα βιώνουν λαός και εργαζόμενοι. Λες και μπορεί να ξεχαστεί το γεγονός ότι με κάθε ευκαιρία προσπαθεί να βάλει ταφόπλακα σε κάθε προσπάθεια αντίστασης που πάει να συγκροτηθεί.

Από τη δική της πλευρά, η ξεπουλημένη ηγεσία της ΓΣΕΕ συνεχίζει να δίνει διαπιστευτήρια στο σύστημα και το κεφάλαιο και αποδεικνύει ότι είναι πιο εργοδοτική από ποτέ. Αποφασίζει για μια ακόμα φορά να διασπάσει τους εργαζόμενους και βάζει τα δυνατά της ώστε ο λαός να βρεθεί ξανά στο περιθώριο. Σ' αυτήν ακριβώς την κατεύθυνση κινείται η επαίσχυντη απόφασή της για προκήρυξη απεργίας στις 9 του Απρίλη, δηλαδή δύο μήνες μετά τις κινητοποιήσεις (!), επαναλαμβάνοντας το ίδιο μοτίβο με πέρυσι. Η δε αιτιολογία της ακόμα πιο επαίσχυντη. Βλέπει τάχα εργαλειοποίηση των Τεμπών και «σκοπιμότητες» πίσω από όσους θέλουν να συνεχιστούν οι μαζικές λαϊκές κινητοποιήσεις. Μάταια προσπαθεί μ' αυτόν τον τρόπο να κρύψει τις δικές της σκοπιμότητες, που δεν είναι άλλες από το να βάλει πλάτη στήριξης στο σύστημα, μην επιτρέποντας στη λαϊκή οργή να εκφραστεί.

Ποια είναι λοιπόν κατά τη ΓΣΕΕ η απάντηση που πρέπει να δώσουν σήμερα οι εργαζόμενοι απέναντι στην εγκληματική πολιτική και τη βαρβαρότητα που βιώνουν; Να περιμένουν πότε θα δείξει η ΓΣΕΕ στο μακρινό μέλλον να προκηρύξει μια απεργία-άσφαιρη τουφεκιά για να ξαναβρεθούν στον δρόμο; Αυτή αλήθεια είναι η πρότασή της προς τους εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενους που βρέθηκαν στον δρόμο στις 26 του Γενάρη;

Καμία στάση αναμονής δεν χωράει! Η απεργία στις 28 Φλεβάρη πρέπει να δώσει συνέχεια στις μεγαλειώδεις κινητοποιήσεις του Γενάρη και να συμβάλει στη συγκρότηση όρων αντίστασης και διεκδίκησης. Σ' αυτήν την κατεύθυνση και παρά τα προσκόμματα των εργατοπατέρων είναι αναγκαίο η απεργία να πάρει μαζικά χαρακτηριστικά. Μέσα από πρωτοβουλίες, μέσα από γενικές συνελεύσεις σε σωματεία και χώρους δουλειάς να παρθούν απεργιακές αποφάσεις που θα ξαναβγάλουν λαό και εργαζόμενους στο προσκήνιο. Η πορεία προς την 28 Φλεβάρη να αποτελέσει πεδίο συγκρότησης της πάλης των εργαζομένων.

Είναι κρίσιμο να μπορέσει να συνδεθεί η απεργία και η δίκαιη οργή του λαού για το έγκλημα των Τεμπών, με την ανάδειξη της σαπίλας αυτού του συστήματος, που δεν διστάζει να θυσιάζει τις ζωές μας μπροστά στο κέρδος και να μας αποδεικνύει καθημερινά ότι ζούμε από τύχη, την ίδια στιγμή που είναι έτοιμο να μας θυσιάσει για τα συμφέροντα των ιμπεριαλιστών.

Είναι αναγκαίο να αναδειχθεί η σαπίλα των θεσμών αυτού του συστήματος, που δεν μπορούν παρά να τίθενται στην υπηρεσία του. Ξέρουμε καλά την «ανεξάρτητη» «δικαιοσύνη» τους, που δώκει αγωνιστές και βγάζει τις απεργίες παράνομες για να μην σηκω-

θεί κεφάλι.

Τίποτα δεν έχουν να περιμένουν οι εργαζόμενοι από τις εναλλαγές των κυβερνήσεων. Είναι προκλητικό να παρουσιάζονται ξανά σαν σωτήρες όλοι αυτοί που εφάρμοσαν τόσα χρόνια την ίδια πολιτική με αυτή της ΝΔ.

Είναι κρίσιμο να συνδεθεί αυτή η απεργία με τα καθημερινά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι. Είναι άλλωστε κι αυτά μαζί με την οργή για το έγκλημα που έκαναν το ποτήρι να ξεχειλίσει. Να συνδεθεί με την αναγκαιότητα απάντησης στην αντεργατική επίθεση, που έχει διαμορφώσει μια μαύρη καθημερινότητα για τους εργαζόμενους.

Να αποτελέσει αυτή η απεργία πεδίο συγκρότησης όρων για να διεκδικήσουν οι εργαζόμενοι συλλογικές συμβάσεις εργασίας με πραγματικές αυξήσεις στους μισθούς τους και να παλέψουν στην κατεύθυνση ανατροπής του νόμου 5163/2024 για τον κατώτατο μισθό, που έρχεται να τους καταδικάσει σε μόνιμη φτώχεια. Για να διεκδικήσουν ανθρώπινους όρους δουλειάς και να μη σκοτώνονται στο μεροκάματο. Για να υπερασπιστούν τα εργασιακά και συνδικαλιστικά τους δικαιώματα.

Σ' αυτήν την κατεύθυνση είναι στοίχημα η απεργία στις 28/02 να πάρει χαρακτηριστικά γενικής απεργίας και να ξαναβγάλει τον λαό μαζικά στον δρόμο ενάντια σε όλους αυτούς που του διαλύουν τη ζωή.

Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών Νέα 48ωρη Απεργία στον κλάδο της Μελέτης και της Κατασκευής

Σε νέα κλαδική 48ωρη απεργία στις 12-13 Φλεβάρη προχωράνε με κοινή απόφαση το Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών και η Ομοσπονδία Οικοδόμων, με κεντρικό αίτημα την υπογραφή Συλλογική Σύμβασης Εργασίας (ΣΣΕ) στον κλάδο της μελέτης και της κατασκευής με σημαντικές αυξήσεις στους μισθούς και διεύρυνση των εργασιακών δικαιωμάτων. Απεργιακές συγκεντρώσεις καλούνται και τις δύο ημέρες στο κέντρο της Αθήνας. Την πρώτη 12/2, θα καταλήξει στα γραφεία των εργοδοτικών φορέων όπου και θα πραγματοποιηθεί συνάντηση. Στη δεύτερη 13/2, έχει δοθεί από τις ανακοινώσεις των διοικήσεων χαρακτηριστικά πανελλαδικής κινητοποίησης που θα καταλήξει στο υπουργείο Εργασίας.

Η εργοδοσία του κλάδου, σε συνάντηση που πραγματοποιήθηκε στην προηγούμενη κλαδική απεργία (22 Γενάρη), κατέθεσε για ακόμη μια φορά με έμμεσο και άμεσο τρόπο την άρνησή της να προχωρήσει στη συζήτηση για υπογραφή ΣΣΕ. Όπως έχουμε γράψει στο παρελθόν, ο τρόπος που στέκεται η εργοδοσία (όσες πλευρές της προσέρχονται στη συζήτηση) στις συναντήσεις με τη διοίκηση του Σωματείου Μισθωτών Τεχνικών, δείχνει ότι ο αγώνας για υπογραφή ΣΣΕ έχει αρκετό δρόμο μπροστά του. Δείχνει ότι μόνο η δημιουργία όρων ασφυκτικής πίεσης, που προϋποθέτει τη μαζική και μαχητική εμπλοκή της πλατιάς βάσης του κλάδου στον

αγώνα, μπορεί να την αναγκάσει σε παραχωρήσεις. Δείχνει ότι οι λογικές «σωστού timing» που στο ΣΜΤ κυριαρχούν από την πρώτη στιγμή και βασίζονται στην «ευκαιρία» της διαπραγμάτευσης των Οικοδόμων με το κομμάτι της εργοδοσίας που είναι κοινό, σπέρνουν αυταπάτες ευκολίας, προωθούν την απογοήτευση και εντέλει την ήττα. Τέλος, δείχνει ότι η εικονική πραγματικότητα και οι αγωνιστικές κορώνες δεν μπορούν να προσπεράσουν τις πραγματικές απαιτήσεις ενός δύσκολου και με διάρκεια αγώνα.

Την ίδια στιγμή, ίσως και σε παράλληλες τροχιές, οι χιλιάδες μισθωτοί τεχνικοί του κλάδου ασφυκτιούν από τη σκληρή εργασιακή πραγματικότητα. Μισθοί πείνας, ωράρια λάστιχο, απλήρωτες υπερωρίες, τεράστιος φόρτος εργασίας και ασφυκτική πίεση για βγαίνουν οι παραδόσεις είναι η καθημερινότητα του κλάδου. Την προηγούμενη δεκαετία, οι εργοδότες ζητούσαν θυσίες και ιδρώτα στο όνομα της οικονομικής κρίσης και καθίζησης του κύκλου εργασιών. Σήμερα που θησαυρίζουν απαιτούν ξανά θυσίες, ιδρώτα και αίμα εργατών στο όνομα της «ανάπτυξης» και των «μεγάλων έργων». Ο αγώνας διεκδίκησης ΣΣΕ, για να έχει προοπτική, πρέπει να συνδεθεί με τις βασικές διεκδικήσεις του κλάδου εκεί που αυτές παράγονται, στις επιχειρήσεις και τους μαζικούς εργασιακούς χώρους, εκεί που οι εργαζόμενοι του κλάδου παράγουν αιτήματα πάλης και αναζητούν διέξοδο.

Χτυπάνε τη νεολαία χωρίς έλεος Μοναδική διέξοδος οι αγώνες της

Στις 26 Γενάρη, εκατοντάδες χιλιάδες νέοι και νέες σε όλες τις πόλεις της χώρας εξέφρασαν πλατιά την οργή, την αγανάκτηση και τη δυσσέσκειά τους απέναντι σε ένα σύστημα που έχει να προσφέρει μόνο φτώχεια, πείνα και θάνατο. Με αφορμή τα Τέμπη και αιτία τη χρόνια επίθεση σε βάρος των δικαιωμάτων της, η νεολαία κατέβηκε στις διαδηλώσεις, θέτοντας με κάθε τρόπο ότι η πολιτική του συστήματος την αφήνει χωρίς οξυγόνο...

Η νεολαία απέδειξε (και) στις διαδηλώσεις της Κυριακής ότι είναι ένα καζάνι που βράζει. Ότι η οργή που έχει συσσωρεύσει από την επίθεση σε βάρος της μπορεί να την κάνει να πλημμυρίσει τις πλατείες, να την κινητοποιήσει μαζικά, να τη βγάλει στους δρόμους.

Η κυβέρνηση και η πολιτική του συστήματος που εφαρμόζει βάζουν τη νεολαία, σαν κομμάτι του λαού μας, στο στόχαστρο και προχωρούν την επίθεση σε βάρος της με γοργούς ρυθμούς. Γιατί θέλουν να μάθουν στους νέους και τις νέες ότι πρέπει να ζουν με το κεφάλι σκυμμένο, να είναι υποταγμένοι, να μην ξέρουν την έννοια του δικαιώματος.

Μαθητές, φοιτητές και εργαζόμενοι χτυπιούνται από παντού... Το υπουργείο Παιδείας δήλωσε ότι φέτος είναι «η χρονιά του σχολείου». Αυτό σημαίνει με

απλά λόγια ότι το σχολείο που θα διαμορφώσουν θα είναι ακόμα πιο αφιλόξενο για τα παιδιά από τα φτωχά και τα λαϊκά στρώματα, θα έχει πιο αυστηρές ποινές, ακόμα μεγαλύτερη πειθαρχηση και τρομοκρατία. Τους μαθητές που θα καταφέρουν να περάσουν τους απαντούς ταξικούς κόφτες (ΕΒΕ, τράπεζα θεμάτων, πανελλήνιες...) θα τους περιμένει ένα πανεπιστήμιο εντατικοποιημένο, με ακόμα περισσότερους ταξικούς φραγμούς και με τις διαγραφές δρομολογημέ-

νες... Ο ψηφισμένος νόμος Κεραμέως, άλλωστε, θέτει επί τάπητος τη διαγραφή εκατοντάδων χιλιάδων φοιτητών, αποτελώντας τον πιο βάρβαρο μέχρι τώρα ταξικό κόφτη. Αυτοί που θα καταφέρουν να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους, προσπερνώντας τα πολλαπλά εμπόδια, θα έρθουν αντιμέτωποι με τον εργασιακό μεσαίωνα που έχουν διαμορφώσει (αν δεν τον έχουν ήδη γνωρίσει, μιας και το 50% περίπου των φοιτητών σύμφωνα με τα δικά τους στοιχεία δουλεύει πα-

ράλληλα με τις σπουδές του).

Η νεολαία καταλαβαίνει ότι ο κόσμος που χτίζουν δεν τη χωράει. Καταλαβαίνει ότι η πολιτική του κέρδους την αντιμετωπίζει σαν αναλώσιμη. Καταλαβαίνει ότι ακόμα και η ίδια της η ζωή δεν σημαίνει και δεν αξίζει πολλά για το καπιταλιστικό ιμπεριαλιστικό σύστημα. Καταλαβαίνει ότι το έγκλημα στα Τέμπη και η δολοφονία 57 νέων ανθρώπων βαραίνει την πολιτική των κυβερνήσεων, της ΕΕ και του κεφαλαίου. Αντιλαμβάνεται ότι την προορίζουν για τα κανόνια των πολέμων τους, ότι θα τη στείλουν να σφαχτεί για τα συμφέροντα άλλων.

Η οργή και η αγανάκτηση που έχει συσσωρεύσει η νεολαία μπορεί και πρέπει να γίνει αντίσταση, οργάνωση και αγώνας. Να συνολικοποιηθεί και να στοχεύσει την ίδια πολιτική που τσακίζει δικαιώματα και φέρνει την αδικία και τον πόλεμο. Η νεολαία πρέπει να οργανωθεί στα συλλογικά της όργανα, τα μαθητικά συμβούλια, τους φοιτητικούς συλλόγους, τις επιτροπές γειτονιάς και τα σωματεία, για να μπορέσει να παλέψει και να διεκδικήσει τη ζωή της, να κερδίσει το οξυγόνο της. Οι αγώνες της, στο πλάι του λαού και των εργαζομένων, επειδή ακριβώς μπορούν να φέρουν νίκες και να αλλάξουν συνειδήσεις, μπορούν να γίνουν ο χειρότερός τους εφιάλης.

Στην πολιτική των διώξεων και της τρομοκρατίας να βάλουμε φραγμό με μαζικό ανυποχώρητο αγώνα! Κόντρα στις αδιέξοδες λογικές της ωραιοποίησης, του εφησυχασμού, του δικαστικού αγώνα

Κάθε μέρα και κάθε βδομάδα που περνά ανακινούνται δεκάδες νέες κλήσεις για παραπομπή σε πειθαρχικό σε εκπαιδευτικούς της Α'βάθμιας και Β'βάθμιας εκπαίδευσης σε όλη τη χώρα. Στο μεγαλύτερο μέρος τους οι κλήσεις σε πειθαρχικό αφορούν νεοδιόριστους, αλλά και μόνιμους σε κάποιες περιοχές, οι οποίοι αρνήθηκαν να αξιολογηθούν κάνοντας απεργία-αποχή.

Η κυβέρνηση και το υπουργείο Παιδείας από τη στιγμή που δεν μπορούν να πείσουν κανέναν εκπαιδευτικό ότι η αξιολόγηση γίνεται για τη βελτίωση του εκπαιδευτικού και της εκπαιδευσης καταφεύγουν στο μοναδικό μέσο που τους απομένει για να περάσουν την αντιλαϊκή πολιτική τους, τον εκφοβισμό και την τρομοκρατία.

Η ολομέτωπη επίθεση του συστήματος για να διαλύσει τα δικαιώματα μαθητών και εκπαιδευτικών πάει χέρι χέρι με τη βιομηχανία διώξεων και πειθαρχικών, που εντείνεται πανελλαδικά ενάντια σε κάθε φωνή και πράξη αντίστασης στην πολιτική του (αξιολόγηση, Ωνάσεια, τηλ-«εκπαίδευση», υποχρεωτικές υπερωρίες κ.ά.).

Οι αλλαγές στα πειθαρχικά συμβούλια των δημοσίων υπαλλήλων που προανήγγειλε η κυβέρνηση δείχνει ότι σκληραίνει τη στάση της. Τα νέα πειθαρχικά όργανα θα αποτελούνται αποκλειστικά από στελέχη του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, θα δικάζουν σε πρώτο και τελευταίο βαθμό -καταργώντας το δικαίωμα προσφυγής-, θα φακελώνουν-στιγματίζουν τους διωκόμενους και σε διαδικτυακές πλατφόρμες και θα μπορούν να συνεδριάζουν και εξ αποστάσεως, για να αποφεύγονται οι πιέσεις που

προκαλούν οι συγκεντρώσεις υπεράσπισης και αλληλεγγύης των διωκόμενων.

Στόχος όλων αυτών, να «λυθούν» τα χέρια της κυβέρνησης για να επιβάλλει ποινές πιο εύκολα και πιο γρήγορα! Στόχος τους, να χτυπήσουν κάθε αντίσταση, να καταστείλουν κάθε αγωνιστική διάθεση και να διαμορφώσουν κλίμα τρομοκρατίας και υποταγής στα σχολεία και στους χώρους εργασίας.

Η ανάγκη να ανοιχτεί και να διευρυνθεί/κεντριοποιηθεί το μέτωπο ενάντια στην πολιτική της καταστολής και της τρομοκρατίας είναι άμεση και επιτακτική. Ξεπερνώντας την υπονομευτική -και σ' αυτό το ζήτημα- αδράνεια και αποπροσανατολισμό των κυρίαρχων παρατάξεων, να επιχειρήσουμε το στήσιμο Ανοιχτών Επιτροπών Αγώνα ενάντια στις διώξεις. Το παράδειγμα της αντίστοιχης Ανοιχτής Συνέλευσης που έχει συγκροτηθεί στην Αθήνα και η δράση της, με κεντρικό στοιχείο την πίεση που άσκησε για την αθώωση της συναδέλφου Χ. Χοτζόγλου που κινδύνευε με δυνητική αργία, δείχνει το δρόμο.

Είναι ανάγκη οι εκπαιδευτικοί να εντείνουμε τον αγώνα ενάντια στις διώξεις ως προϋπόθεση και απαραίτητο στοιχείο του αγώνα ενάντια στην αξιολόγηση και σ' όλη την αντιλαϊκή κυβερνητική-συστημική πολιτική.

Το πρόσφατο γεγονός ότι το ΥΠΑΙΘ και το υπουργείο Οικονομικών σέρνουν την ΕΛΜΕ Πειραιά στα δικαστήρια, ζητώντας να κηρυχθεί παράνομη και καταχρηστική η απόφαση της ΕΛΜΕ για κήρυξη στάσεων εργασίας από τις υποχρεωτικές υπερωρίες, δεν αφήνει καμιά αμφιβολία ότι η κυβέρνηση

και το υπουργείο επιχειρούν να ποινικοποιήσουν κάθε συνδικαλιστική δράση που εναντιώνεται στην αντιλαϊκή πολιτική και υπερασπίζεται δικαιώματα.

Καμία συγκάλυψη, καμία ωραιοποίηση της κατάστασης δεν ευνοεί το ξεδίπλωμα των αντιστάσεων των εκπαιδευτικών. Ίσα ίσα, όσο δεν αποκαλύπτεται και δεν αντιπαλεύεται ανοιχτά η πολιτική των διώξεων και της τρομοκρατίας τόσο απογοητεύει και φοβίζει τους συναδέλφους. Να ξεπεράσουμε τις αυταπάτες, τις λανθασμένες λογικές ότι ο αγώνας μας είναι νόμιμος και ότι γι' αυτό δεν μπορούν να μας επιβάλουν ποινές. Ή ότι τα πειθαρχικά θα πάνε χρόνο. Ή ότι στη βιομηχανία των πειθαρχικών που στήνονται εναντίον μας θα «αντεπιτεθούμε» κυρίως με αγωγές και νομικές προσφυγές. Η οποιαδήποτε προσφυγή στα δικαστήρια δεν ήταν και δεν είναι το κύριο μέσο πάλης των εργαζομένων. Μπορεί να αξιοποιείται επικουρικά και μόνο, ενώ το κυρίαρχο μέσο πάλης είναι η ανάπτυξη μαζικών αγώνων ενάντια στις κυβερνητικές πολιτικές.

Όλες οι παραπάνω λογικές είναι λογικές εφησυχασμού, ανάθεσης και τελικά υποταγής. Είναι λογικές αδιέξοδες, μακριά και πέρα από την αναγκαιότητα οικοδόμησης πραγματικού αγώνα με συνελεύσεις, απεργίες, διαδηλώσεις για την απόκρουση της πολιτικής και τρομοκρατίας και της αντιλαϊκής πολιτικής γενικότερα.

Με μαζικές διαδικασίες να υπερασπιστούμε τα σωματεία, τους αγώνες και την απεργία.

Με μαζικό ανυποχώρητο αγώνα να βάλουμε φραγμό στις συνδικαλιστικές-πολιτικές διώξεις και τα πειθαρχικά.

Γενικευμένη η οργή ενάντια στα Δημόσια Ωνάσεια σχολεία Να πλατύνει ο αγώνας, να υπερασπιστούμε τη δωρεάν δημόσια παιδεία για όλα τα παιδιά του λαού

Ψηφίστηκε στη Βουλή την Τετάρτη 29 Ιανουαρίου ο νόμος για τα Δημόσια Ωνάσεια (ΔΗΜ.Ω.Σ) σχολεία, ανοίγοντας τον δρόμο για την κατάργηση 22 σχολικών μονάδων (11 Γυμνασίων και 11 Γενικών Λυκείων). Στη θέση τους προβλέπεται να ιδρυθούν νέα πρότυπα σχολεία, τα λεγόμενα Ωνάσεια, ακόμη πιο σκληρά, ταξικά και ανταγωνιστικά από τα ήδη υφιστάμενα, για ακόμη πιο λίγους και εκλεκτούς, μαθητές και εκπαιδευτικούς.

Τα σχολεία θα λειτουργήσουν σε περιοχές της χώρας που, σύμφωνα με το υπουργείο Παιδείας, την κυβέρνηση και το ίδρυμα, «αντιμετωπίζουν κοινωνικές και οικονομικές προκλήσεις» ενώ, σύμφωνα πάντα με τους ίδιους, «θα δώσουν σε χιλιάδες μαθητές και μαθήτριες τα εφόδια, τη γνώση και το περιβάλλον που χρειάζονται για να εξελίξουν τις δεξιότητές τους».

Οικονομικές και κοινωνικές προκλήσεις χαρακτηρίζονται από το σύστημα η φτώχεια και η ανεργία, η αποβιομηχάνιση και η ερήμωση της υπαίθρου από τις κυβερνητικές πολιτικές. Δεξιότητες ονομάζει το σύστημα τα κοινωνικά πρόνομα που στερούνται τα παιδιά των φτωχών και λαϊκών στρωμάτων. Τα παιδιά που, πεταμένα από μικρά στον εργασιακό μεσαίωνα, δεν καταφέρνουν ποτέ να ανακαλύψουν τις δικές τους δημιουργικές δυνάμεις, τις κλίσεις και τα ταλέντα που κρύβουν μέσα τους.

Το Ίδρυμα Ωνάση θα αναλάβει να «αναβαθμίσει» τα εγκαταλελειμμένα από το κράτος και τους δήμους κτήρια, ενώ θα καλύπτει και ένα μέρος των λειτουργικών τους εξόδων, με την προϋπόθεση ότι οι «δράσεις» που θα προτείνονται, θα εγκρίνονται από τη Διοικούσα Επιτροπή! Την ίδια ώρα που το κράτος αποσύρεται από οποιαδήποτε υποχρέωση που επέβαλε το λαϊκό-εργατικό κίνημα απέναντι στα κοινωνικά δικαιώματα, τα Ωνάσεια σχολεία θα δείχνουν τον αντιδραστικό δρόμο στα δημόσια σχολεία. Αυτόν της αναζήτησης χορηγιών, της κάλυψης των λειτουργικών εξόδων από τους ίδιους τους γονείς και τους εκπαιδευτικούς.

Οι μαθητές και οι μαθήτριες για την είσοδό τους στα Ωνάσεια σχολεία θα δίνουν γραπτές εξετάσεις ή/και τεστ δεξιοτήτων. Οι εξετάσεις αυτές είναι ιδιαίτερα απαιτητικές, προϋποθέτουν πολύμηνη προετοιμασία σε εξειδικευμένα φροντιστήρια. Με τον τρόπο αυτό, καθίστανται απαγορευτικές για την πλατιά πλειοψηφία των μαθητών/τριών από τα φτωχά και λαϊκά στρώματα. Τα Ωνάσεια σχολεία είναι σχολεία για λίγους, εντείνουν την ταξική κατηγοριοποίηση στην εκπαίδευση, απογειώνουν τους ταξικούς φραγμούς.

Στο ιδεολογικό πεδίο νομιμοποιούν τις σάπιες ιδέες του συστήματος, του άκρατου ανταγωνισμού και ατομικισμού.

Οι εκπαιδευτικοί, για την παραμονή τους στα ΔΗΜ.Ω.Σ., θα αξιολογούνται σύμφωνα με το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο (νόμοι 4547/2018, 4692/2020 και 4823/2021), ενώ θα διεξάγεται και πρόσθετη εξειδικευμένη εσωτερική και εξωτερική αξιολόγηση, επιπλέον της πρώτης. Σε κάποιες περιπτώσεις, δε, προβλέπεται και η διενέργεια προφορικών συνεντεύξεων. Εάν η αξιολόγηση δεν είναι θετική, η θητεία των αξιολο-

γούμενων θα διακόπτεται με απόφαση της Δ.Ε. ΔΗΜ.Ω.Σ. και οι αξιολογούμενοι θα επιστρέφουν στην οργανική τους θέση με τη στάμπα του αποτυχημένου. Το μέτρο στοχεύει στην πλήρη αμφισβήτηση του δικαιώματος στη μόνιμη και σταθερή εργασία.

Το κλείσιμο των σχολείων της γειτονιάς και το πέταγμα των μαθητών και μαθητριών στον δρόμο, προκειμένου να στεγαστούν εκεί τα σχολεία για τους άριστους, εξοργίζει τον λαϊκό κόσμο. Ταυτόχρονα, η κατάργηση των οργανικών θέσεων των εκπαιδευτικών και η βίαιη μεταβολή των εργασιακών τους συνθηκών δημιουργούν τις προϋποθέσεις εκ των πραγμάτων για κοινή πάλη εργαζομένων και νεολαίας.

Την προηγούμενη εβδομάδα οι κινητοποιήσεις είχαν κυρίως τοπικό χαρακτήρα. Οι μαθητές προχώρησαν κατά κύριο λόγο σε καταλήψεις των σχολείων τους και αποχές, ενώ γονείς και εκπαιδευτικοί συμμετείχαν σε συνελεύσεις και πορείες στους δήμους τους και διαμαρτυρίες στα Δημοτικά Συμβούλια, αλλά και στις Διευθύνσεις Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.

Το Υπουργείο έκανε προσπάθεια να ενσωματώσει την οργή με μικρές, δήθεν, παραχωρήσεις (βλ. ποσόστωση για τα παιδιά της περιοχής, παραμονή των εκπαιδευτικών για δύο χρόνια στις οργανικές τους, υπό τον όρο να ξεκινήσουν ΑΜΕΣΑ την επιμόρφωσή τους)! Όσο περνούν οι μέρες, η διοίκηση πιέζει με όχημα την τηλεκπαίδευση τους εκπαιδευτικούς να καταστείλουν τους μαθητές τους, κάνοντας webex. Από την άλλη, απειλεί τους μαθητές ότι θα χάσουν τη χρονιά, αφού από φέτος ισχύουν οι 50 αδικαιολόγητες απουσίες. Τους γονείς απειλεί με ποινικές ευθύνες για παραμέληση ανηλίκου, καθώς και ότι θα κληθούν να πληρώσουν οποιεσδήποτε ζημιές γίνονται στον χώρο του σχολείου την περίοδο της κατάληψης.

Τα μηνύματα και οι ανταποκρίσεις, από όλες τις πόλεις που επιδιώκεται να έχουν ΔΗΜ.Ω.Σ., παρουσιάζουν κοινά χαρακτηριστικά. Γονείς, εκπαιδευτικοί και μαθητές εκνευρισμένοι, δυσκολεύονται να οργανωθούν και ψάχνουν τις λύσεις στα σωματεία και τους συλλόγους γονέων και κηδεμόνων. Τα σχολεία ανοίγουν και κλείνουν ξανά με καταλήψεις. Οι συνδικαλιστικές δυνάμεις πιέζονται και τοποθετούνται κατά των Ωνάσειων, αλλά στην πραγματικότητα δεν κάνουν καμία προσπάθεια να στηρίξουν τον αγώνα. Ο κόσμος που θέλει να αγωνιστεί και είναι πειστωμένος από το δικό του αφήνεται να αισθάνεται μόνος όσο περνούν οι μέρες. Παρόλα αυτά, η βαναυσότητα του νόμου για τα ΔΗΜ.Ω.Σ. δεν του επιτρέπει να εγκαταλείψει εύκολα τη μάχη.

Τις επόμενες μέρες υπάρχουν ξανά προγραμματισμένες συσκέψεις και συνελεύσεις. Οι συνελεύσεις των ΕΛΜΕ σε γενικές γραμμές ήταν άμαζες. Η ΟΛΜΕ και οι καθεστωτικές δυνάμεις αρνούνται να συλλογικοποιήσουν τον αγώνα. Αντιλαμβάνονται ότι είναι ένα ζήτημα που μπορεί να δημιουργήσει ρωγμή αυτή τη στιγμή για το σύστημα. Δημιουργεί προϋποθέσεις πραγματικού μετώπου γονιών-εκπαιδευτικών-μαθητών και άρα δίνει τη δυνατότητα ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗΣ ΝΙΚΗΣ, ανατροπής του σχετικού νόμου και της σύμβασης. Γι' αυτό επιμένουν να το

κρατούν χαμηλά στην ατζέντα τους, αρνούνται να προκηρύξουν ΑΜΕΣΑ απεργία με αιχμή τα Ωνάσεια, περιορίζουν τις κινήσεις σε τοπικό επίπεδο (σε ορισμένες περιπτώσεις υπερθεματίζοντας μάλιστα στο «εδώ είναι» η τάδε ή η δείνα πόλη, «να τα κάνουνε αλλού» κ.ά.) και υπονομεύουν την προσπάθεια συγκρότησης επιτροπών αγώνα και συντονισμού σε πανελλαδικό επίπεδο.

Επικίνδυνη και προβοκατόρικη είναι η θέση που μπαίνει στις συνελεύσεις και κάνει λόγο για «πάρωνες» του μαθητι-

κού κινήματος. Που απαιτεί να αφήσουμε τους μαθητές μόνους τους απέναντι στην επίθεση του κράτους. Που στοχεύει στο σπάσιμο του μετώπου. Βούτυρο στο ψωμί του συστήματος!

Ο αγώνας ενάντια στα ΔΗΜ.Ω.Σ. δεν αφορά μόνο τα σχολεία που έχουν επιλεχθεί. Αντιθέτως, επειδή πρόκειται για μια αντιδραστική επίθεση του συστήματος στη δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση και σε κάθε έννοια που την συγκροτεί ως λαϊκό δικαίωμα, αφορά όλα τα σχολεία, όλο τον λαό.

Συνέντευξη του μαθητή Θ.Δ. από το 1ο Γυμνάσιο Περάματος

Το τελευταίο διάστημα βρίσκεστε σε αγωνιστικές κινητοποιήσεις, υπερασπιζόμενοι το δημόσιο και δωρεάν σχολείο για όλα τα παιδιά. Ποιες είναι οι αλλαγές που επιβάλλονται με την υπογραφή της σύμβασης για τα Ωνάσεια σχολεία;

Τα Ωνάσεια σχολεία δημιουργούνται εις βάρος των μαθητών που φοιτούν τώρα και των μαθητών που θα ακολουθήσουν (ΣΤ' τάξη δημοτικού). Πρώτον, μένουν εκτός σχολείου παιδιά εάν δεν φέρουν άριστη βαθμολογία στις εξετάσεις, εάν δεν πληρούν κριτήρια για έξυπνους και αρεστούς. Δεύτερον, παιδιά με μαθησιακά προβλήματα εκδιώκονται από το σχολείο της γειτονιάς τους. Τρίτον, διαχωρίζονται και μένουν στον αέρα μαθητές, διότι δεν υπάρχουν θέσεις στα υπάρχοντα σχολεία της συνοικίας μας. Τέταρτον, αυξάνει ο αριθμός των μαθητών στις τάξεις, εάν βρεθεί θέση! Πέμπτον, τα παιδιά μετακινούνται σε μεγάλη απόσταση από το σπίτι τους, σε σχολείο εκτός της περιοχής τους. Επιπλέον, είναι πλαφόν οι βαθμολογίες στο 17, αν είσαι καλός μένεις. Αν πέσεις από το 17, σε διώχνουν... Θέλουν να εκπαιδεύσουν μαθητές για αυριανά στελέχη των εταιρειών τους!

Ποιες μορφές αγώνα έχετε επιλέξει και ποιες δυσκολίες έχετε αντιμετωπίσει;

Οι μορφές αγώνα που έχουμε επιλέξει είναι πρώτα από όλα η κατάληψη του σχολείου. Παράλληλα, μέσω διαδικτύου οργανώθηκε και πραγματοποιήθηκε η πορεία στην πλατεία Ηρώων με προορισμό το Δημαρχείο. Πήγαμε και στο Δημοτικό Συμβούλιο, που δυστυχώς δεν λάβαμε καμία ενημέρωση για το πώς επιλέχτηκε το σχολείο και ποιος αποφάσισε να το δώσει... Οι δυσκολίες που συναντούμε είναι ότι ο κόσμος δεν κατανοεί τη σοβαρότητα του προβλήματος και δεν συμπαράστέκεται!!

Πιστεύετε ότι ο αγώνας αυτός μπορεί να κερδίσει; Τι επιπλέον νομίζετε ότι χρειάζεται;

Δεν ξέρω εάν μπορεί ο αγώνας αυτός να κερδίσει, αλλά εμείς τα παιδιά δίνουμε τη μάχη μας, έχοντας τους γονείς μας, τους καθηγητές μας και κάθε ενεργό πολίτη που ενδιαφέρεται για τα παιδιά και την πόλη του.

Ο αγώνας χρειάζεται ο κόσμος να γίνει μια γροθιά. Να συσπειρωθεί και να είναι υπέρ των μαθητών. Πολύ μεγάλη βοήθεια θα ήταν και τα μέσα ενημέρωσης να προβάλλουν το θέμα μας και όχι να ενισχύουν τους πλούσιους!!!

Πύραυλοι Meteor και στην Τουρκία Όταν οι προστάτες σου σε «πουλάνε» κανονικά!

Δεν λείει να «βάλει μυαλό» η άρχουσα τάξη της χώρας μας και το πολιτικό-στρατιωτικό της προσωπικό. Η Ιστορία είναι γεμάτη από οδυνηρά παραδείγματα αναφορικά με το πώς αντιμετωπίζουν εξαρτημένες άρχουσες τάξεις σαν τη δική «μας» οι ιμπεριαλιστές. Το μαρτυρά η μικρασιατική καταστροφή του 1922, με τους συμμάχους του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου να «σε» ξεπουλούν σε όφελος της σχέσης τους με τους Νεότουρκους του Κεμάλ. Το υπογραμμίζει η διχοτόμηση της Κύπρου το 1974, με τους Αμερικανούς να παίζουν διπλό ρόλο σε σχέση με Τουρκία και Ελλάδα. Σήμερα διαμαρτύρονται σαν απατημένες σύζυγοι μπροστά στο πιθανό ενδεχόμενο να προμηθευτεί η γείτονα τα ίδια ακριβώς οπλικά συστήματα που δήθεν, μέχρι τώρα, «μας» έδιναν ... «υπεροπλία». Προφανώς, ζητάμε πολλά! Αυτά δεν βρίσκονται στις προδιαγραφές της α.τ. που (συν)λυμαίνεται τον τόπο μας.

Η «Συμφωνία Στρατηγικής Συνεργασίας» Γαλλίας-Ελλάδας προβλήθηκε ως το νέο μεγάλο κεφάλαιο στην «αναβάθμιση» των ντόπιων αστών. Τα «Ελλάς-Γαλλία-Συμμαχία» πήραν κι έδωσαν. Πάντα στις πλάτες του λαού μας. Και όμως. Οι πανηγυρισμοί δεν φαίνεται να διαρκούν πολύ. Οι πύραυλοι Meteor με τους οποίους είναι εξοπλισμένα τα αεροσκάφη 4ης γενιάς Rafale οδεύουν προς παράδοση και στην Τουρκία, για να «φορεθούν» στα επίσης ίδιας γενιάς πολεμικά αεροπλάνα Eurofighter, τη Συμφωνία για την αγορά των οποίων, όπως όλα δείχνουν, έχει «κλειδώσει» η Άγκυρα. Το «πλεονέκτημα στον αέρα» πάει περίπατο.

Θα μας ζαλίσουν, τώρα, με τα αμερικανικά F-35 που είναι καθ' οδόν. Μόνο που και αυτά προορίζονται να παραδοθούν και στην άλλη πλευρά του Αιγαίου! Προς τι τα «χαράς ευαγγέλια»; Μόνη αιτιολογία είναι η δυνατότητα ακόμη της ντόπιας ολιγαρχίας του πλούτου να φορτώνει βάρη στις πλάτες του λαού μας, να συμπεριφέρεται ως η κυρίαρχη τάξη. Το μέχρι τότε είναι αυτό που πρέπει να μας απασχολεί!

Συνακόλουθα, συνεχίζει να ξεφτίζει το αντιδραστικό αστικό αφήγημα περί της δήθεν προστασίας που «μας» παρέχουν τα μεγάλα αφεντικά της άρχουσας

τάξης. Αυτή, προσπαθώντας να ισοροπήσει την εξάρτησή της από ΗΠΑ και ΕΕ, δέχεται τη μία σφαλιάρα μετά την άλλη: αναβάθμιση των F-16, αεροσκάφη 4ης και 5ης γενιάς με τα ίδια ακριβώς χαρακτηριστικά και εξοπλισμό υπάρχουν και θα υπάρξουν και στις δύο χώρες. Ανάλογες κινήσεις γίνονται τόσο στη θάλασσα όσο και στη στεριά. Είναι αυτό που, ιδιαίτερα από το 1974 και μετά, αποκαλείται «ισορροπία δυνάμεων». Μικρή λεπτομέρεια: όλα αυτά τα «καλούδια» κοστίζουν δισεκατομμύρια. Δολάρια ή ευρώ, διαλέγετε και παίρνετε. Τα πληρώνει ήδη, σε καιρό «ειρήνης», ο λαός μας με άγριο χτύπημα του βιοτικού του επιπέδου. Θα κληθεί να τα πληρώσει αύριο και με το αίμα του!

Για να δικαιολογήσει τις αλληπάλληλες «αγορές του αιώνα» η ντόπια πλουτοκρατία τις παρουσιάζει ως «απαραίτητες για την ασφάλεια της χώρας». Με στόμφο καρδιναλίων κομπάζει για το «στρίμωγμα» της απέναντι πλευράς. Τα ίδια ακριβώς λένε και οι τούρκοι αστοί στο εσωτερικό της χώρας τους. Το έργο είναι χιλιοπαιγμένο... Πάρε να 'χεις, λοιπόν, τεχνικά χαρακτηριστικά των Meteor. Υπερόπλο το ανεβάζουνε, υπερόπλο το κατεβάζουνε. Για τους αφελείς. Αυτούς που εκστασιάζονται με τα πάσης

φύσης δολοφονικά σιδηρικά. Αυτούς που βαυκαλίζονται με «υπεροχές και ανωτερότητες». Κι οι λαϊκές μάζες ας ματώσουν! Υπάρχουν και οι πιο «πονηροί». Αυτοί που διοχετεύουν στην «πιάτσα» το άλλο ανάλογο αστικό αφήγημα. Αυτό της δήθεν ανεξαρτησίας (!) της χώρας που έχει τη δυνατότητα να προβαίνει σε τέτοιες αγορές «για την προάσπιση της ακεραιότητας, της κυριαρχίας και των κυριαρχικών δικαιωμάτων» της. Γιατί δεν δίνουν, άραγε, τις Συμφωνίες για τα εξοπλιστικά στη δημοσιότητα; Γιατί θα φανεί ότι τον αποκλειστικό λόγο ως προς τη χρήση τους έχουν οι πωλητές κι όχι οι αγοραστές τους!

Εν προκειμένω, οι πύραυλοι είναι ευρωπαϊκής συμπαραγωγής και μένει να «καμφθεί» μόνο η γαλλική πλευρά, αφού Αγγλία, Γερμανία, Ιταλία και Ισπανία έχουν ήδη συμφωνήσει. Το ίδιο, βέβαια, αφορά και τα Eurofighter. Εξ ου και ο Δένδιας κάλεσε στο υπουργείο του τη γαλλίδα πρέσβη στη χώρα μας για να «διαμαρτυρηθεί έντονα» για το διαφανόμενο deal. Στη συνέχεια, ο Μητσοτάκης εμφανίστηκε σε δηλώσεις του καθυσταστικός, ενώ ο κυβερνητικός εκπρόσωπος, βλέποντας ότι το θέμα παίρνει διαστάσεις στη δημόσια συζήτηση, αφού αποκαλύπτεται ο ρόλος των πολλών

προστατών της άρχουσας τάξης, έσπευσε να επιβάλει «σιωπητήριο», λέγοντας ότι «δεν ωφελεί να τίθενται αυτά τα ζητήματα στη δημόσια σφαίρα». Κάποιοι περισπούδαστοι αστοί δημοσιολογούντες έσπευσαν κι εδώ να βρουν «διαφορετικές γραμμές» μεταξύ του πρωθυπουργού και του «δελφίνου» του. Κάτι θα ξέρουν, ως φαίνεται, οι Αμερικανοί του MAGA, στους οποίους έσπευσε ο υπουργός Άμυνας από τους πρώτους, μετά την ανάληψη των καθηκόντων της νέας κυβέρνησης Τραμπ ...

Μια ταραχή στους κόλπους του ντόπιου κατεστημένου είναι εμφανής. Είναι σαν την γκρίνια του παιδιού απέναντι στους γονείς, όταν καθορίζουν το μέλλον του. Τα αδιέξοδα, όμως, της αστικής τάξης δεν είναι του λαού! Ο ρόλος της απατημένης συζύγου δεν του ταιριάζει! Αντίθετα, έχει όλη τη θέληση και τη δύναμη να ζήσει διαφορετικά: ως αφέντης στον τόπο και τον κόπο του, ως κυρίαρχος απέναντι σε ξένους επικυρίαρχους και τα εγχώρια τσιράκια τους. Σ' αυτό το δρόμο θα συνειδητοποιήσει και τη μεγάλη του δύναμη! Με διεθνιστική αλληλεγγύη και κοινό μέτωπο με όλους τους γείτονες λαούς! Κόντρα στους νατοϊκούς εξοπλισμούς και τον πόλεμο που προπαρασκευάζουν!

Νέο διάταγμα Τραμπ για απελάσεις αλληλέγγυων φοιτητών υπέρ της Παλαιστίνης

Οι απελάσεις στις οποίες προχωράει ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός συμπληρώνουν το νέο διάταγμα Τραμπ που αυτή τη φορά απειλεί με απελάσεις ξένους φοιτητές που έχουν εκφράσει την αλληλεγγύη τους στην Παλαιστίνη. Τα αμερικάνικα επιτελεία λένε ότι το διάταγμα αυτό βγαίνει για... αντισημιτικούς λόγους, παρόλο που δεν έχουν περάσει πολλές μέρες από όταν ο μέγας υποστηρικτής του Τραμπ, Ίλον Μασκ, απήχυθε ναζιστικό χαιρετισμό. Είναι φανερό ότι το κατάπτυστο αυτό διάταγμα στοχεύει τους αγώνες λαού και νεολαίας και την κινηματική έκφραση των αισθημάτων αλληλεγγύης υπέρ του ηρωικού παλαιστινιακού λαού.

Να σημειωθεί σε αυτό το σημείο ότι ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός έχει, ήδη, έρθει αντιμέτωπος με τα παραπάνω στο εσωτερικό του. Ο περσινός φοιτητικός ξεσηκωμός, οι περσινές διαδηλώσεις και καταλήψεις στα αμερικάνικα πανεπιστήμια, που βροντοφώναζαν για μια Παλαιστίνη ελεύθερη από τον ποταμό μέχρι τη

θάλασσα, είναι κάτι περισσότερο από αθέμιτα για το σύστημα. Γι' αυτό, οι απειλές για αφαίρεση της φοιτητικής βίζα και απέλαση ξένων φοιτητών έχει ρεβανσιστικό χαρακτήρα.

Η κίνηση αυτή είναι ενταγμένη σε μία γενικότερη επιθετική πολιτική που έχουν επιλέξει οι ΗΠΑ, η οποία μεταφράζεται σε ξεζούμισμα του αμερικάνικου λαού, χτυπήματα στις ελευθερίες του, διωγμούς μεταναστών κ.ά. Η πολιτική αυτή δεν μπορεί να είναι παρά επιθετική, αφού έρχεται υποστηρικτικά με τις κινήσεις κλιμάκωσης που επιχειρούν οι ΗΠΑ στο παγκόσμιο ταμπλό, παροξύνοντας τους ενδοϊμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς. Ταυτόχρονα, στέλνουν μήνυμα στο Ισραήλ αλλά και παγκόσμια ότι η υποστήριξή τους στο κράτος δολοφόνο συνεχίζει ακάθεκτη και σε όλα τα επίπεδα, κάνοντας φανερό ότι καμία εκκευρία δεν έχει κηρύξει ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός στο κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη.

Ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός «δείχνει τα δόντια»

του στη νεολαία. Τη φτωχοποιεί, της κλέβει το δικαίωμα στις σπουδές, τη ρίχνει στην ανεργία και τη βαρβαρότητα της εργασιακής εκμετάλλευσης, την ετοιμάζει για τα κανόνια ενός πολέμου που έχει στα σκαριά. Αυτή η νεολαία δεν πρέπει να διαμαρτύρεται, να αντιδρά, να αγωνίζεται. Πόσο μάλλον να εμπνέεται από τον παλαιστινιακό λαό που αντιστέκεται με το όπλο σε ντόπιους και ξένους δυνάστες. Για αυτό και της στέλνει μηνύματα επιθετικότητας και εμπέδωσης ότι αυτή είναι και θα είναι η πραγματικότητα από εδώ και μπρος και ότι όποιο κεφάλι δεν πειθαρχεί θα κόβεται.

Με δεδομένο ότι ο ιμπεριαλισμός μπορεί να γίνει πολύ περισσότερο επιθετικός και επικίνδυνος για τους λαούς ώστε να εξυπηρετήσει τα συμφέροντά του, η μόνη απάντηση είναι το δυνάμωμα του αντιιμπεριαλιστικού αγώνα. Δεν μπορεί τίποτα άλλο να βάλει φραγμό στο αιμοσταγές αυτό σύστημα πέρα από την αντιπολεμική-αντιιμπεριαλιστική πάλη των λαών.

Μέση Ανατολή

Ιμπεριαλιστικός κυνισμός και ανταγωνισμός στην υπηρεσία αντιδραστικών επιδιώξεων

Πολύ πυκνές συνεχίζουν να είναι οι εξελίξεις στη Μέση Ανατολή, με τις δύο βασικές ιμπεριαλιστικές δυνάμεις στον κόσμο -ΗΠΑ και Ρωσία- να κινούνται στην περιοχή, με σκοπό την προώθηση των επιδιώξεών τους και φυσικά στη βάση των ευρύτερων στοχεύσεών τους και της κρίσιμότερης και με παγκόσμιες διαστάσεις αντιπαράθεσής τους (Ουκρανία).

Η αδιανόητη πρόταση Τραμπ για τη Γάζα και οι στόχοι της

Ο Τραμπ επανέλαβε στη συνάντησή του με τον Νετανιάχου στον Λευκό Οίκο, την πρόταση που έχει κάνει με πρόσφατες δηλώσεις του για εκτοπισμό των 2,5 εκατομμυρίων Παλαιστινίων της Λωρίδας της Γάζας και τη μετεγκατάστασή τους στην Αίγυπτο και στην Ιορδανία. Η αδιανόητη αυτή πρόταση, ναζιστικού χαρακτήρα, «αναβαθμίστηκε» με την ανάληψη της ανοικοδόμησης της περιοχής από τις ΗΠΑ!

Πίσω από τις ωραίες και ειδυλλιακές περιγραφές μετατροπής της Λωρίδας της Γάζας σε μια νέα Κυανή Ακτή, βρίσκεται η ανοικτή υποστήριξη του διωγμού των Παλαιστινίων από τη γη τους, δηλαδή της υλοποίησης της «τελικής λύσης» όπως την ονειρεύεται ο σιωνισμός και η δικαιολόγηση κάθε είδους εγκλημάτων που διαπράχθηκαν ή θα διαπραχθούν γι' αυτόν τον σκοπό. Άλλωστε, το τελευταίο διάστημα έχουμε και στη Δυτική όχθη πύκνωση γεγονότων που επιταχύνουν τον εκτοπισμό των παλαιστινιακών πληθυσμών: πολλαπλασιασμός των περιφράξεων της παλαιστινιακής γης και των σημείων ελέγχου που καθιστούν αφόρητη τη ζωή τους, επέκταση και πολλαπλασιασμό των εποικισμών, ανατινάξεις ολόκληρων οικοδομικών τετραγώνων για το χτύπημα της αντίστασης. Είναι το ανάστημα που σηκώνει ο λαός της Παλαιστίνης και το δίκαιο κίνημά

του, που θα μπει φραγμός στα υπεραντιδραστικά αυτά σχέδια. Σε κάθε περίπτωση πάντως, αυτή η πρόταση δίνει όλο τον αποικιακό φασιστικό συρφετό που ονομάζεται ισραηλινή κυβέρνηση και κράτος και ωθεί προς την κατεύθυνση κατάπνιξης του εθνικοαπελευθερωτικού παλαιστινιακού κινήματος. Τακτικά ενισχύει τη διαπραγματευτική του ισχύ στη δεύτερη φάση της εκκευρίας, που όπως πολλοί επισημαίνουν, θα είναι πολύ δύσκολη.

Επιπλέον, η νέα διοίκηση του αμερικανικού ιμπεριαλισμού ασκεί έναν ωμό εκβιασμό στα αραβικά καθεστώτα και κυρίως στη Σαουδική Αραβία, ώστε να υπάρξει επανεκκίνηση των Συμφωνιών του Αβραάμ, που η 7η Οκτωβρίου έβγαλε σε αχρηστία. Η επανέναρξη των Συμφωνιών του Αβραάμ, αν από τη μια μπορεί να σπάσει την απομόνωση του Ισραήλ στην περιοχή, από την άλλη σίγουρα αποτελεί το εφιαλτήριο για το παραπέρα στρίμωγμα του Ιράν. Ταυτόχρονα, πιέζει έμμεσα για την επανευθυγράμμιση με τα αμερικανικά συμφέροντα π.χ. της Σαουδικής Αραβίας, που ερωτοτροπεί με τους BRICS και έχει πρόσφατα συνάψει συμφωνία με το Ιράν, με τη διαμεσολάβηση, μάλιστα, της Κίνας. Έτσι, οι ΗΠΑ, με φόντο τις επιτυχίες που έχουν τελευταία καταγράφει -με τη βοήθεια και του σιωνιστικού χωροφύλακά τους στην περιοχή- στην αντιπαράθεσή τους με τη Ρωσία για την επιρροή και τον έλεγχο της Μέσης Ανατολής, επιδιώκουν να μεγιστοποιήσουν την πίεση στο Ιράν, το οποίο έχει αποδυναμωθεί μετά τις τελευταίες εξελίξεις και τα χτυπήματα στον λεγόμενο άξονα της αντίστασης (Χαμάς, Χεζμπολάχ, καθεστώς Άσαντ, Χούθι Υεμένης). Ωστόσο, οι τελευταίες εξελίξεις, τις οποίες, μαζί με τις απειλές και τις νέες κυρώσεις που ανακοινώνει ο Τραμπ, διαδέχεται η πρότασή του «για μια νέα συμφωνία με το Ιράν, αρκεί να μην φτιά-

ξει πυρηνικά», δείχνουν πως το αμερικανικό κατεστημένο ανησυχεί.

Αν πάμε πίσω στον χρόνο, θα διαπιστώσουμε πως η διοίκηση Μπάιντεν όχι μόνο δεν ανέτρεψε το αντιραβικό μέτωπο που προσπαθούσε να οικοδομήσει η πρώτη προεδρία Τραμπ με τις Συμφωνίες του Αβραάμ και με την απόφαση αποχώρησης των ΗΠΑ από τη «Συμφωνία για τα Πυρηνικά του Ιράν», αλλά την κλιμάκωσε μέχρι και τη δολοφονία υψηλόβαθμων Ιρανών αξιωματούχων. Άλλωστε, μετά την εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία, τα πάντα μετρούσαν διαφορετικά, μαζί και οι σχέσεις του Ιράν με τη Μόσχα. Ωστόσο, αυτή η πραγματικότητα έδωσε τη δυνατότητα στο Ιράν να εξελίξει τις προσπάθειες εμπλουτισμού του ουρανίου, κρίσιμο στοιχείο για τη δημιουργία πυρηνικών όπλων, ενώ η πρόσφατη εικοσαετής συμφωνία στρατηγικής ειρηνικής σχέσης με τη Ρωσία έδειχνε πως η πίεση μπορεί να γυρίσει και μπούμερανγκ. Ίσως, λοιπόν, το νέο «παράδοξο» Τραμπ να ζητά συμφωνία την ίδια ώρα που απειλεί, να μην είναι παρά η τραμπική εκδοχή του μαστίγιου και του καρότου και πιθανά μια έμμεση παραδοχή πως μόνο το μαστίγιο δεν μπορεί να βοηθήσει στον απώτερο στόχο των ΗΠΑ, που συνεχίζει να είναι ο γεωπολιτικός αναπροσανατολισμός του Ιράν. Και φυσικά, υπογραμμίζει πως η Μέση Ανατολή «υπάγεται» γεωστρατηγικά στον πόλεμο στην Ουκρανία και πως οι ΗΠΑ δεν επιθυμούν το άνοιγμα ενός δεύτερου θερμού μετώπου εκεί.

Συρία: πορεία στην ομίχλη και οι κινήσεις Ρωσίας

Είναι πραγματικά δύσκολο να μπορέσει να εκτιμήσει κάποιος τη συγκεκριμένη πορεία των εξελίξεων στην πολύπαθη αυτή χώρα της Μέσης Ανατολής με τον πανάρχαιο πολιτισμό της! Γιατί γενικά έχουμε τοποθετηθεί και επιμένουμε: με

ιμπεριαλιστικά και αντιδραστικά υλικά, το μέλλον προβλέπεται δυσόιωνο. Ειδικότερα, όμως, παραμένει ερωτηματικό εάν αυτή η χώρα μπορεί να μείνει ενωμένη και να μην διαλυθεί όπως συνέβη στη Λιβύη. Οι γραβατωμένοι τζικαντιστές της HTS, που ελέγχουν βασικά το κεντρικό τμήμα της χώρας, συνεχίζουν τις επιχειρήσεις στα ανατολικά παράλια εναντίον θυλάκων του καθεστώτος Άσαντ. Συνεχίζεται η διαπραγμάτευση της νέας ηγεσίας με τους Κούρδους που είναι επικεφαλής των SDF (Συριακών Δημοκρατικών Δυνάμεων) και οι οποίες ελέγχουν, με τη βοήθεια των ΗΠΑ, ένα μεγάλο μέρος στα ανατολικά της χώρας. Η Τουρκία μέσω των παλιότερων εισβολών έχει υπό κατοχή ένα τμήμα στον βορρά της χώρας, ενώ το Ισραήλ έχει επεκτείνει την κατοχή και στο συριακό τμήμα των Υψωμάτων του Γκολάν. Σ' αυτή την κατάσταση, οι κινήσεις των ιμπεριαλιστών και κυρίως των ΗΠΑ και της Ρωσίας δίνουν και παίρνουν. Οι ΗΠΑ, αλλά και οι Ευρωπαίοι, με κάθε τρόπο πιέζουν το νέο καθεστώς να διώξει τις ρωσικές βάσεις. Ταυτόχρονα, ο Τραμπ δηλώνει ξανά πως θα αποσύρει τα στρατεύματα που οι ΗΠΑ διατηρούν στα ανατολικά (περίπου 2.000 στρατιώτες). Τις άλλες δύο φορές που το ανακοίνωσε ήταν κατά τη διάρκεια της πρώτης του θητείας και η πρόθεσή του ακυρώθηκε από το αμερικανικό Πεντάγωνο. Κανείς δεν μπορεί να προεξοφλήσει ότι αυτό θα συμβεί και τώρα. Ωστόσο, εάν ο Τραμπ καταφέρει να υλοποιήσει τις δηλώσεις του, αυτό σημαίνει ότι οι ΗΠΑ «κρεμάνε» τους Κούρδους και άρα προσφέρουν ένα σημαντικό δώρο στην Τουρκία, ώστε να ευθυγραμμιστούν με τις επιδιώξεις των ΗΠΑ και σε αντιρωσική κατεύθυνση. Αν πάλι δεν γίνει πράξη, αυτό υπογραμμίζει πως η εργαλειοποίηση του κουρδικού συνεχίζει να είναι απαραίτητο στοιχείο για το στρίμωγμα της Τουρκίας. Ίδωμεν...

Από την άλλη, είχαμε μια σημαντική συνάντηση της νέας ηγεσίας της χώρας με Ρώσους αξιωματούχους. Από την τοποθέτηση του Αλ Τζολάνι -σήμερα Αλ Σάραστα τέλη Δεκεμβρη, έχει κυλήσει νερό στο αυλάκι. Τότε δήλωνε πως η Συρία και η Ρωσία μοιράζονται «βαθιά στρατηγικά συμφέροντα», σημείωνε πως «όλα τα όπλα της Συρίας είναι ρωσικής προέλευσης και πολλά εργοστάσια παραγωγής ενέργειας διαχειρίζονται από Ρώσους εμπειρογνώμονες» για να υπογραμμίσει ότι «δεν θέλουμε να φύγει η Ρωσία από τη Συρία με τον τρόπο που κάποιοι επιθυμούν». Σήμερα, η νέα ηγεσία δηλώνει πως η Ρωσία πρέπει να της παραδώσει τον Άσαντ και τα 2 δισ. που ο ίδιος έχει μεταφέρει στις ρωσικές τράπεζες. «Διαρροές», επίσης, αναφέρουν με νόημα πως ο Ρώσος αναπληρωτής ΥΠΕΞ, Μπογκντάνοφ, «δεν παραδέχθηκε κανένα από τα λάθη της Ρωσίας στο παρελθόν», αλλά και πως ο Αλ Σαράα ξεκαθάρισε ότι δεν θα υπάρξουν άμεσες (προσέξτε το άμεσες) κινήσεις κατά των ρωσικών στρατιωτικών συμφερόντων. Είναι φανερό πως ασκούνται μεγάλες πιέσεις προς την κατεύθυνση να φύγουν οι ρωσικές βάσεις από τη χώρα, όμως νομίζουμε πως απέχουμε ακόμα από τη στιγμή που θα παρθεί μια τέτοια απόφαση. Άλλωστε, τόσο αυτή η σημαντική απόφαση όσο και πολλά άλλα ζητήματα που εκκρεμούν, θα είναι συνάρτηση της πορείας της χώρας, που συνεχίζει να είναι μια πορεία στην ομίχλη.

Γάζα

Τραμπ και Νετανιάχου σχεδιάζουν την «τελική λύση»! Οι Παλαιστίνιοι και όλη η ανθρωπότητα θα απαντήσουν!

Πραγματοποιήθηκε την προηγούμενη εβδομάδα η τέταρτη κατά σειρά ανταλλαγή ισραηλινών ομήρων με παλαιστίνιους κρατούμενους. Αυτή τη φορά 3 Ισραηλινοί παραδόθηκαν στην επιτροπή του Ερυθρού Σταυρού από τη Χαμάς, ενώ απελευθερώθηκαν 182 Παλαιστίνιοι, ανάμεσά τους 30 ανήλικοι. Παράλληλα, άνοιξε το πέρασμα της Ράφα και αρχικά 50 άρρωστα και τραυματισμένα παιδιά μεταφέρθηκαν από εκεί στην Αίγυπτο για νοσηλεία. Περίπου 6.000 άνθρωποι είναι έτοιμοι να απομακρυνθούν και 12.000 έχουν ανάγκη από επείγουσα βοήθεια.

Όλοι οι όμηροι φαίνονται καλά στην υγεία τους, κάτι που επιβεβαιώνουν και οι υγειονομικοί του ισραηλινού στρατού, διαψεύδοντας τις ανατριχιαστικές κατηγορίες περί βασανισμών, βιασμών γυναικών και παιδιών, έως και δολοφονιών από τους «αιμοσταγείς παλαιστίνιους τρομοκράτες». Η Χαμάς έχει δηλώσει πως από τους ομήρους που θα ανταλλαγούν μόνο 8 είναι νεκροί. Σ' αυτούς δεν συμπεριλαμβάνονται τα δύο μικρότερα παιδιά του Γαρντέν Μπίμπας ο οποίος απελευθερώθηκε την 1/2, αν και είχε ανακοινωθεί ο θάνατός τους και της μητέρας τους σε ισραηλινό πλήγμα το Νοέμβριο του 2023 στην τότε ανταλλαγή ομήρων. Οι Ισραηλινοί τότε αρνήθηκαν την κατηγορία.

Το σίγουρο πάντως είναι πως οι ισραηλινές δυνάμεις ανακοίνωσαν το Δεκέμβριο του 2023 το θάνατο του διοικητή του τάγματος της περιοχής Σάτι της Χαμάς, Haitham Hawajri. Μάλιστα έδωσαν στη δημοσιότητα πλάνα από την επιδρομή, που είχε στόχο τη Χαν Γιουνίς. Κατά τα φαινόμενα, όμως, «αναστήθηκε» και ήταν μεταξύ των μελών της Χαμάς που παρέδωσαν τον αμερικανοϊσραηλινό όμηρο Κιθ Σίγκελ στον Ερυθρό Σταυρό, κάτι που ανάγκασε τους Ισραηλινούς να παραδεχτούν ότι ο «τρομοκράτης δεν εξαλείφθηκε».

Τη μεγαλύτερη αλήθεια, αναμφίβολα, σημείωσε ο ακροδεξιός Μπεν Γκβιρ στην ανάρτησή του στο Χ, πως οι εικόνες της επιστροφής Παλαιστίνιων στη Γάζα αποτελούν «άλλο ένα ταπεινωτικό τμήμα» της συμφωνίας κατάπαυσης του πυρός. Είναι «εικόνες νίκης» για τη Χαμάς, την οποία δεν μπόρεσε να εξολοθρεύσει. Αντίθετα, παρουσιάζεται δυνατή και σε μια κίνηση ισχυρού συμβολισμού επέλεξε ως μία από τις τοποθεσίες παράδοσης ομήρων το κτήριο όπου σκοτώθηκε ο Γιαχιά Σινουάρ. Εμείς θα λέγαμε ότι είναι εικόνες νίκης του παλαιστινιακού λαού, που υποδέχεται ένα πολύ μικρό μέρος από το 1 εκατομμύριο κρατούμενων στις ισραηλινές φυλακές (δεν θα ήταν υπερβολή αν μιλούσαμε για ομήρους, καθώς πολλοί από αυτούς βρίσκονται υπό το καθεστώς της επ' αόριστον διοικητικής κράτησης). Καταβεβλημένοι, με εμφανή σημάδια πείνας, λοιμώξεων, όπως ψώρα, και τραυματισμών (π.χ. κατάγματα στα πλευρά, όπως βεβαιώνει η Λέσχη Παλαιστίνιων Κρατουμένων), αλλά παρόλα αυτά αισιόδοξοι.

Την ίδια στιγμή, πάνω από 500.000 άμαχοι επιστρέφουν πεζή στη Βόρεια Λωρίδα της Γάζας μέσω του διαδρόμου Νετζαρίμ που οι σιωνιστές καθυστέρησαν να ανοίξουν επικαλούμενοι την μη απελευθέρωση ομήρου. Ισραηλινά τανκς άνοιξαν πυρ στη συνοικία Ζείτούν νότια της Πόλης της Γάζας αλλά και προς τα βορειοανατολικά σύνορα της Χαν Γιουνίς. Όσοι επιστρέφουν βρίσκουν ερείπια

και μπάζα. Η επιβίωσή τους εξαρτάται από την ανθρωπιστική βοήθεια που οι σιωνιστές, παρά τη συμφωνία, παρεμποδίζουν. Πολλοί, αποκαρδιωμένοι, παίρνουν το δρόμο για τους προσφυγικούς καταυλισμούς στο νότο. Δυνάμεις της Πολιτικής Άμυνας αναφέρουν πως καθημερινά εντοπίζουν πτώματα κάτω από τα ερείπια, με αποτέλεσμα ο αριθμός των νεκρών να πλησιάζει τις 62.000.

Παράλληλα, στη Δυτική Όχθη συνεχίζεται η επιχείρηση «Σιδερένιο Τείχος». Από τις 21 Ιανουαρίου, δύο ημέρες μετά την έναρξη της εκκευρίας στη Λωρίδα της Γάζας, ο ισραηλινός στρατός με μπουλτόζες, ελικόπτερα, drones, τεθωρακισμένα, εφαρμόζει σχέδιο κλιμακούμενων επιχειρήσεων. Η κατάσταση θυμίζει τη δεύτερη Ιντιφάντα στις αρχές του 2000, κατά την εφημερίδα Asharq al Awsat. Πάνω από 50 Παλαιστίνιοι έχουν σκοτωθεί, πολλές πόλεις, όπως οι Τζενίν, Χεβρών, Ιερικώ, βομβαρδίζονται. Στρατός και έποικοι καταδαφίζουν σπίτια και καταστρέφουν δρόμους, κυρίως έξω από μεγάλα νοσοκομεία, και έχουν κατασκευαστεί νέες σιδερένιες πύλες ελέγχου (που ανέρχονται πλέον σε 898) για τον αποκλεισμό πόλεων και χωριών.

Οι ιμπεριαλιστές ονειρεύονται μεγάλο φαγοπότη και ακονίζουν τα μαχαίρια τους. Ο Τραμπ ξεδιπλώνει σχέδια εκκαθάρισης της Παλαιστίνης και προτείνει

κάποια από τα αραβικά κράτη να δεχτούν τους Παλαιστίνιους και να χτίσουν κατοικίες «σε μια διαφορετική τοποθεσία, όπου ίσως μπορούν να ζήσουν ειρηνικά για αλλαγή». Όσο για τη Γάζα, αυτή είναι «ενδιαφέρουσα», «βρίσκεται σε τοποθεσία-φαινόμενο, πάνω στη θάλασσα», με «τον καλύτερο καιρό», όπου θα μπορούσαν να «γίνουν ορισμένα όμορφα πράγματα». Αυτές οι δηλώσεις του νέου...μεσίτη των ΗΠΑ έγιναν πριν από τη συνάντησή και τις συνομιλίες προς υποστήριξη του Νετανιάχου. Από κοντά και ο Γάλλος ΥΠΕΞ, Ζαν Νοέλ Μπαρό, ο οποίος πρότεινε μία... «διεθνή αποστολή» στη Γάζα για να «εξετάσει ότι τα ισραηλινά στρατεύματα θα

αποσυρθούν»...

Όλοι αυτοί, όμως, «ξεχνούν» ότι για τους Παλαιστίνιους η Λωρίδα της Γάζας, η Παλαιστίνη, είναι η πατρίδα τους. Είναι χώμα ποτισμένο με το αίμα τους, η γη που γεννούν τα παιδιά τους και θάβουν τους νεκρούς τους. Και ο λαός που βλέπει τη γη του με αυτόν τον τρόπο δεν είναι διατεθειμένος να την παρατήσει, πόσο μάλλον να παρατηθεί από τον μεγαλειώδη αγώνα του. Έναν αγώνα που τώρα πλέον, μετά τα εφιαλτικά -ναζιστικής έμπνευσης- σχέδια των Τραμπ-Νετανιάχου περισσότερο από κάθε άλλον και κάθε άλλη φορά, αφορά όλη την πολιτισμένη ανθρωπότητα!

Τουρκία

Νέοι διωγμοί ενάντια στο κουρδικό κίνημα

Στην Τουρκία και ιδιαίτερα στο Τουρκικό Κουρδιστάν, εδώ και μήνες συνεχίζονται οι παύσεις και οι διώξεις των κούρδων δημάρχων, μερικές φορές συνοδεύονται με βία. Ακολουθούν οι απολύσεις εργαζομένων στους συγκεκριμένους δήμους, με τους απολυμένους να μπαίνουν στη λίστα αστυνομικών ερευνών για συμμετοχή τους σε τρομοκρατική οργάνωση. Οι κινητοποιήσεις διαμαρτυρίας για τις παύσεις συνεχίζονται με μαζικότητα παρά την άγρια καταστολή σε πολλές περιοχές της ανατολικής Τουρκίας. Η τελευταία παύση είναι της συνδημάρχου του δήμου Σίρτ, Sofya Alağaz (διευθύντρια ειδήσεων του JINNEWS), η οποία είχε εκλεγεί με ποσοστό 49,70%. Καταδικάστηκε ως «μέλος τρομοκρατικής οργάνωσης», κατηγορία που της αποδόθηκε όσο ασκούσε τη δημοσιογραφία.

Οι έρευνες σε σπίτια, οι προσαγωγές και οι συλλήψεις στις κουρδικές περιοχές έχουν πολλαπλασιαστεί από το 2024. Νέοι που συμμετείχαν σε διαδηλώσεις, συγγενείς διωκόμενων, φοιτητές, εργαζόμενοι, δημοσιογράφοι βρίσκονται στο στόχαστρο. Χαρακτηριστική είναι η βιαιότητα όταν γίνεται έρευνα στα σπίτια αξιμέρωτα, με ολόκληρο στρατό αστυνομικών που σπάνε πόρτες και ορμούν σε οικογένειες μέσα στον ύπνο, πετώντας και σπάζοντας ό,τι βρίσκουν μπροστά τους, με ιδιαίτερη προτίμηση σε βιβλιοθήκες και βιβλία και μουσικά όργανα. Και στο τέλος της πολυώρης έρευνας προσάγουν βίαια μέλη της οικογένειας, ακόμη και μικρά παιδιά.

Σύμφωνα με την έκθεση του Συλλόγου Δικηγόρων για την Ελευθερία, στις 9 επαρχίες όπου διορίστηκαν προσωρινοί αντικαταστάτες των δημάρχων έγιναν 407 προσαγωγές, 102 συλλήψεις. Μετά τις παύσεις των εκλεγμένων δημοτικών αρχόντων και το διορισμό των λεγόμενων διαχειριστών ακολούθησε η απαγόρευση «δράσεων και εκδηλώσεων» και στη συνέχεια οι διαμαρτυρίες και οι διαδηλώσεις που οργανώθηκαν αντιμετωπίστηκαν με σπρέι πιπεριού, πλαστικές σφαίρες, νερό υπό πίεση και συλλήψεις.

Σύμφωνα με την έκθεση του Συλλόγου Δημοσιογράφων Τίγρη - Ευφράτη, μόνο τον Ιανουάριο 42 δημοσιογράφοι έγιναν αντικείμενο έρευνας και 17 από αυτούς αντιμετώπισαν μηνύσεις. Έγιναν προσαγωγές 18 δημοσιογράφων, 9 συνελήφθησαν. Επίσης τον Ιανουάριο δικάστηκαν 102 δημοσιογράφοι σε 43 δίκες και 12 καταδικάστηκαν (οι 9 Κούρδοι) σε 31 χρόνια και 2 μήνες φυλάκισης, με αφορμή άρθρα και ρεπορτάζ. Μία από αυτούς είναι και η δήμαρχος του δήμου Σίρτ, διευθύντρια ειδήσεων του JINNEWS.

Τον Ιανουάριο αποκλείστηκε η πρόσβαση σε 10 ιστοσελίδες εφημερίδων και 31 διαδικτυακά μέσα αποκλείστηκαν για λόγους «προστασίας της εθνικής ασφάλειας και της δημόσιας τάξης».

Το τουρκικό κράτος μετά το «άπλωμα του χεριού στα αδέρφια», σύμφωνα με τις δηλώσεις Μπαχτσελί για τους Κούρδους, και την αναμονή της δήλωσης από τον Οτσαλάν για ειρηνική λύση του κουρδικού ζητήμα-

τος, σκληραίνει την επιθετικότητα απέναντι στο κουρδικό κίνημα. Ταυτόχρονα ο λαός στην Τουρκία και στο Κουρδιστάν πληρώνει το κόστος των εξοπλισμών και το όνειρο της Γαλάζιας Πατρίδας, πνιγμένος στη φτώχεια, την ακρίβεια, την ανεργία και την καταστολή.

Μετά την ανατροπή του Άσαντ και τη νέα κατάσταση με την προσωρινή κυβέρνηση του Αχμέντ αλ Σάρα (Γκολάνι), τη στάση των ΗΠΑ, το ρόλο του Ισραήλ και τις απόψεις τους για τους Κούρδους στο νέο χάρτη της Συρίας, οι επιθέσεις ενάντια στους Κούρδους στη Ροζάβα συνεχίζονται. Οι επιθέσεις στο Μανμπίτς άφησαν πίσω τους θύματα πολλούς αμάχους. Σκληρές επιθέσεις γίνονται στο φράγμα Tishgin που βρίσκεται υπό τον έλεγχο των Συριακών Δημοκρατικών Δυνάμεων και φυλάσσεται ολονύκτια και με βάρδιες.

Για ένα μήνα σχεδόν, Κούρδοι από τη βορειοανατολική Συρία διαδηλώνουν ενάντια στις επιθέσεις που εξαπέλυσε η τουρκική κατοχή και οι μισθοφόροι της από τις 8 Δεκεμβρίου. Αυτές οι επιθέσεις είχαν στόχο τόσο τους διαδηλωτές όσο και το φράγμα. Η πολιτική της ισορροπίας του αμερικανικού ιμπεριαλισμού ανάμεσα στους Κούρδους, το Ισραήλ και την κυβέρνηση της Συρίας για να ενισχύσει τη θέση του στην περιοχή δημιουργεί ακόμη μεγαλύτερα ζητήματα στην αστική τάξη της Τουρκίας όσον αφορά την εκκαθάριση των Κούρδων της Συρίας και τις προσδοκίες της για ενισχυμένο ρόλο στην περιοχή...

γράφει ο Δημήτρης Παυλίδης

«Πόσες φορές θα πεθάνουμε;» φώναζε ένας οργισμένος διαδηλωτής στους δημοσιογράφους που κατέγραφαν τις επιθέσεις διαδηλωτών σε δυτικές πρεσβείες στην Κινσάσα την Τρίτη 28 Ιανουαρίου. Τα κτίρια των διπλωματικών αποστολών των ΗΠΑ, της Γαλλίας, του Βελγίου, της Ρουάντα, της Ουγκάντα και της Κένυας αλλά και υπηρεσίες του ΟΗΕ δέχτηκαν εμπρηστικές επιθέσεις και ορισμένα λεηλατήθηκαν από ομάδες νεαρών Κονγκολέζων, οι οποίοι διαμαρτύρονταν για την κατάληψη από τους αντάρτες του κινήματος M23 της πόλης Γκόμα στην ανατολική πλευρά της χώρας και για τον νέο κύκλο αίματος που άνοιξε στο πολύπαθο Κονγκό. Οι διαδηλωτές, όπως και το σύνολο των ξένων αναλυτών, είναι βέβαιο πως πίσω από τις τελευταίες στρατιωτικές επιτυχίες των ανταρτών βρίσκεται η Ρουάντα, η οποία στηρίζεται ποικιλοτρόπως από τις δυτικές κυβερνήσεις, ιδιαίτερα τις ΗΠΑ, τη Βρετανία, τον Καναδά και τελευταία την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη Γαλλία. Το καθεστώς του «ισόβιου» προέδρου Πολ Καγκάμε στο Κιγκάλι, που αναδείχθηκε μετά τον αιματηρό εμφύλιο και τις απίστευτες σφαγές ανάμεσα στους Χούτου και τους Τούτσι το 1994, αποτελεί έναν από τους πιστότερους συμμάχους των Αγγλοαμερικάνων στην περιοχή. Πάνω από το 40% του κρατικού προϋπολογισμού της Ρουάντα καλύπτεται από τη δυτική βοήθεια, ο στρατός της έχει οπλιστεί και εκπαιδεύει από το ΝΑΤΟ και η χώρα εντάχθηκε επίσημα στη Βρετανική Κοινοπολιτεία το 2009, παρόλο που δεν υπήρξε ποτέ βρετανική αποικία. Ο στρατός της Ρουάντα εξουσιοδοτήθηκε από τους Δυτικούς να παρέμβει στη γειτονική Μοζαμβίκη και στην Κεντροαφρικανική Δημοκρατία, με αντάλλαγμα πακέτα βοήθειας και δικαιώματα σε εξορύξεις. Τον Φεβρουαρίου του 2024, η Ευρωπαϊκή Ένωση υπέγραψε συμφωνία με τη Ρουάντα για τη διασφάλιση του εφοδιασμού της με κρίσιμες πρώτες ύλες, όπως αναφέρεται σε αυτήν. Είναι κοινό μυστικό πως ένα μεγάλο τμήμα της παραγωγής από τα ορυχεία, ιδιαίτερα του ανατολικού Κονγκό, στο Βόρειο και Νότιο Κίβου, διοχετεύονται παράνομα στις δυτικές αγορές διαμέσου της Ρουάντα. Ως αποτέλεσμα αυτής της στήριξης, το καθεστώς αυτής της μικροσκοπικής χώρας απέκτησε ισχυρές φιλοδοξίες και προσδοκίες για έναν αναβαθμισμένο περιφερειακό ρόλο. Η συμμαχία με τις ένοπλες αντιπολιτευόμενες ομάδες στο Κονγκό, που προετοιμάστηκε συστηματικά τον τελευταίο καιρό με συναντήσεις στην Κένυα και αλλού, έχει διακηρυγμένο στόχο την ανατροπή της κυβέρνησης του πρόεδρου Φέλιξ Τσισεκέντι. Είναι μια από αυτές τις φιλόδοξες και ίσως παρακινδυνευμένες κινήσεις της Ρουάντα, που απειλούν να υποκινήσουν έναν περιφερειακό πόλεμο με καταστροφικές συνέπειες. Αρκετοί επισημαίνουν πως μια γενίκευση της σύγκρουσης μπορεί να υπονομεύσει και άλλο τη δυτική επιρροή στο Κονγκό προς όφελος της Κίνας και οι αντιδράσεις στους δρόμους της Κινσάσα δείχνουν πως δεν είναι καθόλου αδικαιολόγητοι αυτοί οι φόβοι.

Από την εποχή της φοβερής αποικιακής διακυβέρνησης από τον Βέλγο βασιλιά Λεοπόλδο Β', το Κονγκό υπήρξε αντικείμενο άγριας λεηλασίας των πλούσιων φυσικών πόρων του. Αντί για ευλογία, ο πλούτος αυτός μετατράπηκε σε κατάρα για τους ανθρώπους και τη φύση. Τότε ήταν το ελεφαντόδοντο και το καουτσούκ. Αργότερα προστέθηκαν τα πολύτιμα ορυκτά. Ο χαλκός, ο κασίτερος, τα διαμάντια κ.λπ. Τα τελευταία χρόνια σε αυτά προστέθηκαν σπάνια μέταλλα, τα οποία αποτελούν απαραίτητα υλικά για την παραγωγή προϊόντων υψηλής τεχνολογίας. Ανάμεσά τους το κοβάλτιο, που χρησιμοποιείται μεταξύ άλλων στις μπαταρίες και στις ανεμογεννήτριες και το κολτάνιο για την αεροναυπηγική, την κινητή τηλεφωνία, τους φορητούς υπολογιστές, τις ηλεκτρονικές κονσόλες παιχνιδιών και τις μπαταρίες των ηλεκτρικών αυτοκινήτων. Συντομογραφία των λέξεων Κολόβιο (Νιόβιο) και Ταντάλιο, το κολτάνιο (γνωστό και σαν τανταλίτης) είναι ένα πολύ σκληρό μέταλλο, φυσικό κράμα οξειδίων με διπλάσια αντοχή στις υψηλές θερμοκρασίες από τον χάλυβα. Δεν είναι υπερβολή αυτό που έχει γραφεί, πως κρατώντας καθημερινά μια συσκευή κινητού τηλεφώνου είναι πολύ πιθανό να μεταφέρουμε και ίχνη από το έδαφος του Κονγκό. Και μαζί με αυτό και του αίμα-

Κονγκό, Γκόμα

Σπάνια μέταλλα και αίμα για τις πολυεθνικές

Πηγές και προτάσεις

ΔΙΑΒΑΣΤΕ το άρθρο «Ιμπεριαλισμός, Νεοαποικισμός και Αγώνας για την Απελευθέρωση της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό» www.modernghana.com/news/1376245/imperialism-neocolonialism-and-the-struggle.html

Στο atheatoskosmosps.blogspot.com τα κείμενα συνήθως είναι εκτενέστερα εκείνων της έντυπης έκδοσης

τος και της δυστυχίας που προκαλεί η λεηλασία της αφρικανικής χώρας από τις πολυεθνικές.

Από τις πρώτες ημέρες της ανεξαρτησίας, το Κονγκό έγινε στόχος άγριων ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων στο πλαίσιο του λεγόμενου Ψυχρού Πολέμου και της πολιτικής του ασφυκτικού μετά-αποικιακού ελέγχου. Με την υποστήριξη της αμερικανικής CIA και των Βέλγων ανατράπηκε και δολοφονήθηκε ο Πατρίς Λουμούμπα, ήρωας της ανεξαρτησίας και πρώτος πρωθυπουργός. Ο Μομπούτου Σέσε Σέκο, αρχηγός του στρατού που τον ανέτρεψε σε συμμαχία με εξαγορασμένους Κονγκολέζους φύλαρχους, αργότερα το 1965 αναγορεύεται σε απόλυτο δικτάτορα και πιστό μαντρόσκυλο των Δυτικών, ο οποίος άλλαξε μέχρι και το όνομα της χώρας σε Ζαΐρ. Άρρωστος, λαομίσητος αλλά πάμπλουτος, ανατρέπεται το 1997, έχοντας χάσει την εύνοια των δυτικών αφεντικών του. Ο Λωράν Καμπιλά, πρώην μαρξιστής και για λίγο καιρό ασυνεπής συμμαχητής του Τσε Γκεβάρα, επικεφαλής των ανταρτών και με συμμάχους τη Ρουάντα και την Ουγκάντα, που ανέβηκε την εξουσία, δεν άργησε να δολοφονηθεί. Ο γιος του αντίθετα, που τον διαδέχτηκε, κατάφερε να κάνει δύο προεδρικές θητείες, στη διάρκεια των οποίων η Κίνα πέτυχε να εισέλθει στην οικονομία της χώρας, ιδιαίτερα στην εξορυκτική. Στο διάστημα αυτών των χρόνων, οι συγκρούσεις οδήγησαν σε δύο μεγάλους πολέμους, στους οποίους συμμετείχαν εκτός από τις Κονγκολέζικες πολιτοφυλακές, γειτονικά κράτη και ο ΟΗΕ! Ο σημερινός πρόεδρος Τσισεκέντι πήρε τη σκυτάλη στην πρώτη ειρηνική μετάβαση της εξουσίας, αλλά οι περιπέτειες της χώρας δεν σταμάτησαν. Οι Δυτικοί ιμπεριαλιστές, αντίθετα με την αρχή, απέσυραν στη συνέχεια την υποστήριξή τους και μέσω της ένοπλης αντιπολίτευσης και της Ρουάντα άρχισαν να αναζητούν

τον αντικαταστάτη του. Φαίνεται πως τον βρήκαν στο πρόσωπο του Corneille Nangaa, πρώην επικεφαλής της Ανεξάρτητης Εθνικής Εκλογικής Επιτροπής, ο οποίος το 2021 «ανακάλυψε» νοθεία στις εκλογές του 2018 και συντάχθηκε με τις κατηγορίες των Αμερικανών. Οι κατηγορίες αυτές έγιναν δριμύτερες μετά τις εκλογές του Δεκέμβρη του 2023, στις οποίες επανεκλέχθηκε ο Τσισεκέντι. Ο Nangaa μπήκε επικεφαλής της πολιτικό-στρατιωτικής συμμαχίας Congo River Alliance, στην οποία συμμετέχουν και οι αντάρτες του κινήματος M23, οι οποίοι κατέλαβαν την Γκόμα, πρωτεύουσα του Βόρειου Κίβου και απειλούν να προελάσουν στην πρωτεύουσα.

Αν και η αποικιοκρατία, με τον τρόπο που διαχειρίστηκε την πολιτιστική ποικιλομορφία και τους παραδοσιακούς θεσμούς αυτοδιοίκησης ιδιαίτερα στο ανατολικό Κονγκό, ευθύνεται ιστορικά για τις εθνικές εντάσεις και αντιπαραθέσεις, αυτές θα μπορούσαν να μπουκώσουν σε μια πορεία επίλυσης, αν οι ιμπεριαλιστές δεν έμπαιναν ξανά στη μέση. Αξιοποιώντας και ενισχύοντας τις διαιρέσεις και εξαγοράζοντας τοπικούς φυλάρχους και διάφορες ελίτ, μετέτρεψαν τη χώρα από φυσικό παράδεισο σε ανθρώπινη κόλαση. Αρένα ατέλειωτων συγκρούσεων, ξεριζωμών και αλληλοσφαγών. Τώρα ο εχθρός που θέλουν να εκποτίσουν αυτοί που υποκινούν τους σύγχρονους εμφύλιους είναι κυρίως η Κίνα. Η Κίνα έχει επενδύσει στον εξορυκτικό τομέα αλλά και σε έργα υποδομής, ιδιαίτερα στα ορυχεία κοβαλτίου στη νότια επαρχία Κατάνγκα, αλλά και σε ορυχεία στα ανατολικά, στο νότιο Κίβου. Στην περιοχή, δηλαδή, που ξέσπασε η τελευταία ένοπλη σύγκρουση και που απειλούν να καταλάβουν στο σύνολό της οι αντάρτες της συμμαχίας της αντιπολίτευσης, ελέγχοντας πλέον την Γκόμα.

Σερβία

Οι κινητοποιήσεις δημιουργούν πολιτική κρίση Δύσκολο να αξιοποιηθούν από τη Δύση

Την 1η Νοεμβρίου του 2024 στο Νόβι Σαντ (τη δεύτερη μεγαλύτερη πόλη της Σερβίας και πρωτεύουσα της αυτόνομης επαρχίας της Βοϊβοδίνα) συνέβη ένα τραγικό, όσο και εγκληματικό, γεγονός. Κατέπεσε μέρος της οροφής στον, πρόσφατα ανακαινισμένο, σιδηροδρομικό σταθμό με αποτέλεσμα 15 άνθρωποι να χάσουν τη ζωή τους και άλλοι 17 να νοσηλευτούν επί μήνες με πολύ σοβαρά τραύματα.

Ο πρόεδρος Βούτσιτς και η κυβέρνηση Βούτσεβιτς, πέρα από τη μεθόδευση συγκάλυψης ευθυνών, επιχειρήσαν από την πρώτη στιγμή να δαιμονοποιήσουν το λαϊκό ξέσπασμα οργής, θεωρώντας ότι αποτελεί στοιχείο εξωτερικής επιρροής με στόχο να πέσει η κυβέρνηση. Στη δικαστική ρητορική προστέθηκε η αστυνομική καταστολή και η παρακρατική βία. Ωστόσο αυτές οι μεθοδεύσεις πυροδότησαν περισσότερο την ένταση.

Πρόσφατα είχαμε τις πιο μαζικές αντικυβερνητικές διαδηλώσεις: στις 24 Γενάρη στο Βελιγράδι, και την 1η του Φλεβάρη στο Νόβι Σαντ (τρεις μήνες από την τραγωδία στον σιδηροδρομικό σταθμό). Δεκάδες χιλιάδες φοιτητές, μαθητές λυκείου και πολίτες από όλη τη Σερβία διαδήλωσαν, ανταποκρινόμενοι στο κάλεσμα φοιτητών για γενική απεργία. Οι κινητοποιήσεις, που επαναλαμβάνονται κάθε εβδομάδα εδώ και δύο μήνες και σε άλλες πόλεις της Σερβίας, συνθέτουν μια κατάσταση που έχει επηρεάσει σημαντικά το πολιτικό τοπίο στη Σερβία.

Στο 28/1 είχαμε την παραίτηση του σέρβου πρωθυπουργού, Βούτσεβιτς, που από πολλούς θεωρείται ως μια προσπάθεια να εκτονωθεί η έκρυθμη κατάσταση. Η παραίτηση αλλάζει το πολιτικό σκηνικό, αλλά στο μέτωπο των διαδηλώσεων δεν φαίνεται να αλλάζει κάτι. Ο Βούτσεβιτς, που διετέλεσε δήμαρχος του Νόβι Σαντ από το 2012 έως το 2022 και είναι ο σημερινός πρόεδρος του κυβερνώντος «Σερβικού Προοδευτικού Κόμματος» (SNS), παραδέχτηκε ότι έγιναν «λάθη» και «άστοχες δηλώσεις... που ενίσχυσαν το κλίμα διχασμού». Δήλωσε δε ότι ο βασικός λόγος για την παραίτησή του ήταν η επίθεση που δέχθηκε μια ομάδα φοιτητών στο Νόβι Σαντ το προηγούμενο βράδυ από δράστες που φέρονται να ανήκουν στο κυβερνών κόμμα. Ωστόσο η απόφαση Βούτσεβιτς να παραιτηθεί ενδεχομένως να αφορά και άλλες αιτίες. Προηγήθηκε απαίτηση του προέδρου Βούτσιτς για επείγουσα αναδόμηση της κυβέρνησης και συνολικό ανασχηματισμό της (πάνω από το 50% των υπουργών).

Ενώ η βασική γραμμή για ξενοκίνητες διαδηλώσεις σε γενικές γραμμές τηρείται, ο πρόεδρος Βούτσιτς φαίνεται να κρατά πλέον πιο διαλλακτική στάση, αντιλαμβανόμενος ίσως πως το μαζικό-λαϊκό κύμα που αναπτύσσεται διαφέρει από τις συνήθεις διαμαρτυρίες της σερβικής αντιπολίτευσης. Μίλησε για σοβαρό διχασμό (που όμως δημιούργησε και τροφοδότησε το περιβάλλον του), «που οδηγεί την κοινωνία στα όρια της σύγκρουσης»!

Η αποδοχή του κινήματος διαμαρτυρίας από πλατύ κόσμο δείχνει, και αφορά, τη συνειδητοποίηση των βαθύτερων αιτιών που γεννούν τέτοια εγκλή-

ματα. Η εξέγερση των φοιτητών κατά της διαφθοράς, της αδιαφάνειας, της αλαζονείας της εξουσίας συμπυκνώνει όλα όσα αφορούν το σύστημα διακυβέρνησης, και όχι μόνο στα πιο ορατά της σημεία.

Ο Βούτσιτς έχει τη φήμη ικανότατου ισορροπιστή και του αναγνωρίζεται το «ταλέντο» να καλλιεργεί τις καλύτερες δυνατές σχέσεις με ετερόκλητα συμφέροντα. Στο Βερολίνο εμφανίζει το ευρωπαϊκό του πρόσωπο, στη Ρωσία κρατάει φιλική στάση, στην Κίνα υπόσχεται πεδίο για επενδύσεις και δίοδο στο «Δρόμο του Μεταξιού» και στις ΗΠΑ προτάσσει έναν φιλοδυτικό προσανατολισμό. Όπως είχε δηλώσει στις προηγούμενες εκλογές: «Για μένα είναι σημαντικό... πως μια μεγάλη πλειοψηφία των Σέρβων συμφωνεί με τη συνέχιση της ευρωπαϊκής πορείας μας, ενώ διατηρούμε στενές σχέσεις με την Κίνα και τη Ρωσία».

Μπορεί να είναι παράδοξο να ηγείται των προσπαθειών της Σερβίας να ενταχθεί στην ΕΕ, ωστόσο οι υποστηρικτές του αντιμετωπίζουν ως τον «απόλυτα σταθερό ηγέτη» σε μια πραγματικά προβληματική περιοχή!

Πολυεπίπεδη, λοιπόν, η εξωτερική πολιτική του Βούτσιτς, αλλά με αντιφάσεις. Ωστόσο είναι αλήθεια πως η σέρβικη πολιτική ηγεσία, εδώ και δεκαετίες, βιώνει έναν διαρκή εκβιασμό από Ευρώπη και ΗΠΑ για αναγνώριση του Κοσόβου και για να κόψει τους «ιστορικούς» -και κυρίως τους σημερινούς- δεσμούς της με την «κακιά» Ρωσία... Η οποία Ρωσία ανησυχεί! Ωστόσο η εκπρόσωπος του ρωσικού υπουργείου Εξωτερικών, Ζαχάροβα, δήλωσε ευθαρσώς: «Δεν μπορούμε να αφήσουμε το χάος να επικρατήσει στη Σερβία»!

Ο ευρωπαϊκός Τύπος, ιδιαίτερα ο γερμανικός, στη γενική του εικόνα, μιλά για την πιο σοβαρή κρίση από το 2000, για ανάγκη βαθιών δομικών αλλαγών στη χώρα, για δικαιώματα, διαφάνεια κ.λπ. Ωστόσο στην ειδική εικόνα αναδεικνύει πιο ρεαλιστικά στοιχεία. Η εφημερίδα του Βερολίνου, Tageszeitung, σχολιάζει: «Αν επρόκειτο μόνο για το Νόβι Σαντ, οι διαδηλώσεις δεν θα είχαν αποκτήσει τέτοια δύναμη» (...) «Οι φοιτητές δεν ενώνουν τις δυνάμεις τους με κανένα από τα πολυάριθμα μικρότερα κόμματα της αντιπολίτευσης - αυτή είναι η δύναμή τους αυτή τη στιγμή».

Αλλά ταυτόχρονα το ορίζει και ως «αδυναμία» «γιατί δεν μπορεί να διακριθεί εναλλακτική λύση στο σύστημα Βούτσιτς. Τα τελευταία 12 χρόνια, η αντιπολίτευση έχει περιθωριοποιηθεί από το κυβερνών κόμμα» (...) Και καταλήγει: «Η δυσπιστία για τον Βούτσιτς αυξήθηκε, αλλά είναι ακόμα γερά στη σέλα». Με άλλα λόγια, περιγράφουν αδυναμία αξιοποίησης της κατάστασης για τους Δυτικούς.

Το τι θα ακολουθήσει, ανασχηματισμός ή εκλογές, θα φανεί σύντομα. «Είμαι ανοιχτός και στις δύο επιλογές», δήλωσε ο Βούτσιτς σε συνέντευξη Τύπου μετά την έκτακτη συνεδρίαση του κυβερνητικού οχήματος, προσθέτοντας ότι θα πραγματοποιήσει διαβουλεύσεις με όλα τα κοινοβουλευτικά κόμματα. Πάντως απέκλεισε μεταβατική κυβέρνηση ευρείας αποδοχής, απορρίπτοντας μια ιδέα που διατυπώθηκε τους τε-

λευταίους μήνες από ορισμένους ηγέτες της αντιπολίτευσης.

Ένα πράγμα είναι το «τι λέει» ο Βούτσιτς και άλλο το «τι θέλει». Αν αυτό που παρατηρούν τα ευρωπαϊκά ΜΜΕ ισχύει, ότι δηλαδή δεν υπάρχει ισχυρή, ενιαία πολιτική δομή για να αμφισβητήσει την εξουσία του (καθώς η αντιπολίτευση ανέμενε τις επόμενες εκλογές να γίνουν το 2027), τότε μάλλον θα επιδιώξει να επωφεληθεί, προκηρύσσοντας πρόωρες εκλογές. Σε μια προσπάθεια να ανακτήσει τον έλεγχο και να επωφεληθεί από ένα αποκεντρωμένο και πολύ διαφορετικό κοινωνικό κίνημα που βρίσκεται πίσω από τις διαμαρτυρίες. Και σίγουρα θα... ξαναζεστάνει το αφήγημα περί ξένων δυνάμεων που επιδιώκουν την ανατροπή του.

Ο Βούτσιτς κυριαρχεί χρόνια στη σερβική πολιτική σκηνή (το SNS βρίσκεται στην εξουσία από το 2012). Το ερώτημα είναι αν το δυστύχημα στο Νόβι Σαντ

αποδεικτεί καταλυτικό για τον Βούτσιτς (που φαίνεται να είναι αντιμετώπος με τη μεγαλύτερη πρόκληση στην πολιτική του διαδρομή) ή αν θα καταφέρει να διατηρήσει τα ηνία, επιδιόμενος στις ισορροπίες που σταθερά τηρεί μετά τη «μεταμόρφωσή» του;

Αυτή τη στιγμή δεν μπορούμε να ξέρουμε ποια εκδοχή θα επικρατήσει και πώς θα «ομαλοποιηθεί» η πολιτική κρίση. Το σίγουρο είναι ότι τα πραγματικά αίτια αυτής της κρίσης θα εξακολουθούν να υπάρχουν και να βαθύνουν, διατηρώντας μια μόνιμη και διαρκή αστάθεια στη Σερβία, με μεγάλο ενδεχόμενο να επιδράσει αυτή σε όλη τη Βαλκανική.

XB

Γερμανία

Η χριστιανοδημοκρατία (CDU/CSU) ανοίγει το δρόμο για το κυνήγι μεταναστών χέρι χέρι με την ακροδεξιά AfD!

Το ζήτημα της αλλαγής του μεταναστευτικού πλαισίου στη Γερμανία έχει από καιρό τεθεί από τις κυρίαρχες αστικές δυνάμεις της χώρας. Ζητούσαν την εξαίρεση από το ευρωπαϊκό δίκαιο και τη θέσπιση πιο σκληρών και περιοριστικών μέτρων. Βλέπετε, πέρασαν δέκα χρόνια από τότε που η Άγκελα Μέρκελ «καλωσόριζε θερμά» τους μετανάστες στη χώρα. Πλέον άλλαξαν πολλά, οι ανάγκες για εργατικό δυναμικό δεν είναι τόσο πιεστικές, ο πόλεμος στην Ουκρανία, η ενεργειακή κρίση από την απώλεια του φηγνού ρωσικού φυσικού αερίου, η αντιπαλότητα με την Κίνα έχουν οδηγήσει σε κλείσιμο βιομηχανικών μονάδων. Ακόμα και εμβληματικοί όμιλοι για το γερμανικό κατεστημένο, όπως η VW και η Siemens, έχουν κάνει περικοπές χιλιάδων θέσεων εργασίας στο εσωτερικό της χώρας!

Η πρόσφατη πρωτοβουλία του Μερτς (υποψήφιος καγκελάριος του CDU/CSU), εν μέσω προεκλογικής περιόδου, να καταθέσει πρόταση νόμου για τον περιορισμό των μεταναστών έχει ήδη δημιουργήσει αρκετό «θόρυβο» στη γερμανική κοινωνία που εκτός από πολιτικές διαφοροποιήσεις είχε και μαζικές αντιφασιστικές

διαδηλώσεις!

Η χριστιανοδημοκρατία θέλησε να εκμεταλλευτεί τον απόηχο της δολοφονικής επίθεσης στη χριστουγεννιάτικη αγορά του Μαγδεμβούργου (20 Δεκεμβρίου) και την επίθεση με μαχαίρι στο Ασάφενμπουργκ (22 Ιανουαρίου). Μπροστά στις εκλογές της 23ης Φεβρουαρίου, άνοιξε το θέμα των μεταναστών για να έχει και εκλογικά οφέλη. Η Χριστιανοδημοκρατική Ένωση και Χριστιανοκοινωνική Ένωση (CDU/CSU) υιοθετούν πλήρως τη ρατσιστική αντιμεταναστευτική ατζέντα του AfD.

Καμία έκπληξη, ακολουθούν το παράδειγμα του Μακρόν που την προηγούμενη χρονιά ψήφισε νέο σκληρότερο νόμο, περιορίζοντας τα δικαιώματα των μεταναστών, αποσπώντας τα συγκαρτητήρια της Λεπέν. Την ίδια στιγμή που στην άλλη πλευρά του Ατλαντικού έχει αρχίσει να φυσά ο τραμπικός άνεμος, που έβαλε ψηλά στις προτεραιότητες της διακυβέρνησης τα πογκρόμ και τις απελάσεις των μεταναστών σε Μεξικό και Κολομβία!

Στις 29/01 το Κοινοβούλιο της Γερμανίας ενέκρινε ψήφισμα για αναστολή του ασύλου, απόρριψη μεταναστών στα γερμανικά σύνορα -

ΟΙΚΟΝΟΚΟΣΜΟΣ

Τον Οικονοκόσμο γράφει ο Δημήτρης Μάνος

Η DeepSeek είναι μια start-up που ιδρύθηκε και ανήκει στην κινεζική εταιρεία χρηματιστηριακών συναλλαγών High-Flyer. Στόχος της είναι η ανάπτυξη τεχνολογιών τεχνητής νοημοσύνης παρόμοιων με το ChatGPT της OpenAI ή το Gemini της Google.

Μέχρι το 2021, η εταιρεία είχε αποκτήσει χιλιάδες υπολογιστικά τσιπς από την αμερικανική εταιρεία Nvidia, τα οποία είναι θεμελιώδη για τη δημιουργία ισχυρών συστημάτων τεχνητής νοημοσύνης.

Στην Κίνα, η start-up είναι γνωστή για την προσέλκυση νέων και ταλαντούχων ερευνητών τεχνητής νοημοσύνης από κορυφαία πανεπιστήμια, προσφέροντάς τους υψηλούς μισθούς και την ευκαιρία να εργαστούν σε πρωτοποριακά ερευνητικά έργα. Τόσο η High-Flyer όσο και η DeepSeek διοικούνται από τον κινέζο επιχειρηματία Liang Wenfeng.

Τα τελευταία χρόνια, η DeepSeek έχει κυκλοφορήσει αρκετά μεγάλα γλωσσικά μοντέλα, τα οποία αποτελούν τη βάση για chatbot όπως το ChatGPT και το Gemini. Στις 10 Ιανουαρίου, παρουσίασε την πρώτη δωρεάν εφαρμογή chatbot της, βασισμένη σε ένα νέο μοντέλο με την ονομασία DeepSeek-V3.

Όταν η DeepSeek παρουσίασε το μοντέλο DeepSeek-V3 την επομένη των Χριστουγέννων, οι ικανότητές του ήταν αντίστοιχες με εκείνες των κορυφαίων chatbot από αμερικανικές εταιρείες όπως η OpenAI και η Google. Μόνο αυτό το γεγονός ήταν εντυπωσιακό.

συμπεριλαμβανομένων των αιτούντων άσυλο χωρίς άδεια εισόδου- και κράτηση των υπό απέλαση αλλοδαπών, με 348 ψήφους υπέρ έναντι 344 κατά, 42 απείχαν. Το ψήφισμα κατέθεσε το CDU/CSU και υπερψηφίστηκε από την ακροδεξιά του AfD! Είναι η πρώτη φορά που εγκρίνεται ψήφισμα στη γερμανική Βουλή με τις ψήφους του AfD.

Το ψήφισμα προβλέπει ουσιαστικά κατάργηση της νομοθεσίας για το άσυλο, μπλόκο στα σύνορα σε όποιον δεν παρουσιάζει διαβατήριο, ταυτότητα ή και βίζα -χωρίς εξαιρέσεις- και κράτηση υπό απέλαση αλλοδαπών, ανάκληση της οικογενειακής επανένωσης για πρόσφυγες με καθεστώς περιορισμένης προστασίας. Το ψήφισμα δεν είναι νομικώς δεσμευτικό για την κυβέρνηση Σοσιαλδημοκρατών (SPD) - Πρασίνων. Η επόμενη κίνηση του CDU/CSU ήταν η κατάθεση του αντίστοιχου νομοσχεδίου!

Όμως το νομοσχέδιο υπό τον τίτλο «Περιορισμός εισροής», που συζητήθηκε την Παρασκευή 31/01, δεν συγκέντρωσε την απαιτούμενη πλειοψηφία κι έτσι αποτράπηκε προς το παρόν το ενδεχόμενο να καταστεί νόμος του κράτους.

Το νομοσχέδιο προβλέπει, μεταξύ άλλων, όχι μόνο τον έλεγχο αλλά και τη μείωση του αριθμού των μεταναστών που φθάνουν στη Γερμανία, τη σχεδόν καθολική αναστολή της οικογενειακής επανένωσης και τη διεύρυνση των αρμοδιοτήτων της αστυνομίας στη διαχείριση των μεταναστευτικών ροών, δηλαδή και απελάσεις!

Κλείνοντας, να σημειώσουμε την υποκριτική στάση του Σολτς, που βγήκε -προεκλογικά- να καταδικάσει τη συνεργασία CDU με το AfD, όταν είναι γνωστό πως το θέμα της αλλαγής του νομού για τους μετανάστες τέθηκε πριν από ένα χρόνο από τη δική του κυβέρνηση!

Πολύ σημαντικές και ελπιδοφόρες είναι οι μεγάλες κινητοποιήσεις που έγιναν ενάντια στην πρωτοβουλία Μερτς. Η μεγάλη αντιφασιστική συγκέντρωση που έγινε την Πέμπτη 30/01 έξω από τα κεντρικά γραφεία του CDU στο Βερολίνο δεν ήταν η πρώτη μεγάλη διαδήλωση!

Είχε πάνω από 15.000 διαδηλωτές, με συνθήματα όπως «Απαγόρευση του AfD τώρα», «Υπερασπιζόμαστε το δίκαιο του ασύλου - Απορρίπτουμε τον Μερτς και το AfD» και κατάφερε να αποτρέψει την ψήφιση του νόμου!

DeepSeek...

Σε μια δε, ερευνητική εργασία που εξηγούσε τον τρόπο με τον οποίο αναπτύχθηκε η τεχνολογία, η DeepSeek ανέφερε ότι χρησιμοποίησε μόνο ένα κλάσμα των υπολογιστικών τσιπς που χρειάζονται οι κορυφαίες εταιρείες τεχνητής νοημοσύνης για την εκπαίδευση των συστημάτων τους.

Οι κορυφαίες εταιρείες του κόσμου συνήθως εκπαιδεύουν τα chatbots τους με υπερυπολογιστές που χρησιμοποιούν έως και 16.000 τσιπ ή και περισσότερα. Οι μηχανικοί της DeepSeek δήλωσαν ότι χρειάστηκαν μόνο περίπου 2.000 τσιπ της Nvidia.

Ακόμα και αν υπερβάλλουν το γεγονός είναι εντυπωσιακό σε σχέση με τα κεφάλαια, τα υλικά μέσα και τα τεράστια ποσά ενέργειας που δαπανά (ή σκοπεύει να δαπανήσει) η μεριά των Αμερικάνων. Οι ίδιοι οι κινέζοι δήλωσαν ότι χρειάστηκαν μόνο περίπου 6 εκατομμύρια δολάρια σε ακατέργαστη υπολογιστική ισχύ για να εκπαιδεύσουν το νέο τους σύστημα. Αυτό ήταν περίπου 10 φορές λιγότερο από ό,τι δαπάνησε η Meta για την κατασκευή της τελευταίας τεχνολογίας τεχνητής νοημοσύνης της.

Οι δε απαγορεύσεις πωλήσεων μικροτσιπ σε κινέζικες εταιρείες της διοίκησης Μπάϊντεν (που δεν έχει σε αυτόν τον τομέα τίποτε να ζηλέψει από το... πνεύμα Τραμπ!) λειτούργησαν στη συγκεκριμένη περίπτωση και ως... κίνητρο για τα τεχνολογικά βήματα κυρίως όσον αφορά τη "λιτότητα" των υπολογιστικών μοντέλων της κινέζικης εταιρείας. Μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα με μικρότερα μέσα.

Σε ευθεία αναλογία προς τα παραπάνω είναι εύλογο ότι η κινέζικη εταιρεία για να παράγει το υπολογιστικό της έργο χρειάζεται -όπως αναφέρθηκε- πολύ λιγότερη ηλεκτρική ενέργεια και αυτό είναι ένα ακόμη "αβαντάζ" απέναντι στα μεγαθήρια των νέων τεχνολογιών (που μην ξεχνάμε όταν ξεκινούσαν google και microsoft ήταν η "μαρίδα" που τα έβαλε με τους τότε γίγαντες της ηλεκτρονικής βιομηχανίας).

Το χαρακτηριστικό των υπολογιστικών μοντέλων της deepseek είναι ότι είναι "ανοιχτά" όπως λέγεται δηλαδή βρίσκονται διαθέσιμα στους χρήστες. Αυτό εξ άλλου αποτελεί το ανταπεπιχείρημα των κινέζων στις αμερικανικές κατηγορίες περί "αντιγραφής" και "κλοπής πνευματικής ιδιοκτησίας" καθώς οι εφαρμογές αυτές υπήρχαν στο διαδύκτιο και μάλιστα ειδικά στον τομέα των μεγάλων γλωσσικών συστημάτων η deepseek έχει ήδη συμβάλει στη δημιουργία των "οντοτήτων" της τεχνητής νοημοσύνης όπως το γνωστό CHAT GPT.

Δεν χρειάζονται πολλές αναλύσεις ότι η παρουσία στο διαδύκτιο αλλά και στην οικονομία ενός τέτοιου ανταγωνιστή θα πυροδοτούσε μία αλυσίδα αρνητικών αντιδράσεων για τους αμερικάνους "ηγέτες" του κλάδου πολύ περισσότερο αφού έχει ήδη καταγραφεί ένα αρνητικό σερί προσδοκιών γι' αυτές το προηγούμενο διάστημα (παράγοντας που προκάλεσε σε μεγάλο βαθμό το "μίνι κραχ" του αμερικάνικου χρηματιστηρίου το καλοκαίρι που μας πέρασε εξ άλλου τις τελευταίες ημέρες σε 1 τρις εκατομμύριο δολάρια κοστολογήθηκε η χασούρα από την πτώση των δεικτών της Γουόλ Στρητ καθώς οι κολοσσοί των νέων τεχνολογιών είδαν τις μετοχές τους να "κάνουν βουτιά").

Με δυο λόγια κινδυνεύουν οι αμερικάνοι να χάσουν ένα μεγάλο μερίδιο της πρόσφατα δημιουργηθείσας αγοράς τεχνητής νοημοσύνης και όχι μόνο από τους κινέζους. Όπως γράφει η εφημερίδα των Συντακτών "Η απρόσμενη επιτυχία της DeepSeek ενισχύει τη δυναμική του κινήματος ανοιχτού κώδικα όχι μόνο στην Κίνα, που αναγκαστικά στράφηκε προς τα εκεί λόγω των αμερικανικών περιορισμών, αλλά στις ίδιες τις ΗΠΑ όπου κολοκτιβες αναπτύσσουν τα δικά τους μοντέλα και εφαρμογές καθώς και σε άλλα μέρη του κόσμου με εξέχουσα τη Γαλλία. Μοντέλα ανοιχτού κώδικα παρόμοια με το R1 και το V3 της DeepSeek και ισοδύναμα του o1 της OpenAI κατασκευάζονται σήμερα σε όλον τον κόσμο. Τα μοντέλα αυτά είναι έτοιμα να κατακτήσουν μερίδιο αγοράς, παρέχοντας τις εφαρμογές τους στους χρήστες τους πολύ φτηνότερα ή και δωρεάν σε αντίθεση με τα μοντέλα της OpenAI και των υπόλοιπων αμερικανικών κολοσσών υψηλής τεχνολογίας."

Αντίστοιχα ενισχύονται οι γεωπολιτικές αντιπαράθεσεις γύρω από την τεχνητή νοημοσύνη. Η OPEN AI για παράδειγμα συμμετέχει στην τεχνολογική αναβάθμιση του προγράμματος πυρηνικής ενέργειας της αμερικανικής κυβέρνησης και εκφράζονται φόβοι πως η κινέζικη κυβέρνηση μπορεί έτσι πιο εύκολα να εξαπολύσει "κακεντρεχείς" επιθέσεις στα συστήματα ασφαλείας των ΗΠΑ. Εξ άλλου μέσω ιδιωτικών επιχειρήσεων "έχει διατυπωθεί η κατηγορία ότι το ανοιχτό υπολογιστικό σύστημα της DS το προώθησαν με σχετικές διαφημίσεις όλες οι κινέζικες διπλωματικές αντιπροσωπίες στο εξωτερικό μέσω των γνωστών ηλεκτρονικών πλατφόρμων."

Κανένας δεν πέφτει από τα σύννεφα... όμως το γεγονός μιας σούπερ ανταγωνιστικής κινέζικης εκδοχής τεχνητής νοημοσύνης παραμένει "εκεί" ακόμα και αν είναι έτσι! Πολύ περισσότερο καθώς οι κινέζοι κάνουν αλματώδη βήματα και στους τομείς που θα υποστηρίξουν την δική τους εκδοχή (διαστημική τεχνολογία, δορυφόροι, αεροναυπηγική κλπ).

Ήδη έχουν ειδοποιηθεί τα μέλη του Κογκρέσου να μην χρησιμοποιούν υπηρεσίες της DeepSteek ενώ ασκούνται πιέσεις για νέους περιορισμούς στις πωλήσεις μικροτσιπς στις κινέζικες εταιρείες νέας τεχνολογίας ακόμα και αν πρόκειται για "αρχαία" από την άποψη έκδοσης και κυκλοφορίας τους.

Από την ίδια του την φύση το υπολογιστικό σύστημα της τεχνητής νοημοσύνης έχει χαρακτηριστικά που δύσκολα "αναχαιτίζονται" όπως αυτά του "διαμοιρασμού" και της "διύλισης" δηλαδή της δυνατότητας να αναπαράγονται συνθετότερα συστήματα από πιο απλά μέσω της χρήσης και της αναγκαστικής βελτίωσης που προκύπτει από αυτή τη χρήση. Αυτό το "κοινοτικό" θα τολμούσαμε να πούμε "κομμουνιστικό" χαρακτηριστικό βέβαια δείχνει πως το καπιταλιστικό σύστημα και συνακόλουθα η τεχνολογία έχουν δημιουργήσει τους υλικούς όρους για το πέρασμα σε μία κοινωνία που δεν θα γίνεται διαχείριση ανθρώπων αλλά πραγμάτων. Όμως οι συνθήκες της ταξικής καπιταλιστικής-ιμπεριαλιστικής κυριαρχίας μετατρέπουν αυτό τον "διαμοιρασμό" σε πεδίο ενός πολύ άγριου ανταγωνισμού.

Προς το παρόν και όσο γράφονται αυτές οι γραμμές Google και Microsoft ανακοίνωσαν.... θηριώδεις επενδύσεις στην τεχνητή νοημοσύνη και υποσχέθηκαν πως θα προσφέρουν δωρεάν σε αυτή τη φάση δικές τους εφαρμογές.

Αλλά ως γνωστό στην κλασική πολιτική οικονομία που διδάσκουν στα Πανεπιστήμια είναι κοινός τόπος πως στον καπιταλισμό "δεν υπάρχουν τζάμπα γεύματα"...

Υπάρχω», Στέλιος Καζαντζίδης και λαϊκό τραγούδι

Με την έναρξη του 2025 κυκλοφόρησε στις κινηματογραφικές αίθουσες η βιογραφική ταινία για τη ζωή του Στέλιου Καζαντζίδη «Υπάρχω», σε σκηνοθεσία Γιώργου Τσεμπερόπουλου και σενάριο της Κατερίνας Μπέη, με πρωταγωνιστή τον Χρήστο Μάστορα.

Ο Στέλιος Καζαντζίδης είναι αδιαμφισβήτητα ένας από τους μεγαλύτερους λαϊκούς τραγουδιστές της σύγχρονης ελληνικής μουσικής. Αυτό που τον καθόρισε στη συνείδηση του λαού, μέχρι και σήμερα, ως τέτοιο, είναι ένας συνδυασμός της συγκλονιστικής φωνής του, των τραγουδιών που επέλεξε να τραγουδήσει και φυσικά η ίδια η φυσιογνωμία του. Ο Καζαντζίδης ήταν παιδί προσφύγων από τον Πόντο. Ο πατέρας του τα χρόνια της κατοχής οργανώθηκε στις τάξεις του ΕΛΑΣ και το 1946 ξυλοκοπήθηκε μέχρι θανάτου (μπροστά στα μάτια του 15χρονου τότε Στέλιου) από Χίτες. Μια ήδη πάμφτωχη οικογένεια μένει χωρίς κανένα μέσο να επιβιώσει και έτσι ο μικρός τότε Στέλιος αναγκάζεται να δουλέψει σκληρά για να ζήσει τη μάνα και τον μικρό του αδερφό. Η οικογένεια είναι πλέον χαρακτηρισμένη ως αριστερή, με αποτέλεσμα ο Καζαντζίδης να περάσει μια δύσκολη στρατιωτική θητεία το 1953, όπου και μετα-

φέρεται στις στρατιωτικές φυλακές της Μακρονήσου. Με την επιστροφή του στην Αθήνα, ξεκινάει να τραγουδάει σε κέντρα.

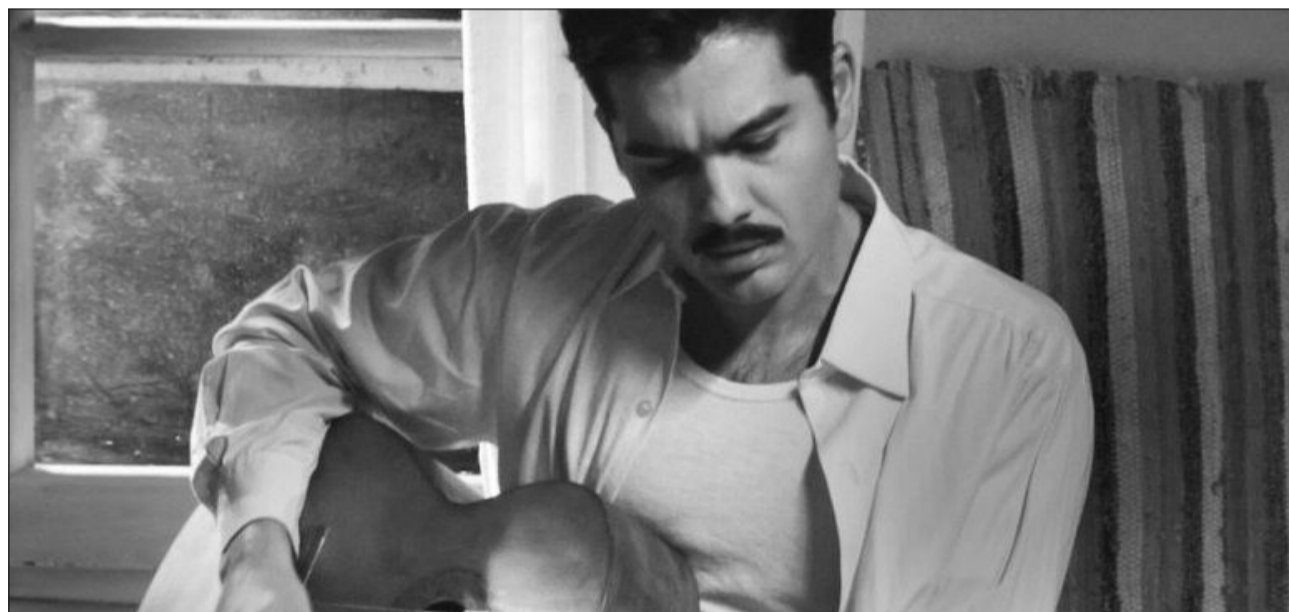
Η μετέπειτα πορεία του είναι γνωστή. Η ταινία αφιερώνει ένα μεγάλο μέρος της στις ερωτικές περιπέτειες του τραγουδιστή με την Καίτη Γκρέι και τη Μαρινέλλα και στη σύγκρουσή του με τις δισκογραφικές, προσπερνάει όμως ένα σημαντικό ζήτημα, που είναι και ο βασικός λόγος που συνεχίζει να παίζεται στις κινηματογραφικές αίθουσες 7 εβδομάδες μετά την κυκλοφορία της. Ο λαός τρέχει σύσσωμος να παρακολουθήσει μια ταινία για τη ζωή του Καζαντζίδη, ακριβώς γιατί τα τραγούδια του (και ο ίδιος) είναι συνδεδεμένα με τη ζωή του. Ο Καζαντζίδης στις δεκαετίες του '50 και του '60 τραγούδησε τον καημό και τα βάσανα του φτωχού λαού. Όσα κι αν μπορεί κανείς να του καταλογίσει για τις διάφορες απόψεις που εξέφρασε δημόσια (κυρίως λίγο πριν τον θάνατό του) ήταν ο βάρδος των μαστόρων, των τεχνιτών, των οικοδόμων και των ξενιτεμένων. Δεν ήταν ένας διαταξικός τραγουδιστής. Αυτός ήταν και ο λόγος που σταμάτησε να τραγουδάει στα μαγαζιά, όταν πια το «λαϊκό» τραγούδι μπήκε στα σαλόνια, οι πίστες γέμισαν γαρούφαλλα και οι σάλες σαμπάνιες.

Ένα ακόμη σημαντικό ζήτημα για την πορεία του Καζαντζίδη, που παρουσιάζεται στην ταινία, είναι η διαμάχη του με τις δισκογραφικές εταιρίες (την Columbia και σε δεύτερο χρόνο την Μίνως Μάτσας και Υιός). Ο Καζαντζίδης συνειδητοποίησε πολύ νωρίς ότι οι δισκογραφικές έβγαζαν εκατομμύρια στις πλάτες των τραγουδιστών, των μουσικών, των συνθετών και των στιχουργών, την ίδια ώρα που τους πλήρωναν ψίχουλα. Εκείνη την περίοδο, οι τραγουδιστές και οι μουσικοί έβγαζαν τα προς το ζην κατά βάση από τις ζωντανές τους εμφανίσεις. Ο Καζαντζίδης διεκδίκησε να πληρώνονται όλοι οι συντελεστές με ποσοστά επί των πωλήσεων των δίσκων τους, κάτι που ήταν ανήκουστο για την εποχή. Το τελευταίο συμβόλαιο που υπέγραψε στις αρχές τις δεκαετίας του '80 με την Μίνως προϋπέθετε το να κυκλοφορήσει 108 τραγούδια μέσα σε ένα διάστημα τριών χρόνων, κάτι πραγματικά ανέφικτο.

Η ταινία «Υπάρχω» καταφέρνει επιτυχώς να αναδείξει αρκετές από τις πτυχές της ζωής του Στέλιου Καζαντζίδη, χωρίς κάποια προσπάθεια αγιοποίησης. Το πιο εντυπωσιακό, όμως, που θα βιώσει κανείς παρακολουθώντας την στον κινηματογράφο δεν είναι η ίδια η ταινία. Είναι η συνεύρεση ανθρώπων του λαού, από όλες τις γενιές σε μία αίθουσα. Είναι το γεγονός ότι όλοι αυτοί οι άνθρωποι σιγοτραγουδούν τα τραγούδια που ακούγονται κατά τη διάρκεια της ταινίας, ακριβώς γιατί τα βιώνουν κομμάτι τους. Το ζήτημα, λοιπόν, δεν είναι στην πραγματικότητα η ίδια η προσωπικότητα του Καζαντζίδη, οι απόψεις του, οι παραξενιές του, η ζωή του. Είναι το τι αντιπροσωπεύει για τον ελληνικό λαό το λαϊκό τραγούδι.

Δανειζόμαστε τα λόγια του ίδιου του Καζαντζίδη στον πρόλογο του τελευταίου του δίσκου, ομνύμου και με την ταινία στην οποία αναφερόμαστε, «Υπάρχω»:

«Υπάρχω εφόσον εξακολουθείτε να πιστεύετε ότι εκφράζω τους καημούς, τα προβλήματά σας, την πίκρα της ξενιτιάς, τον μόχθο του εργάτη, την εγκατάλειψη, τη μοίρα του ανθρώπου της συνοικίας. Και θα υπάρχω όσο υπάρχουν ταπεινοί, αγνοί και τίμιοι άνθρωποι του λαού. Γιατί μόνο στην καρδιά του λαού ζω. Εκεί είναι το σπίτι μου. Εκεί γεννήθηκα. Εκεί θα πάψω κάποτε να υπάρχω».

Μαριάν Φείθφουλ: Ιστορίες αγάπης και σκότους

Αυτός ο τίτλος του βιβλίου του Άμος Οζ θα μπορούσε να συνοψίσει τη ζωή της Μαριάν Φείθφουλ που έφυγε από τη ζωή πριν από λίγες μέρες σε ηλικία 78 ετών.

Η ζωή της θα έλεγε κανείς ότι θα μπορούσε να είναι κινηματογραφική ταινία, κάτι που όντως έγινε το 2021: Πολύ νέα, μόλις 18 χρονών, γνωρίζει μεγάλη επιτυχία με το τραγούδι των Rolling Stones «As tears go by», γίνεται ζευγάρι με τον Μικ Τζάγκερ, κάνει καριέρα στο τραγούδι, το θέατρο και τον κινηματογράφο. Όμορφη, ταλαντούχα και αξιαγάπητη, κερδίζει μεγάλη αναγνώριση, ταυτόχρονα όμως πέφτει στην περιδίνηση των ναρκωτικών. Όπως αφηγήθηκε αργότερα, έπαιζε το 1969 την Οφελία στο θέατρο και ήταν κάθε βράδυ φτιαγμένη από ηρωίνη. Μάλιστα, όπως πάλι η ίδια αποκάλυψε, ο τότε εραστής της έδωσε τη θανατηφόρα δόση ναρκωτικών στον Τζιμ Μόρισον.

Η δεκαετία του 1970 τη βρίσκει κατεστραμμένη, εξαρτημένη από το αλκοόλ και τα ναρκωτικά, άστεγη ή να ζει σε καταλήψεις. Κι εκεί που είχε σχεδόν εξαφανιστεί, επιστρέφει το 1979 με το «Broken English» και με φω-

νή πιο «βαριά» και με μικρότερο εύρος, ταυτόχρονα όμως πιο εκφραστική και πιο κοντά σε μπλουζ και τζαζ ήχους.

Η δεκαετία του 1980 τη βρίσκει να ανασυγκροτείται, να κάνει αποτοξίνωση και να γράφει μουσικές βασισμένες στις νέες της δυνάμεις. Καθιερώθηκε με το πέρασμα του χρόνου ως μια αξιόλογη δημιουργός, ξεπερνώντας όχι μόνο τους προσωπικούς της δαίμονες, αλλά και απόψεις που έλεγαν ότι η πρώιμη καριέρα της οφειλόταν στη λάμψη του διάσημου συντρόφου της.

Με το πέρασμα του χρόνου συμμετέχει ξανά σε ταινίες, τόσο εμπορικές επιτυχίες, όπως η «Μαρία Αντουανέτα» του Κόπολα, όσο και σε ιδιαίτερες, όπως η Irgina Palm.

Δείγμα της ποιότητάς της είναι η συναυλία που έδωσε το 2016 στο Μπατακλάν της Γαλλίας, ένα χρόνο μετά την τρομοκρατική επίθεση, όσο και η δισκογραφική δουλειά του 2021, όπου απαγγέλλει ποιήματα ρομαντικών ποιητών με συνοδεία μουσικής. Μπάιρον, Σέλλει και άλλοι είχαν την τιμητική τους.

Η Μαριάν Φείθφουλ είναι παράδειγμα ανθρώπου που εκτοξεύτηκε πολύ

νέα σαν φωτοβολίδα κι εκεί που περίμεναν πολλοί ότι θα έσβηνε γρήγορα, βρήκε τις δυνάμεις να σηκωθεί και να ξαναλάμψει. Δεν είναι όμως μόνο η προσωπική της δύναμη που εμπνέει, αλλά και το ίδιο της το καλλιτεχνικό

έργο που ελκύει. Και μόνο το So sad να ακούσει κανείς, αρκεί για να καταλάβει πόσο σπουδαία ήταν, ενώ η ταινία The girl on a Motorcycle παραμένει μία από τις πιο ενδεικτικές και εμβληματικές της δεκαετίας του 1960.

100 χρόνια από τη λαϊκή-αγροτική εξέγερση των Τρικάλων

Συμπληρώθηκαν στις 2 Φεβρουαρίου 100 χρόνια από την εξέγερση αγροτών και λαού στα Τρίκαλα το 1925, εξέγερση η οποία καταπνίγηκε αιματηρά με 6 νεκρούς και πολλούς τραυματίες. Τι οδήγησε, όμως, σε αυτά τα γεγονότα και ποια είναι τα διδάγματά της;

Μετά την Μικρασιατική Καταστροφή, η Ελλάδα ήταν μια χώρα που έγλειφε τις πληγές της. Από την μια, 1,5 εκατομμύριο πρόσφυγες πάλευαν να ριζώσουν στην Ελλάδα και από την άλλη, στρατιώτες που πολεμούσαν επί πολλά χρόνια σε συνεχείς πολέμους (Βαλκανικοί, Α' Παγκόσμιος Πόλεμος, εκστρατεία στην Ουκρανία, μικρασιατικός πόλεμος) γυρνούσαν στα σπίτια τους. Οι τραυματίες χωρίς καμία περίθαλψη ή σύνταξη και οι άλλοι ανακάλυπταν ότι καμία πρόβλεψη δεν είχε γίνει για την προστασία των οικογενειών και τον βιοπορισμό τους. Ειδικά οι αγρότες, το μεγαλύτερο ποσοστό των εργαζομένων στην Ελλάδα εκείνη την περίοδο, δεν είχαν αρκετό κλήρο προκειμένου να συντηρήσουν την οικογένειά τους, ενώ οι συνθήκες διαβίωσης γίνονταν όλο και δυσκολότερες.

Με βάση τα παραπάνω, αλλά και το αντιπολεμικό κίνημα που ξέσπασε μετά τη φρίκη του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, ιδρύθηκαν σχεδόν σε όλη την Ελλάδα Σύνδεσμοι Παλαιών Πολεμιστών, κατά το πρότυπο της Ευρώπης. Τα αιτήματά τους, πέρα από αποζημιώσεις, συντάξεις, περίθαλψη τραυματιών κ.τ.λ., ειδικά στις αγροτικές περιοχές, είχαν ως προμετωπίδα αναδιανομή της γης και κατάργηση των υπολειμμάτων των τσιφλικιών, τα οποία ήταν κυρίως στα χέρια μοναστηριών. Κινητήρια οργανωτική δύναμη του κινήματος αυτού ήταν το νεαρό τότε ΣΕΚΕ (που σύντομα μετονομάστηκε σε ΚΚΕ). Βέβαια, δεν θα μπορούσε μόνη της μια μικρή κομμουνιστική οργάνωση να σηκώσει το βάρος μιας τέτοιας κίνησης, αν αυτή δεν πατούσε στις πραγματικές λαϊκές ανάγκες και σε σωστά αιτήματα.

Από τις αρχές του 1923 ως και τα τέλη του 1924, παρατηρείται συνεχής αναβάθμιση της δράσης και των αιτημάτων των Συνδέσμων, οι οποίοι μάλιστα σύμπεξαν και Ομοσπονδία. Ήδη από τα τέλη του 1924 και τις αρχές του 1925 σημειώθηκαν επεισοδιακά μαζικά συλλαλητήρια σε Λάρισα και Λειβαδιά, όπως και καταλήψεις μοναστηριακών κτημάτων, ανεβάζοντας το επίπεδο αντιπαράθεσης των Παλαιών Πολεμιστών με το αστικό κράτος.

Παρόμοια κατάσταση επικρατούσε και στην περιοχή των Τρικάλων, μια περιοχή με μεγάλο αγροτικό πληθυσμό, αλλά και μεγάλο αριθμό Παλαιών Πολεμιστών. Ας μην ξεχνάμε ότι το 5ο Σύνταγμα Τρικάλων ήταν από τα πιο μαρτυροκαπνισμένα. Στα τέλη του Ιανουαρίου του 1925, μετά από παρότρυνση των τοπικών Ενώσεων Παλαιών Πολεμιστών, αγρότες κατέλαβαν μοναστηριακά κτήματα των μονών των Μετεώρων στο χωριό Καστράκι, που βρίσκεται δίπλα στους βράχους. Φυσικά, αμέσως έσπευσαν αποσπάσματα της χωροφυλακής προκειμένου να αποκαταστήσουν την τάξη και ακολούθησαν συμπλοκές. Σε αυτή την ταραγμένη κατάσταση, η Ένωση Τρικάλων των Παλαιών Πολεμιστών, η οποία ήταν άμεσα αναμεμιγμένη στις καταλήψεις αυτές, αποφάσισε να τελεστεί μνημόσυνο στη μνήμη των πεσόντων στους πολέμους στην τότε μητρόπολη των Τρικάλων, την Κυριακή 1 Φεβρουαρίου και συλλαλητήριο την επόμενη μέρα.

Έτσι, τη Δευτέρα 2 Φεβρουαρίου πραγματοποιήθηκε συλλαλητήριο στην

κεντρική πλατεία των Τρικάλων. Αξίζει να σημειωθεί ότι η Δευτέρα ήταν μέρα λαϊκής αγοράς για τα Τρίκαλα, επομένως πολλοί χωρικοί κατέβαιναν στην πόλη. Εκεί, ο Σταύρος Καραγκούνης διάβασε το ψήφισμα της συγκέντρωσης και ακολούθησε διαδήλωση προς την τότε Νομαρχία, σπάζοντας ένα αστυνομικό μπλόκο στην κεντρική γέφυρα της πόλης. Εκεί, αντιπροσωπεία ανέβηκε ως το γραφείο του Νομάρχη, προκειμένου να παραδώσει το ψήφισμα. Αν και οι αφηγήσεις από το σημείο αυτό είναι εντελώς διαφορετικές, ανάλογα την πολιτική σκοπία όσων μετέφεραν τα γεγονότα, φαίνεται ότι ο Νομάρχης πανικοβλήθηκε και, καθώς η χωροφυλακή αδυνατούσε να απωθήσει τους διαδηλωτές, κάλεσε δυνάμεις του στρατού. Πράγματι, δύναμη περίπου 100 ανδρών του 5ου Συντάγματος, υπό τον Διοικητή του αντισυνταγματάρχη Χρήστο Καβράκο (που το 1941 έγινε γνωστός για την παράδοση της Αθήνας στους Γερμανούς, ενώ συνεργάστηκε με αυτούς, λαμβάνοντας αξιώματα από την κυβέρνηση Τσολάκογλου), έφτασε στο σημείο και απειλήσε να ανοίξει πυρ. Οι διαδηλωτές, όμως, δεν διαλύθηκαν, με αποτέλεσμα η απειλή να γίνει πράξη. Από τους πυροβολισμούς, έξι άτομα έπεσαν νεκρά, ενώ πολύ περισσότερα τραυματίστηκαν. Οι διαδηλωτές σκόρπισαν στους γύρω δρόμους, ενώ ακολούθησε όργιο συλλήψεων και μεταφορά των συλληφθέντων στη Λάρισα.

Ο αντίκτυπος των γεγονότων ήταν πολύ μεγάλος σε όλη την Ελλάδα, ενώ ο αστικός τύπος έσπευσε να ρίξει την ευθύνη στους κομμουνιστές. Χαρακτηριστική είναι η στάση της τρικαλινής εφημερίδας Θάρος που έγραψε: «Μετά τα θλιβερά γεγονότα εξακριβούται ότι το κίνημα είχε κομμουνιστικόν και ανατρεπτικόν χαρακτήρα. Εκ των γενομένων προανακρίσεων διαπιστούται ότι το κίνημα ήτο προσχεδιασμένον. Λειτουργούσε ενταύθα επιτροπή της ΤΣΕΚΑ, η οποία το είχε αποφασίσει». Το δημοσίευμα αυτό έχει εκπληκτική ομοιότητα με παρόμοιες δηλώσεις του Κοινού Λίγες μέρες πριν και δείχνει τον καμβά πάνω στον οποίο κινούνταν η αστική τάξη και τα όργανά της. Η δε αναφορά σε λειτουργία επιτροπής της ΤΣΕΚΑ, της πρώτης μυστικής αστυνομίας της ΕΣΣΔ, μόνο θυμηδία μπορεί να προκαλέσει στον σημερινό αναγνώστη, δείχνει όμως το μέγεθος της προπαγάνδας της εποχής εκείνης.

Πολλοί προχώρησαν περισσότερο. Με

αφορμή τη συμμετοχή αρκετών Ισραηλιτών κομμουνιστών στη διαδήλωση, προσπάθησαν να συνδέσουν το αντικομμουνιστικό τους μένος με το αντισημιτικό, εφευρίσκοντας, έτσι, δύο νέους εχθρούς του ελληνοισμού. Χαρακτηριστικό αυτής της άποψης ήταν το άρθρο του Βουλευτή Τρικάλων Καραλή, δημοσιευμένο και αυτό στο Θάρος. Φυσικά, τόσο η Ισραηλιτική Κοινότητα Τρικάλων, όσο και ατομικά ή συλλογικά πολλοί Εβραίοι έσπευσαν να αποκρούσουν τις κατηγορίες.

Στη δίκη που έγινε στη Λάρισα τον Μάρτιο του 1925, καταδικάστηκαν 13 από τους 25 συλληφθέντες σε διάφορα έτη φυλάκισης. Οι καταδικασμένοι κλείστηκαν στις φυλακές της Κέρκυρας, ως τη γενική αμνηστία που δόθηκε μετά την πτώση της δικτατορίας του Πάγκαλου το 1926, οπότε και επέστρεψαν στην πόλη τους.

Διαβάζοντας τον Ριζοσπάστη, αλλά και τοπικές εφημερίδες της εποχής, βλέπουμε ότι οι ποινές φυλάκισης δεν ήταν η μοναδική αντίδραση του Κράτους. Χαρακτηριστικά, οι φυλακισμένοι διαμαρτύρονταν για τις άθλιες συνθήκες κράτησης στη Λάρισα, ενώ η Διοίκηση του Εργατικού Κέντρου Τρικάλων με αίτημά της ζητούσε να της επιστραφούν τα έπιπλα που είχαν κατασχεθεί από τις Αρχές μετά τα γεγονότα. Επίσης, δείγμα της δικαιουσίνης της εποχής ήταν ότι κανείς από όσους δολοφόνησαν ή τραυμάτισαν τους

διαδηλωτές όχι μόνο δεν καταδικάστηκε, αλλά ούτε καν διώχθηκε. Θεωρήθηκε ότι όλα όσα έπραξαν ήταν σωστά και σε άμυνα εναντίον εξέγερσης. Φυσικά, οι διαδηλωτές, παρά τα ψεύδη που ακούστηκαν και γράφτηκαν, ήταν άοπλοι και καμία εξέγερση δεν είχε σχεδιαστεί.

Τι έχει να μας διδάξει σήμερα μια εξέγερση που έγινε πριν 100 χρόνια σε μια επαρχιακή πόλη της Ελλάδας; Όπως χαρακτηριστικά σημειώνεται σε ανακοίνωση της Οργάνωσης Τρικάλων του ΚΚΕ(μλ) για τα γεγονότα: «Παίρνουμε τη σκυτάλη από τους αγώνες του παρελθόντος, λοιπόν, ο λαός πρέπει να αγωνιστεί για να υπερασπίσει τα δικαιώματά του στη δουλειά, στην παιδεία, στην υγεία και στη ζωή. Σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε πόλη και σε κάθε γειτονιά χρειάζεται να ορθωθούν τείχη αντίστασης και να ανοιχτούν νέοι δρόμοι διεκδίκησης απέναντι στην αντιλαϊκή και πολεμική λαίλαπα που προωθούν η κυβέρνηση και οι ιμπεριαλιστές. Οι αγώνες των αγροτών τα τελευταία χρόνια ενάντια στον αφανισμό τους, που συνεχίζονται και αυτές τις μέρες, είναι ο καλύτερος οίονος για τις εποχές που έρχονται. Από κοινού με τους αγώνες που δίνει ο λαός σε πολλά μικρά ή μεγάλα μέτωπα, είναι η μαγιά του μέλλοντος, ώστε να μπορέσει να αντιπαλέψει συνολικά την αντιλαϊκή πολιτική, να διεκδικήσει και να ζήσει αξιοπρεπώς, αφέντης στον τόπο του».

σχολία

Αποχώρηση I

Την αποχώρησή του από το Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ (UNHRC) ανακοίνωσε το Ισραήλ. Αφού δεν το διώχνουν οι άλλοι.

Αποχώρηση II

Ο υπουργός Άμυνας του Ισραήλ, Ίσραελ Κατζ, διέταξε τις ένοπλες δυνάμεις της χώρας να είναι έτοιμες για να βοηθήσουν σε «εθελοντική αποχώρηση» Παλαιστίνιων από τη Γάζα. Εθελούσιοι βομβαρδισμοί.

Αναχώρηση

Ο Ισραηλινός πρεσβευτής στον ΟΗΕ, Ντάνι Ντανόν, γνωστοποίησε μιλώντας σε δημοσιογράφους ότι το εβραϊκό κράτος διακόπτει από την Πέμπτη, 30 Ιανουαρίου, κάθε επαφή με την υπηρεσία του ΟΗΕ για τους Παλαιστίνιους πρόσφυγες (UNRWA) και με «οιονδήποτε ενεργεί για λογαριασμό της», προσθέτοντας ότι μέλη της υπηρεσίας αυτής καλούνται να φύγουν από την Ιερουσαλήμ μέχρι αυτή την ημερομηνία. Εθελοντικά.

Ταξίδι

Οι οικογένειες των εργαζομένων στο κυλικείο της επιβατικής αμαξοστοιχίας στα Τέμπη δεν έχουν πάρει ακόμη την αρχική αποζημίωση των 43.000 ευρώ από τη Hellenic Train, με το επιχείρημα ότι δεν είχαν εισιτήριο. Ταξίδευαν όπως το ξυλόλιθο.

Κύπελλο

Η FIFA απέρριψε το αίτημα ανεξάρτητου παρατηρητή να αξιολογήσει τις συνθήκες των εργαζομένων μεταναστών στη Σαουδική Αραβία, στο πλαίσιο των προετοιμασιών για το Παγκόσμιο Κύπελλο του 2034. Ας ρωτήσουν το Κατάρ.

Ονόματα I

Ο Κόλπος του Μεξικού πρόκειται να μετονομαστεί σε «Κόλπο της Αμερικής» από την Google, αφού ο Πρόεδρος των ΗΠΑ, Ντόναλντ Τραμπ, διέταξε την αλλαγή του ονόματος λίγες ώρες μετά την ανάληψη των καθηκόντων του. Και η Google στο κόλπο.

Παραπέρα

Τα χώματα που μαζεύτηκαν από το σημείο της τραγωδίας των Τεμπών «δεν εξαφανίστηκαν», αλλά «πήγαν λίγο παραπέρα», υποστήριξε ο υπουργός Δικαιοσύνης, Γιώργος Φλωρίδης. Όπως και οι επιβάτες.

Ονόματα II

Αλλαγή ονομασίας έγινε και για το όρος Ντενάλι στην Αλάσκα, το οποίο πλέον μετονομάζεται σε όρος Μακίνλεϊ. Και ο πόλεμος, ειρήνη.

Τίμημα

Το ενδεχόμενο να υποφέρουν οι Αμερικανοί εξαιτίας των δασμών που επέβαλε παραδέχτηκε ο Πρόεδρος των ΗΠΑ, Ντόναλντ Τραμπ, υποστηρίζοντας ότι αυτό όμως «θα αξίζει το τίμημα». Κατά 25%.

Εθελοντές

Ο Τραμπ είπε πως θέλει οι ΗΠΑ να αποκτήσουν «τον έλεγχο» της Λωρίδας της Γάζας «μακροπρόθεσμα», πρόταση που θα μπορούσε να «αλλάξει την Ιστορία» κατά τον Νετανιάχου. Ο Αμερικανός πρόεδρος επανέλαβε, επίσης, την ιδέα οι κάτοικοι του παλαιστινιακού θύλακα, ο οποίος έχει υποστεί ανυπολόγιστη καταστροφή από τον πόλεμο, να πάνε να ζήσουν στην Ιορδανία ή την Αίγυπτο. Δεν τους προτείνει τον Καναδά ή τη Γροιλανδία λόγω κλίματος.

Η ενοχή του βασιλιά

«Ο βασιλιάς είναι ένοχος και μόνο από το γεγονός ότι είναι βασιλιάς». Αυτή ήταν η απάντηση της ριζοσπαστικής πτέρυγας της επαναστατημένης αστικής τάξης στις διαμαρτυρίες του Λουδοβίκου 16ου ότι «δεν υπήρχε νόμος που να του απαγόρευε να κάνει ό,τι έκανε», στη δίκη του για τα εγκλήματα που διέπραξε ενάντια στον γαλλικό λαό κατά τη διάρκεια της βασιλείας του και την αιματηρή προσπάθεια καταστολής της Γαλλικής Επανάστασης ενάντια στους ευγενείς και τον κλήρο.

Πράγματι, ο βασιλιάς ενήργησε στο πλαίσιο των δικαιωμάτων που του έδινε το φεουδαρικό καθεστώς και η μοναρχία. Ένοχος ήταν, επομένως, το καθεστώς της βασιλείας, ένοχος ήταν ο βασιλιάς γιατί ήταν βασιλιάς, όπως ορθά και με αλάνθαστο ταξικό κριτήριο διαπίστωσε η παράταξη των Ιακωβίνων, σε αντίθεση με άλλες παρατάξεις που αποζητούσαν τον συμβιβασμό με τη μοναρχία. Κι έλυσαν έτσι «το ζήτημα των ευθυνών», χωρίς να απαλλάξουν από τις ευθύνες του τον βασιλιά, οδηγώντας τον στη γκιλοτίνα.

Σήμερα, βέβαια, δεν τίθεται θέμα γκιλοτίνας, ούτε έχουμε φεουδαρχία. Έχουμε καπιταλισμό και αστική δημοκρατία, με τον θεσμό της μοναρχίας να επιβιώνει «ορφανός», χωρίς το καθεστώς της φεουδαρχίας. Έχουμε δημοκρατία για τους αστούς και απολυταρχία-δικτατορία του κεφαλαίου για τον λαό και την εργατική τάξη. Και ακόμη κι αν δεν φαίνεται στον κοντινό ορίζοντα η δυνατότητα μιας επανάστασης, ισχύει, όπως και τότε, το προφανές: «Δίκη του τυράννου είναι η επανάσταση» (Ροβεσπιέρος στη Συμβατική Συνέλευση, 1792).

Αλήθεια, ποια είναι η δίκη για το έγκλημα του συστήματος στα Τέμπη; Ποια ήταν η δίκη για τα εγκλήματα στη Μάνδρα ή το Μάτι; Ποια είναι η δίκη για τα εκατοντάδες εργατικά εγκλήματα που διαπράττονται κάθε χρόνο ή, ακόμη περισσότερο, ποια είναι η δίκη για τα εγκλήματα του πολέμου στην Ουκρανία και τη γενοκτονία στην Παλαιστίνη; Προφανώς, το ελάχιστο που θα απαιτούσαν όλοι είναι να τιμωρηθούν οι εγκληματίες. Ποιος, όμως, θα μπορούσε να ισχυριστεί στα σοβαρά ότι μένοντας στην τιμωρία των ενό-

χων και των εγκληματιών θα αποτραπούν στο εξής τέτοια εγκλήματα; Ένοχο, λοιπόν, είναι το σύστημα και η αναγκαία απόδοση της όποιας δικαιοσύνης σε πρόσωπα δεν αναιρεί αυτή την αλήθεια. Είναι ακριβώς αυτός ο φόβος, να μην φτάσει αυτή η αλήθεια σε πολλούς, που εξαναγκάζει το σύστημα να θυσιάσει κάποια από τα παιδιά του, για να προστατευτεί το ίδιο.

Αυτά λέει η ζωή και αυτό πρέπει να είναι το συμπέρασμα κάθε αντίληψης που φιλοδοξεί να πει την αλήθεια για τα μεγάλα και μαζικά εγκλήματα. Αυτή ήταν ανέκαθεν η θέση όλων παλεύουν στα σοβαρά για να αλλάξουν τα πράγματα προς το καλύτερο.

Κι όμως, από άκρη εις άκρη του πολιτικού φάσματος ακούγεται βροντερά μονάχα μια απαίτηση. Να αποδοθεί δικαιοσύνη από τη... Δικαιοσύνη. Να τιμωρηθούν οι ένοχοι (σωστά), να δικαιωθούν τα θύματα (ακόμη πιο σωστά) και να αποκαλυφθεί η άθλια συγκάλυψη του εγκλήματος (ολόσωστο αυτό), ακόμη και από τα αστικά δικαστήρια (εξάλλου, μονάχα αυτά υπάρχουν). Άλλωστε, στην περίπτωση των Τεμπών δεν ισχύει καν το «δεν υπήρχε νόμος που να μου το απαγορεύει» (η παράνομη μεταφορά εύφλεκτου φορτίου, το μπάζωμα του τόπου του εγκλήματος). Ωστόσο, κανένας νόμος στην Ελλάδα ή της ΕΕ δεν απαγορεύει τη διάλυση, το ξεπούλημα, την υποστελέχωση των σιδηροδρομικών και όχι μόνο συγκοινωνιών. Αντίθετα, ο νόμος τα επιβάλλει!

«Να τεθεί στη διάθεση της Δικαιοσύνης το σύνολο του αποδεικτικού υλικού και να ολοκληρωθεί με πληρότητα η ανακριτική διαδικασία, να πραγματοποιηθεί με τους καλύτερους δυνατούς όρους η δίκη αλλά και να διατεθούν οι αναγκαίοι πόροι από τον κρατικό προϋπολογισμό για ουσιαστικά μέτρα ασφαλείας στο σιδηρόδρομο», ζητά με ερώτηση που κατέθεσε στη Βουλή, προς τους υπουργούς Δικαιοσύνης και Υποδομών και Μεταφορών, το ΚΚΕ. Επίσης, ερώτηση προς τον Επίτροπο Μεταφορών της Ε.Ε. απηύθυναν οι ευρωβουλευτές του ΚΚΕ, αναφορικά με την τραγωδία των Τεμπών και την ασφάλεια των σιδηροδρόμων. Τα ίδια περίπου προτείνει το σύνολο της αντιπολίτευσης, ενώ η κυβέρνηση, κάτω από

το βάρος της λαϊκής οργής και των μαζικότατων κινητοποιήσεων, λέει τώρα «ναι» για σύσταση προανακριτικής επιτροπής. Φυσικά, για το ΚΚΕ, που δεν είναι ΝΔ, ΠΑΣΟΚ κ.λπ. ισχύει το «μόνο μέσα από τη λαϊκή πάλη και την κινητοποίηση μπορεί να έρθει τέλος στη συγκάλυψη, μπορεί να αποδοθούν ευθύνες, πολιτικές και ποινικές, σε όλους όσοι εμπλέκονται». Αυτά, κυρίως, μετά το συγκλονιστικό συλλαλητήριο για το έγκλημα στα Τέμπη. Ενώ το 2023, μετά το δυστύχημα, υψώσανε όλοι πένθιμα τα μαύρα μπαλόνια, το ΚΚΕ καλούσε τον λαό να «βγάλει τα συμπεράσματά του» και να ψηφίσει αντίστοιχα, κλείνοντας κάθε κινηματική και αγωνιστική διεκδίκηση.

Κατά τα άλλα, ένοχοι είναι οι πολιτικές όλων των κυβερνήσεων και της ΕΕ. Και από αυτούς του ενόχους ζητάμε τώρα απλώς να διερευνηθούν, να τιμωρηθούν, να κάνουν ό,τι είναι δυνατόν ώστε να μη ξανασυμβεί ένα τέτοιο έγκλημα. Εδώ δεν έχουμε απλά μια θεμιτή εκμετάλλευση των ρωγμών του συστήματος ή μια τακτική αποκάλυψής του, έχουμε μια προσπάθεια συγκάλυψης της ενοχής του.

Η ίδια αντίληψη επιβάλλεται και στο άλλο θέμα που ξεσήκωσε (πιο περιορισμένα και τοπικά, φυσικά) την οργή στον κόσμο, την ίδρυση Ωνάσειων σχολείων σε βάρος των δημόσιων σχολείων της γειτονιάς. Διαβάζουμε: «αντί το ΥΠΑΙΘ και η κυβέρνηση να σκύψει στα τεράστια προβλήματα της δημόσιας εκπαίδευσης κ.λπ.» και «γιατί δεν φτιάχνει δικά του σχολεία το ίδρυμα Ωνάση και βουτάει το φιλέτο ήδη λειτουργούντων σχολείων;». Αυτό σημαίνει: αντί το κράτος των αστών να κοιτάει... τα συμφέροντα του λαού και της εργατικής τάξης, αντί οι ιδιώτες χορηγοί να δίνουν λεφτά... για τις λαϊκές ανάγκες... Κι έτσι επανέρχεται το ζήτημα «του καλού βασιλιά», με τη μορφή μιας «καλύτερης κυβέρνησης». Το «ελάχιστο» ζητούμενο των ημερών είναι να φθαρεί και να κλονιστεί η κυβέρνηση και το πολιτικό σύστημα που υπηρετεί. Γιατί μονάχα έτσι θα τιμωρηθούν οι ένοχοι και θα ανακοπεί η σφοδρή και βάρβαρη επίθεση. Για την ίδια τη βαρβαρότητα, όμως, «Δίκη» είναι η ανατροπή της.